

The Project Gutenberg EBook of Fritiofs Saga, by Esaias Tegner

Copyright laws are changing all over the world. Be sure to check the copyright laws for your country before downloading or redistributing this or any other Project Gutenberg eBook.

This header should be the first thing seen when viewing this Project Gutenberg file. Please do not remove it. Do not change or edit the header without written permission.

Please read the "legal small print," and other information about the eBook and Project Gutenberg at the bottom of this file. Included is important information about your specific rights and restrictions in how the file may be used. You can also find out about how to make a donation to Project Gutenberg, and how to get involved.

****Welcome To The World of Free Plain Vanilla Electronic Texts****

****eBooks Readable By Both Humans and By Computers, Since 1971****

*******These eBooks Were Prepared By Thousands of Volunteers!*******

Title: Fritiofs Saga

Author: Esaias Tegner

Release Date: July, 2005 [EBook #8518]
[Yes, we are more than one year ahead of schedule]
[This file was first posted on July 18, 2003]

Edition: 10

Language: Swedish

Character set encoding: ISO-8859-1

***** START OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK FRITIOFS SAGA *****

Produced by David Starner, Tapio Riikonen
and the Online Distributed Proofreading Team

FRITIOFS SAGA

BY
ESAIAS TEGNER

PREFACE.

Ever since the establishment, many years ago, of courses in Swedish in a few American colleges and universities the need of Swedish texts, supplied with vocabularies and explanatory notes after the model of the numerous excellent German and French editions, has been keenly felt. This need has become particularly pressing the last three years during which Swedish has been added to the curricula of a large number of high schools. The teachers in Swedish in these high schools as well as in colleges and universities have been greatly handicapped in their work by the lack of properly edited texts. It is clearly essential to the success of their endeavor to create an interest in the Swedish language and its literature, at the same time maintaining standards of scholarship that are on a level with those maintained by other modern foreign language departments, that a plentiful and varied supply of text material be furnished. The present edition of Tegnør's Fritiofs Saga aims to be a modest contribution to the series of Swedish texts that in the most recent years have been published in response to this urgent demand.

Sweden has since the days of Tegnør been prolific in the creation of virile and wholesome literary masterpieces, but Fritiofs Saga by Tegnør is still quite generally accorded the foremost place among the literary products of the nation. Tegnør is still hailed as the prince of Swedish song by an admiring people and Fritiofs Saga remains, in popular estimation at least, the grand national epic.

Fritiofs Saga has appeared in a larger number of editions than any other Scandinavian work with the possible exception of Hans Christian Andersen's Fairy Tales. It has been translated into fourteen European languages, and the different English translations alone number approximately twenty. In German the number is almost as high. Several school editions having explanatory notes have appeared in Swedish and in 1909 Dr. George T. Flom, Professor of Scandinavian Languages and Literature of the University of Illinois edited a text with introduction, bibliography and explanatory notes in English, designed for use in American colleges and universities, but the present edition is the first one, as far as the editor is aware, to appear with an English vocabulary.

Fritiofs Saga abounds in mythological names and terms, as well as in idiomatic expressions, and the preparation of the explanatory notes has therefore been a perplexing task. A fairly complete statement under each mythological reference would in the aggregate reach the proportions of a treatise on Norse mythology, but the limitations of space made such elaboration impossible. While brevity of expression has thus been the hard rule imposed by the necessity of keeping within bounds, it is hoped

that the notes may nevertheless be found reasonably adequate in explaining the text. Many mythological names occur frequently and in different parts of the text, and as constant cross references in the notes would likely be found monotonous, an effort has been made to facilitate the matter of consulting and reviewing explanatory statements for these terms by adding an index table.

It has not been thought necessary or desirable to translate many idiomatic expressions in the text, as the vocabulary ought to enable the student, without the assistance of a lavish supply of notes, to get at the meaning. It would seem that the study of a foreign text would be most stimulating and invigorating to a student, if he himself be given a chance to wrestle with difficult sentences.

The introduction that precedes the text makes no pretension of being anything more than an attempt to state in broad outline the salient facts in the life of Tegnør and in the genesis and development of the Fritiofs Saga theme.

The text in the present edition has been modernized to conform with the orthography officially adopted in Sweden in 1906.

This new edition of the great masterpiece is accompanied by the editor's sincere hope that it may in a measure at least serve to create an increased interest in the study of the sonorous Swedish language and its rich literature and give a clearer conception of the seriousness and strength of Swedish character.

The book owes much to the kindly suggestions and corrections of those who have examined it in proof or manuscript. Special acknowledgment is due Professor A. Louis Elmquist of Northwestern University, who carefully revised the vocabulary, and to Mr. E. W. Olson of Rock Island, Ill., whose accuracy and scholarship has been of invaluable assistance throughout.

University of Minnesota, December, 1913.

A. A. S.

INTRODUCTION.

I.

In the personality of Esaias Tegnør the vigor and idealism of the Swedish people find their completest and most brilliant incarnation. A deep love of the grandeurs of nature, keen delight in adventure and daring deeds, a charming juvenility of spirit that at least in the prime of his life caused him to battle bravely and hopefully for great ideas, a clearness of perception and integrity of purpose that abhor shams and

narrow prejudices and with reckless frankness denounce evils and abuses, a disposition tending at times to brooding and melancholy, all these elements, combined in Tegnør, have made him the idealized type of the Swedish people. He was cast in a heroic mold and his countrymen continue to regard him as the completed embodiment of their national ideals. And in the same measure that Tegnør stands forth as an expression of Swedish race characteristics it may be said that Fritiofs Saga is the quintessence of his own sentiments and ideals.

Tegnør, according to his own words, "was born and reared in a remote mountain region where nature herself composes noble but wild music, and where the ancient gods apparently still wander about on winter evenings." His ancestry went back for several generations through the sturdy bonde class, though his father was a preacher and his mother the daughter of a preacher. The father's people dwelt in the province of Småland and the mother's ancestors had lived in the picturesque province of V rmland. The future poet was born on the 13 of November, 1782, at Kyrkerud, V rmland, his father holding a benefice in that province. While he was yet a mere child of nine the father died and the family was left in poverty. A friend of the Tegnør family, the judicial officer Branting, gave the young Esaias a home in his house. The lad soon wrote a good hand and was given a desk and a high, three-legged chair in the office. Branting took a fancy to the young clerk and soon fell into the habit of inviting him to accompany the master upon the many official journeys that had to be made through the bailiwick. Thus Esaias came to see the glories of nature in his native province, and deep and lasting impressions were left upon his mind. His quick imagination was further stirred by the heroic sagas of the North, in the reading of which he at times became so absorbed that the flight of the hours or the passing events were entirely unnoticed by him.

Branting, who had become convinced that his young clerk was by nature endowed for a much higher station than a lowly clerkship offered, generously provided Esaias with an opportunity for systematic study. In 1796 he wrote a good friend in whose home an elder brother of Esaias was then acting as tutor, suggesting that the younger brother be given a home there also and thus have the advantage of the brother's tutelage. A ready acquiescence meeting this proposal, Esaias now went to Malma, the home of Captain L venhjelm, and at once plunged into the study of Latin, French and Greek under the brother's guidance. Independently of the instructor he at the same time acquired a knowledge of English and read principally the poems of Ossian, which greatly delighted him.

The following year the elder brother accepted a more profitable position as tutor in the family of the great iron manufacturer Myhrman at R nen in V rmland and thither Esaias accompanied him. Here he could drink deep from the fountain of knowledge for at R nen he found a fine library of French, Latin and Greek classics. He worked prodigiously and this, coupled with a remarkably retentive memory, enabled him to make remarkably rapid progress in his studies. He would have remained in the library all the time poring over his dear classic authors but for the fortunate intervention of the young members of the Myhrman family, seven in all, who frequently would storm into his room and carry him off by

sheer force to their boisterous frolics. To one of these playmates, Anna Myhrman, the youngest daughter of the family, he soon became attached by the tender ties of love.

In 1799 Tegnør was enabled, through the generosity of Branting and Myhrman, to repair to Lund and enter the university of that place. Here he made a brilliant record as a student, particularly in the classics, and after three years he was awarded the master's degree. In recognition of his remarkable scholarship he was soon after made instructor in aesthetics, secretary to the faculty of philosophy and assistant librarian. In 1806 he claimed Anna Myhrman as his bride.

We have the testimony of Tegnør himself that already as a child he began to write poetry, in fact these efforts began so early in his life that he could not remember when he for the first time exercised the power that later was to win him an abiding fame. As early as his clerkship days in the office of Branting he wrote a poem in Alexandrine verse with the subject taken from the Old Norse sagas. His numerous productions before 1808 attracted little attention and failed to get any prize for the young author. But in the above mentioned year he sprang into immediate popularity by the stirring "War Song of the Scanian Reserves" (Krigssång för skånska lantvänet), the Marseillaise of the Swedish nation. Sweden had just suffered great reverses in war, her very existence as an independent power seemed to hang in the balance, and confusion and discouragement were evident on every hand. Then came Tegnør's patriotic bugle blast, stirring the nation to renewed hope and courage. Speaking of this poem Professor Boyesen says: "As long as we have wars we must have martial bards and with the exception of the German Theodore Körner I know none who can bear comparison with Tegnør. English literature can certainly boast no war poem which would not be drowned in the mighty music of Tegnør's 'Svea', 'The Scanian Reserves', and that magnificent dithyrambic declamation, 'King Charles, the Young Hero'. Tennyson's 'Charge of the Light Brigade' is technically a finer poem than anything Tegnør has written, but it lacks the deep, virile bass, the tremendous volume of breath and voice, and the captivating martial lilt which makes the heart beat willy nilly to the rhythm of the verse" (Essays on Scandinavian Literature, 233).

The ability evinced by Tegnør as an instructor, but principally the enthusiasm aroused by his "Song to the Scanian Reserves", gave him in 1810 a call to the Greek professorship at Lund. He did not, however, enter into this position until 1812.

In the meantime Tegnør had given to his native land the solemn didactic poem "Svea". In stately Alexandrine verse he scathingly rebukes his countrymen for their foolish aping after foreign manners and depending on foreign goods to satisfy their desires. The people, says the poet, can become strong again only by a return to the simple life and homely virtues of the great past. Not on the arena of war but through faithful endeavor in industry, science and art may the Swedish people restore to their fatherland its former power and glory. As though transported by this noble thought into a state of ecstasy, the bard then, in the concluding portion of the poem, pictures in magnificent dithyrambic song

the titanic struggle that ensues and enthrones Peace as the beneficent ruler of the land. "Svea" won the prize of the Swedish Academy and firmly established Tegnør in the affection of his countrymen.

The most productive and brilliant period of Tegnør's literary activity is contemporaneous with his incumbency of the Greek professorship at Lund (1812-1824). In this period he enriches Swedish literature with a series of lyrics which still rank among the best both in point of lucidity of thought and brilliance of diction. Only a few that stand out most prominently in a list of about one hundred poems from this period can receive mention here.

The intolerance and bitterness of the reaction that followed close upon the downfall of Napoleon and found its cruel instrument of oppression in the Holy Alliance aroused the bitter opposition of Tegnør. His vision was not obscured, a fate that befell so many in that day, but he saw clearly the nobility and necessity of tolerance, freedom and democracy. It is to the great glory of Tegnør that he consistently used his brilliant powers in battling against the advancing forces of obscurantism and tyranny. His enlightened and humanitarian ideas find a beautiful utterance in the poem "Tolerance" (F rdragsamhet) which dates from 1808, but later was rewritten and appeared under the title "Voices of Peace" (Fridsr ster). In "The Awakened Eagle" (Den vaknade önen), 1815, he celebrates the return of Napoleon from Elba, The Union of Norway and Sweden stirs Tegnør to write a poem "Nore", a high-minded protest against politics of aggression and a plea for justice and a spirit of fraternity.

In "The New Year 1816" (Ny ret 1816) he scores the Holy Alliance in bitter and sarcastic terms. The liberal ideas of Tegnør are further elucidated in a famous address, delivered in 1817 at the celebration of the three hundredth anniversary of the Lutheran Reformation. In this event the poet saw the unfolding of the great forces that led to the spiritual and intellectual emancipation of man, and ushered in a new era of freedom and progress. The reactionaries in the realm of literature become the object of his attack in "Epilogue at the Master's Presentation" (Epilog vid magisterpromotionen). Other poems of this period, as "The Children of the Lord's Supper" (Nattvardsbarnen), admirably translated by Longfellow, "Axel", the tragic tale of one of the warriors of Charles XII., and his fair Russian bride, "Karl XII", which breathes the defiant spirit not only of the hero king but of the nation, "Address to the Sun" (S ng till solen), an eloquent eulogy to the marvelous beauty of the King of Day, merely served to establish Tegnør more firmly in the affection of the people. But his fame was to be placed on a still firmer foundation when the greatest creation of his fertile mind, Fritiofs Saga, appeared.

II.

The genesis of Fritiofs Saga is to be found partly in the renaissance of a strong national sentiment in Sweden after the disastrous wars and loss of Finland, early in the nineteenth century, partly in Tegnør's personality and in his profound knowledge and warm admiration of the Old Norse sagas.

We have seen how already as a boy he had read the sagas with keen zest and even tried his hand at a heroic poem in stately Alexandrine verse.

To the thoughtful minds of that day it seemed clear that the cause of Sweden's misfortunes was to be found in her loss of a strong manhood, due to a senseless readiness in adopting enervating foreign customs and to a fatal relaxation in morals. In 1811 a handful of enthusiastic students, mostly from Tegnør's native province of Västmanland, formed the Gothic Union (Götska förbundet) for the purpose of working with united efforts for the regeneration of the nation. This, they believed, could best be achieved by reviving the memories of the old Goths, merely another name for the people of the Saga period, which in turn would help to bring back the vigorous integrity and dauntless courage of the past. The ancient sagas must therefore be popularized.

Tegnør, who already in his "Svea" had bewailed the loss of national power and urged his people to become independent and strong again, joined the Gothic Union, at the same time expressing his disapproval of a too pronounced and narrow-minded imitation of old Gothic life and thought. Erik Gustaf Geijer, the great historian and poet, also a native of Västmanland and in power of mind and loftiness of ideals almost the peer of Tegnør, published in *Iduna*, the organ of the Gothic Union, a few poems that faithfully reproduce the old Northern spirit and in strength and simplicity stand almost unsurpassed. An extremist in the camp was Per Henrik Ling, an ardent patriot, who, inspired by Danish and German Romanticism, would rehabilitate the nation by setting before it in a series of epics the strong virtues of the past, albeit that these often appeared in uncouth and brutal forms. For the physical improvement of his countrymen Ling worked out a scientific system of exercise, and though his epics were failures, largely because they set up coarse models for an age that aesthetically had risen superior to them, his system of physical training entitles him to an honored place among the great men of Scandinavia.

Tegner had been greatly grieved at Ling's literary mistakes. It seemed to him deplorable that a worthy cause should be doomed to ignominious failure just because unskilled hands had undertaken to do the work. This feeling prompted him to undertake the writing of a great epic based on the old sagas, but excluding their crudities. But it would be a mistake to think that this was the only force that impelled him to write. Tegnør has now reached the heyday of his wonderful poetic powers and he must give expression to the great ideas that stir his soul. And so he proceeds to paint a picture of Fritiof the Bold and his times. The great Danish poet Oehlenschläger had already published "Helge", an Old Norse cycle of poems which Tegnør warmly admired. This poem revealed to him the possibilities of the old saga themes in the hands of a master.

Fritiofs Saga did not appear as a completed work at first, but merely in installments of a certain number of cantos at a time and these not in consecutive order. In the summer of 1820, cantos 16-19, being the first installments or "fragments," as Tegnør himself called them, appeared in *Iduna*; the five concluding cantos were completed and published two years later, and not until then did the poet proceed to write the first part.

The work was finally completed in 1825.

Although the first cantos published had received a most enthusiastic reception on the part of the people and won unstinted praise from most of the great literary men, even from many who belonged to opposing literary schools, an enthusiasm that grew in volume and sincerity as the subsequent portions appeared, TegnØr became increasingly dissatisfied and discouraged because of the task that confronted him and the serious defects that he saw in his creation. TegnØr was at all times his own severest critic and there is found in him an utter absence of vanity or illusion. "Speaking seriously", he wrote in 1824, "I have never regarded myself as a poet in the higher significance of the word. -- -- I am at best a John the Baptist who is preparing the way for him who is to come." [TegnØr, Samlade Skrifter, II, 436.]

III.

As the basis for TegnØr's epic lies the ancient story of Fritiof the Bold, which was probably put in writing in the thirteenth century, although the events are supposed to have transpired in the eighth century. But TegnØr has freely drawn material from other Old Norse sagas and songs, and this, and not a little of his own personal experience, he has woven into the story with the consummate skill of a master. He made full use of his poetic license and eliminated and added, reconstructed and embellished just as was convenient for his plan. "My object", he says, "was to represent a poetical image of the old Northern hero age. It was not Fritiof as an individual whom I would paint; it was the epoch of which he was chosen as the representative." [TegnØr, Samlade Skrifter, II, 393.]

It was TegnØr's firm conviction that the poet writes primarily for the age in which he himself lives, and since he wrote for a civilized audience he must divest Fritiof of his raw and barbarous attributes, though still retaining a type of true Northern manhood. On this point TegnØr says: "It was important not to sacrifice the national, the lively, the vigorous and the natural. There could, and ought to, blow through the song that cold winter air, that fresh Northern wind which characterizes so much both the climate and the temperament of the North. But neither should the storm howl till the very quicksilver froze and all the more tender emotions of the breast were extinguished."

"It is properly in the bearing of Fritiof's character that I have sought the solution of this problem. The noble, the high-minded, the bold--which is the great feature of all heroism--ought not of course to be missing there, and sufficient material abounded both in this and many other sagas. But together with this more general heroism, I have endeavored to invest the character of Fritiof with something individually Northern--that fresh-living, insolent, daring rashness which belongs, or at least formerly belonged to the national temperament. Ingeborg says of Fritiof (Canto 7):

'How glad, how daring, how inspired with hope,

Against the breast of norn he sets the point
Of his good sword, commanding:
"Thou shalt yield!"

These lines contain the key to Fritiof's character and in fact to the whole poem." [TegnØr, *Samlade Skrifter*, II, p. 393. The entire treatise is found in English translation in Andersen's *Viking Tales*.]

In what manner TegnØr modernizes his story by divesting the original saga of its grotesque and repugnant features can most readily be illustrated in a comparison between his account of Fritiof's encounter with king Helge in Balder's temple (Canto 13) and the original story. The latter tells how Fritiof unceremoniously enters the temple, having first given orders that all the king's ships should be broken to pieces, and threw the tribute purse so violently at the king's nose that two teeth were broken out of his mouth and he fell into a swoon in his high seat. But as Fritiof was passing out of the temple, he saw the ring on the hand of Helge's wife, who was warming an image of Balder by the fire. He seized the ring on her hand, but it stuck fast and so he dragged her along the floor toward the door and then the image fell into the fire. The wife of Halfdan tried to come to her assistance, only to let the image she was warming by the fire fall into the flames. As the image had previously been anointed, the flames shot up at once and soon the whole house was wrapped in fire. Fritiof, however, got the ring before he went away. But as he walked out of the temple, said the people, he flung a firebrand at the roof, so that all the house was wrapped in flames. Of the violent feeling that, according to TegnØr, racked Fritiof's soul as he went into exile or of the deep sense of guilt that latter hung as a pall over his life there is no mention in the original. Here we touch upon the most thoroughgoing change that TegnØr made in the character of his hero. He invested him with a sentimentality, a disposition towards melancholy, an accusing voice of conscience that torments his soul until full atonement has been won, that are modern and Christian in essence and entirely foreign to the pagan story. On this point TegnØr: "Another peculiarity common to the people of the North is a certain disposition for melancholy and heaviness of spirit common to all deeper characters. Like some elegiac key-note, its sound pervades all our old national melodies, and generally whatever is expressive in our annals, for it is found in the depths of the nation's heart. I have somewhere or other said of Bellman, the most national of our poets:

'And work the touch of gloom his brow o'shading,
A Northern minstrel-look, a grief in rosy red!'

For this melancholy, so far from opposing the fresh liveliness and cheering vigor common to the nation, only gives them yet more strength and elasticity. There is a certain kind of life-enjoying gladness (and of this, public opinion has accused the French) which finally reposes on frivolity; that of the North is built on seriousness. And therefore I have also endeavored to develop in Fritiof somewhat of this meditative gloom. His repentant regret at the unwilling temple fire, his scrupulous fear of Balder (Canto 15) who--

'Sits in the sky, cloudy thoughts sending down,
Ever veiling my spirit in gloom',

and his longing for the final reconciliation and for calm within him, are proofs not only of a religious craving, but also and still more of a national tendency to sorrowfulness common to every serious mind, at least in the North of Europe." [TegnØr, *Samlade Skrifter*, II, p. 394.]

TegnØr thus found it easy to justify the sentimentality that characterizes Fritiof's love for Ingeborg, an element in Fritiofs Saga that has been most severely condemned by the critics. To the criticism that this love is too modern and Platonic, TegnØr correctly answers that reverence for the sex was from the earliest times a characteristic of the German people so that the light and coarse view that prevailed among the most cultivated nations of antiquity was a thing quite foreign to the habits of the North.

Ingeborg like Fritiof is idealized by the poet although here the departure from the original is not as wide. That delicacy of sentiment which is inseparable from Ingeborg and guides her right in the great crisis is not, he maintains, a trait merely of the woman of ancient Scandinavia but is inherent in each noble female, no matter when or where she lives. And TegnØr, who surely was no realist after the fashion of Strindberg, chooses to picture woman as she appears in her loveliest forms.

The brooding and melancholy spirit that TegnØr had infused into the soul of Fritiof had in a large measure come from his own life. The depression of mind that had cast its shadows over him in the years that saw the creation of Fritiofs Saga grew steadily worse. The period that followed immediately upon the completion of this work was filled with doubt and despair. The explanation for this must be found partly in the insidious progress of a physical disease, partly to a change of place and environment. Certain hereditary tendencies, which caused him to fear that the light of reason would desert him, also played a part in this.

In 1824 he gave up the Greek professorship at Lund to become bishop of the diocese of Växiö in the province of Småland, but the duties of the new position were not congenial to him. The spiritual and intellectual life of the diocese was on a low plane and TegnØr threw himself with tremendous earnestness into the work of reform, but the prejudice and inertia of clergy and people stood constantly in the way. In his efforts to purge the church of some unworthy ecclesiastics he encountered bitter opposition and suffered some humiliations. He took a special interest in the schools of his diocese and his many pedagogical addresses are models in point of clearness and practical good sense.

The many and varied duties imposed on him by the episcopal office, particularly official inspection trips, attendance upon the sessions of the Riksdag, and serving on numerous important committees made it impossible for TegnØr to continue his literary activities in the manner of his university days, but occasionally he would give to his countrymen a literary masterpiece that showed that the brilliant mind had not been

dimmed.

His mental and physical ailments grew steadily worse and after 1840 there came periods of insanity which expressed itself in the most chimerical plans for travel, literary activities, and great national enterprises.

Light came to his reason again, but his strength had been permanently broken. He died on November 2, 1846, and his body was laid to rest in the cemetery at Växiö where a simple monument of marble and Swedish granite marks his final resting place.

FRITIOFS SAGA

I.

FRITIOF OCH INGEBORG.

Dä växte uti Hildings gård 1
tvåplantor under fostrarns vård.
Ej Norden för sett tvåsåsköna,
de växte härligt i det gröna.

Den ena som en ek skö fram, 2
och som en lans är hennes stam;
men kronan, som i vinden skäver,
liksom en hjälm sin rundel väver.

Den andra växte som en ros, 3
nä vintern nyss har flytt sin kos;
men våren, som den rosen gömmer,
i knoppen ligger än och drömmar.

Men stormen skall kring jorden gå 4
med honom brottas eken då
och vårsol skall påhimmeln glöda,
då öppnar rosen läppar röda.

Så växte de i fröjd och lek, 5
och Fritiof var den unga ek;
men rosen uti dalar gröna
hon hette Ingeborg den sköna.

Såg du de tvåi dagens ljus, 6
du tänkte dig i Frejas hus,
där mångt litet brudpar svingar
med gula hår och rosenvingar.

Men såg du dem i månens sken 7
kringdansa under lummig gren,
du tänkte: Under lundens kransar

ävkungen med sin drottning dansar.

Det var såglatt, det var såkät, 8
nä han sin första runa lät.
En kung var ej som han i äa;
den runan fick han Ingborg läa.

Hur glätigt sam han i sin slup 9
med henne över mörkblådjup!
Hur hjätligt, nä han seglen vänder,
hon klappar i småvita händer!

Det fanns ej fågelbo såhögt, 10
som han för henne ej besökt.
Själv önen, som i molnen gungar,
blev plundrad båd' påägg och ungar.

Det fanns ej bäck, hur strid han var, 11
varöver han ej Ingborg bar.
Det ä såskönt, nä forsen larmar,
att tryckas av småvita armar.

Den första blomma, våren fät, 12
det första smultron, som blev rät,
det första ax, vars guld blev moget,
dem bjöd han henne glatt och troget.--

Men barnets dagar flyga bort, 13
dä stå en yngling innan kort
med eldig blick, som ber och hoppas,
dä stå en mömed barm, som knoppas.

Ung Fritiof drog påjakt alltjänt; 14
den jakten skulle mången skrämt,
ty utan spjut och utan klinga
den djäve ville björnen tvinga.

Dåkämpade de, bröst mot bröst, 15
och jägarn, segrande, fast klöst,
med ludet byte kom tillbaka;
hur skulle jungfrun det försaka?

Ty mannens mod ä kvinnan kät, 16
det starka ä det sköna värt:
de bägge passa för varannan,
som hjämen passar sig för pannan.

Men läste han i vinterkväl 17
vid eldsken ifrån spiselna häl
en sång om stråande Valhalla,
om gudar och gudinnor alla,

han tänkte: Gult ä Frejas hå, 18

ett kornland, som för vinden går.
Från det kan jag ej Ingborgs skilja,
ett nä av guld kring ros och lilja.

Idunas barm är rik, och skönt 19
han hoppar under silke grönt;
jag vet ett silke, där det hoppar
ljusalfer tvåmed rosenknoppar.

Och Friggas ögon är blå 20
som himmeln till att se uppå
jag känner ögon: mot de båda
är ljusblåvårdag mörk att skåda.

Vi prisas Gerdas kinder så 21
en nyfäld snömed norrsken på?
Jag kinder sett: en dag, som tänder
tvåmorgonrodnader i sänder.

Jag vet ett hjärta, lika ömt 22
som Nannas, fast ej såberömt.
Med rätta prisas du av skalder,
du Nannas lyckelige Balder!

O! att som du jag finge dö 23
begräen av en trogen mö
Såöm, såtrogen som din Nanna;
hos Hel jag ville gärna stanna.--

Men kungadottern satt och kvad 24
en hjätessång och väde glad
i duken in den hjätens under
och vågor blåoch gröna lunder.

Dä växte in i snövit ull 25
de sköddar utav spolat gull,
och röda flägo stridens lansar,
men styvt av silver var vart pansar.

Dock, hur hon väver, dag från dag, 26
får hjäten Fritiofs anletsdag,
och som de blicka fram ur väven,
dårodnar hon men glädes även.

Men Fritiof skä, var han gå fram, 27
ett I, ett F i björkens stam.
De runor gro med fröjd och gamman,
liksom de ungas hjätan, samman.

Nä dagen uppåfästet står, 28
världskungen med de gyllne hår,
och livet rörs och människor vandra,
dåtänka de blott påvarandra.

Nä natten uppåfästet står, 29
världsmodern med de mörka hår,
och tystnad rå och stjärnor vandra,
dådrömma de blott om varandra.

"Du jord, som smyckar dig var vår 30
med blommor i ditt gröna hår,
giv mig de skönsta! Jag vill vira
en krans av dem att Fritiof sira."

"Du hav, som satt din dunkla sal 31
med pärlor full i tusental,
giv mig de skönaste, de bästa!
Kring Ingborgs hals vill jag dem fästa."

"Du knapp på Odens kungastol, 32
du världens öga, gyllne sol!
Var du blott min, din blanka skiva
till sködd jag ville Fritiof giva."

"Du lykta i Allfaders hus, 33
du måne med ditt bleka ljus!
Var du blott min, jag gav dig gåna
till smycke å min sköna täna."--

Men Hilding sade: "Fosterson, 34
den äskog vänd din håg ifrån!
Ej lika falla ölets lotter,
den tånan ä kung Beles dotter.

Till Oden själv i stjärnklar sal 35
uppstiger hennes årtartal;
du ä blott Torstens son; giv vika!
ty lika trives bäst med lika."

Men Fritiof log: "Mitt årtartal 36
gå nedå i de dödas dal.
Nyss slog jag skogens kung såluden,
hans anor ävde jag med huden.

Friboren man ej vika vill, 37
ty världen hör den frie till.
Vad lyckan brä, kan hon försona,
och hoppet bä en konungs krona.

Högåttad ä all kraft, ty Tor, 38
dess åtefar, i Trudvang bor.
Han väger böden ej men värdet:
en vådig friare ä svärdet.

Jag kämpar om min unga brud, 39
om ock det var med dundrets gud.

Väk trygg, väk glad, min vita lilja,
ve den, som dig och mig vill skilja!"

II.

KUNG BELE OCH TORSTEN VIKINGSSON.

Kung Bele, stödd påsvärdet, i kungssal stod, 1
hos honom Torsten Vikingsson, den bonde god,
hans gamle vapenbroder, snart hundraårig,
och ärig som en runsten och silverhårig.

De stodo, som bland bergen tvåofferhus, 2
å hedna gudar vigda, nu halvt i grus;
men visdomsrunic många påmuren tåjas,
och höga forntidsminnen i valven dväjas.

"Det lider emot kvälen", sad' Bele kung, 3
"ej mjödet vill mig smaka, och hjälm känns tung,
inför mitt öga mörkna de mänskoöden,
men Valhall skiner närmre, jag anar döden.

Jag kallat mina söner och din också 4
ty de tillsammans höra, liksom vi två
En varning vill jag giva de örnar unga,
förn orden somnat alla på död mans tunga."--

Dåträdde de i salen, som kung befallt, 5
och fränst bland dem gick Helge, en mörk gestalt.
Han dvaldes helst bland spånän kring altarrunden
och kom med blod påhändren ur offerlunden.

Därefter syntes Halvdan, ljuslockig sven; 6
vart anletsdrag var ädelt men vekligt än.
Till lek han tycktes bära ett svärd vid båte
och liknade en jungfru, förklädd till hjäte.

Men efter dem kom Fritiof i mantel blå 7
ett huvud var han högre än bägge två
Han stod emellan brödren, som dag stå mogen
emellan rosig morgon och natt i skogen.

"I söner", sade kungen, "min sol går ned. 8
I endräkt styren riket, i brödrädd!
Ty endräkt håler samman: hon är som ringen
på lansens; den förtan hans kraft är ingen.

Lå styrkan ståsom dörsven vid landets port 9
och friden blomstra inom åhägna ort!
Till skygd blev svärdet givet men ej till skada,
och sködd är smidd till hänglås för bondens lada.

Sitt eget land förtrycker dåraktig man, 10
ty kungen kan allenast vad folket kan.
Grönlummig krona vissnar, såsnart som mägen
i stammen ä förtorkad pånakna bergen.

Påpelarstoder fyra stå himlens rund, 11
men tronen vilar endast pålagens grund.
Nä våd påtinget dömer, stå ofåd nära;
men rät ä landets fromma och kungens äa.

Vä dväjas gudar, Helge, i disarsal, 12
men ej som snäckan dväjes i slutet skal.
Så långt som dagsljus skiner, som stänma ljudar,
så långt som tanke flyger, bo höge gudar.

Nog svika lungans tecken i offrad falk, 13
och fläd ä mången runa, som skärs påbalk;
men redligt hjärta, Helge, och friskt tillika,
skrev Oden fullt med runor, som aldrig svika.

Var icke håd, kung Helge, men endast fast! 14
Det svärd, som bitar skarpast, ä böligast.
Milt sinne pryder kungen, som blommor sköden,
och vådag bringar mera än vinterköden.

En man förtan väner, om än såstark, 15
dör hän, som stam i öken med skalad bark.
Men vänsäl man han trives som träd i lunden,
dä bäcken vattnar roten och storm ä bunden.

Yvs ej af fädrens ära! envar har dock blott sin; 16
kan du ej späna bågen, ä han ej din.
Vad vill du med det värde, som ä begravet?
Stark ström med egna vågor går genom havet.

Du Halvdan, glätigt sinne ä vis mans vinst; 17
men joller höves ingen, och kungen minst.
Med humle brygges mjölet, ej blott med honung;
lägg stå i svärd och allvar i leken, konung!

För mycket vett fick ingen, hur vis han het, 18
men litet nog vet mången, som intet vet.
Fåkunnig gäst i högbänk försmås, men vitter
har ständigt lagets öra, hur lågt han sitter.

Till trofast vän, o Halvdan, till fosterbror 19
ä vägen gen, om ocksåhan fjäran bor;
men däremot avsides, långt hän belägen
ä oväns gård, om även han stå vid vägen.

Väj icke till förtrogen vemhelst som vill! 20
Tomt hus stå gärna öppet, men rikt stängs till.
Väj _en_, onödigt ä det den andra leta,

och världen vet, o Halvdan, vad trenne veta."--

Därefter uppstod Torsten och talte så 21
"Ej höves kung att ensam till Oden gå
Vi delat livets skiften ihop, kung Bele,
och döden, vill jag hoppas, vi ocksådele.

Son Fritiof, åderdomen har viskat mig 22
i örat många varning, den ger jag dig.
Påäthög Odens fåglar slåned i Norden,
men påden gamles läppar mångvisa orden.

Fränst vörda höga gudar! ty ont och gott, 23
som storm och solsken, komma från himlen blott.
De se i hjätats lövalv fast det ä slutet,
och långa å fågäda, vad stunden brutit.

Lyd kungen! _En_ skall styra med kraft och vett: 24
skum natt har många ögon, men dagen ett.
Helt lät den bättre, Fritiof, fördrar den bäste,
och egg har svärdet nödig men även fäste.

Hög kraft ä gudars gåva; men, Fritiof, minns, 25
att styrka bärar föga, dä vett ej finns.
Tolvmannakraft har björnen, av _en_ man slagen;
mot svärdshugg håles sköden, mot vådet lagen.

Av fåden stolte fruktas men hatas av envar, 26
och övermod, o Fritiof, ä fallets far.
Högt såg jag mången flyga, nu stödd påkrycka,
ty vådret rå för årsväkt, och vind för lycka.

Dag skall du prisa, Fritiof, sen bägdad sol sig döjt, 27
och ö, när det ä drucket, och rå, när föjt.
Påmången sak förlitar sig ungersvennen,
men striden prövar klingan, och nöden vännen.

Nattgammal is tro icke, ej vådags snö 28
ej somnad orm, ej talet av knäsat mö
ty kvinnans bröst ä svarvat påhjul, som rullar,
och vankelmod bor under de liljekullar.

Du själv dö hä, och hä dö vad dig tillhör; 29
men en ting vet jag, Fritiof, som aldrig dö,
och det ä domen över dö man: därföre
vad ädelt ä, du vilje, vad rätt, du göre"--

Såvarnade de gamle i kungasal, 30
som skalden varnat sedan i Havamal.
Från släkt till släkte gingo kärnfulla orden,
och djupt ur kumlen viska de än i Norden.

Därefter talte bägge mång' hjätligt ord 31

allt om sin trogna vänskap, berömd i Nord;
hur trofast intill döden, i nöd och gamman,
tvåknäppta händer lika, de hålit samman.

"Med rygg mot rygg vi stodo, och varifrån 32
som nornan kom, hon stötte påsköd, min son!
Nu före er till Valhall vi gamle ile;
men edra fäders ande påeder vile!"--

Och mycket talte kungen om Fritiofs mod, 33
om hjätekraft, som mer är än kungablod.
Och mycket talte Torsten om glans, som kröner
de höga Nordlands kungar, de asasöner.

"Och hålen I tillhopa, I söner tre, 34
er överman--det vet jag--skall Nord ej se;
ty kraft, till kungahöghet osvikligt sluten,
hon är som mörkblåstårand, kring guldsköd gjuten.

Och halsen till min dotter, den rosenknopp! 35
I lugn, som det sig hövdes, har hon växt opp;
omhäggen henne, låen ej stormen komma
och fästa i sin hjämhatt min späda blomma!

Pådig, o Helge, lägger jag faderns sorg, 36
o, äska som en dotter min Ingeborg !
Tvång retar ädelt sinne, men saktmod leder
båd' man och kvinna, Helge, till rät och heder.--

Men läggen oss, I söner, i högar två 37
påvar sin sida fjäden vid böja blå
ty hennes sång är ljuvlig ännu för anden,
och som ett drapa klinga dess slag vid stranden.

När månen strö kring bergen sitt bleka sken 38
och midnattsdaggen faller påbautasten,
dåsitta vi, o Torsten, påhögar runda
och spraka över vattnet om ting, som stunda.

Och nu farvä, I söner! Gån mer ej hit! 39
Vår gång är till Allfader; vi längta dit,
liksom till havet längtar den tröta floden;
men Frej väsigne eder, och Tor och Oden!"

III.

FRITIOF TAGER ARV EFTER SIN FADER.

Voro nu satta i hög kung Bele och Torsten den gamle,
där de själva befallt: påvar sin sida om fjäden
höggarna lyfte sin rund, tvåbröst, dem döden har åskilt.
Helge och Halvdan, påfolkets beslut, nu togo i sam-arv

riket efter sin far; men Fritiof, som endaste sonen, 5
delte med ingen och fäste i lugn sin boning på Framnäs,
Tre mil sträckte sig kring den gårdens ägor: på tre håll
dalar och kullar och berg, men på fjärde sidan var havet.
Björkskog krönte de kullarnas topp, men på sluttande sidor
frodades gyllene korn, och manshöj vaggade rågen. 10
Sjör, många i tal, sin spegel hölo för bergen,
hölo för skogarna opp, i vars djup höghornade ågar
hade sin kungliga gång och drucko av hundrade bäckar.
Men i dalarna vida omkring där bette i grönskan
hjordar med glänsande hull och med juver, som lögta till stävan. 15
Mellan dem spriddes än hit och än dit en oräknelig skara
av vitulliga få, som du ser vitaktiga strömoln
flockvis spridda på himmelens valv, när det blåser om våren.
Springare två gånger tolv, bångstyriga, fjättrade vindar,
stampande stodo i spiltornas rad och tuggade vallhö 20
manarna knutna med röt och hovarna blanka av jänskor.
Dryckessalen, ett hus för sig själv, var timrad av kämfur.
Ej fem hundrade män--till tio tolfter på hundrat--
fyllde den rymliga sal, när de samlats att dricka om julen.
Genom salen, så lång som han var, gick bordet av stenek, 25
bonat och blankt som av stå; högsäes-pelarna båda
stodo för ändan däav, två gudar, skurna av almträdd:
Oden med häskareblick och Frej med solen på hatten.
Nyss emellan de två på sin björnhud--huden var kolsvart,
gapet scharlakansrött, men klorna skodda med silver-- 30
Torsten bland vännerna satt, som gästfriheten bland glädjen.
Ofta, när månen bland skyarna flög, förtalde den gamle
under från fränmande land, dem han sett, och vikingafäder
fjären i Ötervåg och i Västersaltet och Gandvik.
Tyst satt lyssnande lag, och dess blickar hängde vid gubbens 35
läppar, som bit vid sin ros; men skalden tänkte på Brage,
när med sitt silfverskägg och med runor på tungan han sitter
under den lumimiga bok och förtäjer en saga vid Mimers
evigt sorlande våg, han själv en levande saga.

Mitt på golvet--med halm var det strätt--brann lågan beständigt 40
glatt på sin murade häll, och igenom det luftiga rökfång
blickade stjärnorna in, de himmelska vännar, i salen.
Men kring väggen, på naglar av stå, där hängde det radvis
brynja och hjälm vid varann, och här och där dem emellan
blixtrade neder ett svärd, som i vinterkvälen ett stjärnskott. 45
Mera än hjälm och svärd dock sköddarna lyste i salen,
blanka som solens rund eller månens skiva av silver.
Gick där stundom en mökring bordet och fyllde i hornen,
slog hon ögonen ned och rodnade: bilden i sködden
rodnade även som hon; det gladde de drickande kämpar.-- 50

Rikt var huset: varhelst som du skådade, mötte ditt öga
fyllda källrar och proppade skåp och rågade visthus.
Många klenoder jämväl där gömdes, byten av segern,
guld med runor uppå och det konstarbetade silver.
Tre ting skattades dock av all den rikedom ypperst: 55

svädet, som ävdes från fader till son, var fränst av de trenne,
Angurvadel, såkallades det, och broder till blixten.
Fjåran i Österland var det smitt--som sagan förtåjer--,
hädat i dvårgarnas eld: Björn Blåand bar det från början.
Björn förlorade dock påen gång bå' svädet och livet 60
söler i Gröningasund, där han stridde mot vådige Vifell.
Vifell hade en son, het Viking. Men gammal och bräcklig,
bodde på Ulleråker en kung med sin blomstrande dotter.
Se, då kom det ur skogarnas djup en oskapelig jätte,
högre till växten än människors åt och luden och vildsint, 65
fordrade envigeskamp eller kungadottern och riket.
Ingen vågade kampen likvå, ty det fanns ej ett stå, som
bet på hans skalle av jån, och därför nämndes han Jånhö.
Viking allena, som nyss fyllt femton vintrar, emottog
striden, i hopp på sin arm och på ngurvadel. I ett hugg 70
klöv han till midjan det rytande troll och fråste den sköna.
Viking lämnade svädet till Torsten, sin son, och från Torsten
gick det till Fritiof i arv: nå han drog det, sken det i salen,
liksom flöge en blixtdärgenom eller ett norrsken.
Hjaltet var hamrat av guld, men runor syntes på klingan, 75
underbara, ej kända i Nord, men de kändes vid solens
portar, där fäderna bott, förn åsarna förde dem hit upp.
Matta lyste de runor alltjänt, nå fred var i landet,
men nå Hildur begynte sin lek, dåbrunno de alla
röda som hanens kam, nå han kämpar: förlorad var den, som 80
möte i slaktningens natt den klingan med lågande runor.
Svädet var vida berömt, och av svåd var det ypperst i Norden.
Dånäst ypperst i pris var en _armring_, vida beryktad,
smidd av nordiska sagans Vulkan, av den haltande Vaulund.
Tre mark höl han i vikt, och arbetad var han av rent guld. 85
Himlen var tecknad därpåmed de tolv odålligas borgar,
våklande månadens bild, men av skalderna nämndes de solhus.
Alfhem skåldades där, Frejs borg: det å solen, som nyfådd
börjar att klåtra igen för himmelens branter vid julen.
Såkvåbäck var där också i dess sal satt Oden hos Saga, 90
drack sitt vin ur det gyllene kål; det kålet å havet,
fårgat med guld av morgonens glåd, och Sagan å våren,
skriven på grönskande fåt med blommor i stålet för runor.
Balder syntes jänvå på sin tron, midsommarens sol, som
gjuter från fåstet sin rikedom ner, en bild av det goda; 95
ty det goda å stråande ljus, men det onda å möker.
Solen tråtnar att stiga alltjänt, och det goda desslikes
svindlar på höjdernas brant: med en suck försjunka de båda
neder till skuggornas land, till Hel: det å Balder på bådet.
Glitner, den fredliga borg, sågs åven: förlikande alla, 100
satt där med vågen i hand Forsete, domarn på hösting.
Dessa bilder och många ånnu, som betecknade ljuset
strider på himmelens valv och i människans sinne, de voro
skurna av måstarens hand i den ringen. En pråktig rubinknapp
kröte dess buktiga rund, som solen kröer sin himmel. 105
Ringens var långe i slåkten ett arv, ty hon ledde sin åt långd,
endast på mådernet dock, till Vaulund, råknad för stamfar.
En gång stals den klenoden dock bort av röaren Såe,

svärmade kring på de nordiska hav; sen fanns han ej åter.
Slutligen taltes det om, att Sote påkusten av Bretland 110
levande satt sig med skepp och med gods i sin murade gravhöj;
men, då fann han ej ro, och det spökade ständigt i högen.
Torsten förnam det ryktet också och med Bele besteg han
draken och klöv den skummande våg och styrde till stället.
Vid som ett tempelvalv, som en kungsgård, vore den bäddad 115
in i grus och grönskande torv, såvövde sig högen.
Ljus ock lyste därur. Igenom en springa påporten
tittade kämparna in, och det beckade vikingaskeppet
stod där med ankar och master och rå; men höj i dess bakstam
satt en förfälig gestalt: han var klädd i en mantel av lågor. 120
Bister satt han och skurade där blodfläckade klingan,
kunde ej skura de fläckarna bort: allt guld, som han rånat,
låg i högar omkring, och ringen bar han påarmen.
"Stiga vi", viskade Bele, "dit ner och kämpa mot trollet,
tvåmot en ande av eld?" Men halvfred svarade Torsten: 125
"En mot en var fädernas sed, jag kämpar väl ensam."
Länge tvistades nu, vem först av de tvenne det tillkom
pröva den vådliga färd; men till slut tog Bele sin ståhjäm,
skakade om tvålotter däri, och vid stjärnornas skimmer
kände Torsten igen sin lott. För en stund av hans jänlans 130
sprungo riglar och lås, och han nedsteg.--Frågade någon,
vad han förnam i det nattliga djup, då teg han och ryste.
Bele hörde dock först en sång, den lå som en trollsång;
sedan förnam han ett rasslande ljud, som av klingor som korsas,
sist ett gräseligt skri; då blev tyst. Ut störtade Torsten, 135
blek, förvirrad, förstörd; ty med döden hade han kämpat.
Ringen bar han likväl. "Den är dyrköpt", sade han ofta,
"ty jag har darrat en gång i mitt liv, och det var, när jag tog den."
Smycket var vida berömt och av smycken ypperst i Norden.

Skeppet Ellida till slut var en av släktens klenoder. 140
Viking--sågs det--en gång, när han vände tillbaka från hättåg,
seglade längs med sin strand; då såg han en man på ett skeppsvrak
sorglöst gungande hän; det var, som han lekte med vågen.
Mannen var höj och av ädel gestalt och hans anlete öppet,
glatt, men föränderligt dock, likt havet, som leker i solsken. 145
Manteln var blå och bätet av guld, besatt med koraller,
skägget vitt som vågornas skum, men håret var sjögrönt.
Viking styrde sin snäcka då för att bäga den arme,
tog den förfrusne hem till sin gård och förplögade gästen.
Dock, när han bjöds av värden till sängs, då log han och sade: 150
"Vinden är god, och mitt skepp, som du sett, är ej att förakta;
hundrade mil, det hoppas jag visst, jag seglar i afton.
Tack för din bjudning ändå den är väment; kunde jag endast
ge dig ett minne av mig! men min rikedom ligger i havet;
kanske finner du dock i morgon en gåva på stranden." 155
Dagen därpå stod Viking vid sjön, och så som en havsörn,
när han förför sitt rov, flög in i viken ett drakskepp.
Ingen syntes där på ej en gång man märkte en styrman,
rodret dock lette sin buktiga väg bland klippor och blindskär,
liksom bodde en ande däri: när det nalkades stranden, 160

revade seglet sig sjävt, och, ej röt av människohänder,
ankaret sänkte sig ned och bet med sin hulling i djupet.
Stum stod Viking och såg, men dåsjöngo de lekande vågor:
"Bärgade ~gir ej glömmet sin skuld, han skänker dig draken."
Gåvan var kunglig att se, ty de buktiga plankor av eke 165
voro ej fogade hop som annars men vuxna tillsammans.
Sträckningen var som en drakes i sjön: i stammen där framme
lyfte han huvudet högt, och av rött guld lågade svalget.
Buken var spräcklig med blått och med gult, men baktill vid rodret
slog han sin vädiga stjärt i en ringel, fjällig av silver; 170
vingarna svarta med kanter av rött; när han spände dem alla,
flög han i kapp med den susande storm, men önen blev efter.
Fylldes det skeppet med väpnade män, dåskulle du trott dig
skåda en flytande konungastad, en simmande fästning.
Skeppet var vida berömt, och av skepp var det ypperst i Norden. 175

Detta och mera därtill tog Fritiof i arv av sin fader.
Knappast fanns i de nordiska land en rikare arving,
om ej en konungason; ty kungars väde är ypperst.
Var han ej konungason, likväl hans sinne var kungligt,
väsäلت, ädelt och mildt, och med var dag växte hans rykte. 180
Kämpar hade han tolv, grånåriga furstar i idrott,
faderns kamrater, med bröst av stå och med ärika pannor.
Nederst påkämparnas bänk, jämnårig med Fritiof, en yngling
satt som en ros bland vissnade löv: Björn hette den unge,
glad som ett barn men fast som en man och vis som en gubbe. 185
Upp med Fritiof han växt, och de blandat blod med varandra,
fosterbröder pånordmannasät, och svurit att leva
samman i lust och i nöd och att hämna varandra i döden.
Mitt bland kämpar och gästernas mängd, som kommit till gravö,
Fritiof, en söjande värd, med ögon fyllda av tårar, 190
drack påfädernas vis sin faders minne och hörde
skaldernas sång till hans lov, ett dundrande dräpa; men sedan
steg han i faderns säe, nu hans, och satte sig neder
mellan dess Oden och Frej: det är Tors plats uppe i Valhall.

IV.

FRITIOFS FRIERI.

Vä klingar sången i Fritiofs sal, 1
och skalderna prisa hans ärtal.
Men sången gläder
ej Fritiof, han hör ej, vad skalden kväder.

Och jorden har åter klät sig grön, 2
och drakarna simma igen påsjön.
Men hjätesonen
han vandrar i skogen och ser påmånen.

Nyss var han likväl sålycklig, såglad, 3
ty muntre kung Halvdan till gäst han bad

och Helge dyster,
och de hade med sig sin sköna syster.

Han satt vid dess sida, han tryckte dess hand 4
och kände tillbaka en tryckning ibland
och så^g betagen
alltjämt påde kära, de älla dragen.

De taltes vid om de glada dar, 5
då morgonens dagg låg på livet kvar,
om barndomsminnen,
de rosengårdar i älla sinnen.

Hon häsade honom från dal och park, 6
från namnen, som grodde i björkens bark,
och från den kullen,
där ekarna frodas i hjätemullen.

"Det var ej så trevligt i kungens gård, 7
ty Halvdan var barnslig och Helge hård.
De kungasöner
de höra ej annat än lov och böner.

Och ingen--hä rodnade hon som en ros--, 8
å vilken en klagan kunde förtros!
I kungasalar
hur kvavt var det där mot i Hildings dalar!

Och duvorna, som de matat och tämt, 9
nu voro de flugna, ty höken dem skränt.
Ett par allena
var kvar; av de tvenne tag du den ena!

Den duvan hon flyger vå hem igen, 10
hon längtar, som andra, vå till sin vän.
Bind under vingen
en vänlig runa! det märker ingen."

Så sutto de viskande dagen om, 11
de hviskade ännu, när kvällen kom,
som aftonvindar
om våen viska i gröna lindar.

Men nu är hon borta, och Fritiofs mod 12
är borta med henne. Det unga blod
i kinden stiger,
han lågar och suckar alltjämt och tiger.

Sin sorg, sin klagan med duvan han skrev, 13
och glad för hon av med sitt kärleksbrev;
men ack, tillbaka
hon vände ej mer, hon blev hos sin maka.

- Det väsen behagade icke Björn. 14
Han sade: "Vad fattas vå unga ön,
såtyst, såsluten?
~r bröstet träffat, ä vingen skjuten?"
- Vad vill du? Ha vi ej i överflöd 15
det gula fläck och det bruna mjöd
och skalder många?
Det tar aldrig slut påde visor långa.
- Sant nog, att gångaren stampar i spilt; 16
pårov, pårov skriker falcken vilt.
Men Fritiof jagar
i molnen allena, och täs och klagar.
- Ellida hon har ingen ro påväg, 17
hon rycker alltjänt påsitt ankartåg.
Ligg still, Ellida!
ty Fritiof ä fredlig, han vill ej strida.
- Den stråldö ä ocksåen dö: till slut 18
jag rister, som Oden, mig själv med spjut.
Det kan ej fela,
vi bliva välkomna hos blåvit Hela."
- Dåsläppte Fritiof sin drake lös, 19
och seglet svälde, och vägen fnös.
Rakt över fjärden
till kungens söner han styrde färden.
- De sutto påBeles hög den dag 20
och hörde folket och skipade lag;
men Fritiof talar:
den stänman förnimmes kring berg och dalar.
- "I kungar, skön Ingeborg ä mig kär; 21
av eder jag henne till brud begä,
och den förening
hon var vä ären kung Beles mening.
- Han lä oss växa hos Hilding opp, 22
likt ungrän, som växa tillsammans i topp.
Dä ovanföre
band Freja de toppar med gyllne snöre.
- Min far var ej konung, ej jarl en gång, 23
dock lever hans minne i skaldens sång.
Högvävda grifter
förtäja pårunsten min äts bedrifter.
- Lät kunde jag vinna mig rike och land, 24
men hellre jag blir påmin fädernestrand.
Dä vill jag skydda

såkungens gård som den ringes hydda.

Vi äro på Beles höj; han hör 25
vart ord i djupet här nedanfö.
Med Fritiof beder
den gamle i högen: betänken eder!"--

Dåreste sig Helge och talte med hån: 26
"Vår syster är ej för en bondeson.
Nordlandens drotter
måttåla, ej du, om den Valhallsdotter.

Yvs gärna att häsas för ypperst i Nord, 27
vinn männer med handkraft och kvinnor med ord!
Men Odensblodet
till pris ger jag icke å övermodet.

Mitt rike behöver du ej ta dig an, 28
jag skyddar det sjäfv; vill du bli min man,
en plats är ledig
ibland mitt husfolk, den kan jag ge dig."--

"Din man blir jag knappast", var Fritiofs svar, 29
"är man för mig sjäfv, som min fader var.
Ur silverskida
flyg, Angurvadel, du får ej bida!"

I solen glänste den klinga blå 30
och runorna lågade röda därpå
"Du Angurvadel,
du är dock", sad' Fritiof, "av gammal adel.

Och vore det ej för högens fred, 31
påstålet jag högge dig, svartekung, ned.
Vill dock dig läsa
en ann' gång ej komma mitt svärd för nära."--

Så sagt, han klöv i ett hugg allen 32
kung Helges guldsköd, som hängde pågren.
I tvåhalvrundor
han klang emot högen, det klang inunder.

"Vår träffat, min klinga! Ligg nu och dröm 33
om högre bedrifter; till dess förgån
de runolågor.
Nu segla vi hem över mörkblåvågor."

V.

KUNG RING.

Och kung Ring sköt tillbaka sin guldstol från bord, och kämpar 1

och skalder
uppstego att lyssna till kungens ord, berömd i Nord;
han var vis som gud Mimer och from som Balder.

Hans land var som lunden, dä gudar bo, och vapnen komma 2
ej inom dess gröna, dess skuggiga ro, och gräsen gro
fridlysta dästädes, och rosorna blomma.

Rätvisan satt ensam, båd' sträng och huld, pådomarstolen, 3
och friden betalte vart å sin skuld, och kornets guld
låg strött över landet och sken i solen.

Och snäckorna kommo med bringa svart, med vita vingar, 4
från hundrade land och förde från vart mångfaldig art
av rikdom, som rikdomen tingar.

Men frihet bodde hos friden kvar i glad förening, 5
och alla äskade landets far, fast en och var
fritt sade påtinget sin mening.

I tretti vintrar han fredlig och säl styrt Nordlands söner, 6
och ingen gåt missnöjd hem till sitt tjäl, och varje kväl
hans namn gick till Oden med folkets böner.

Och kung Ring skö tillbaka sin guldstol från bord, och alla glade 7
uppstego att lyssna till kungens ord, berömd i Nord;
men han suckade djupt och talte och sade:

"Min drottning sitter i Folkvangs loft påpurpurtäcken, 8
men hä ä det gräs över hennes stoft, och blomsterdoft
kringånga dess gravhöj vid bäcken.

Ej få jag drottning sågod, såskön, mitt rikes ää. 9
Till gudarna gick hon, till Valhalls lön; men landets bön,
och barnens, en moder begäa.

Kung Bele, som ofta kom till min sal med sommarvinden, 10
har lämnat en dotter; hon ä mitt val, den lilja smal
med morgonrodnad påkinden.

Jag vet, hon ä ung, och den unga möhelst blomman plockar; 11
men jag gåt i frö och vintrarna ströalltren sin snö
i kungens de glesnade lockar.

Men kan hon äska en redlig man med vitt i håren, 12
och vill hon ta sig de späda an,
vars mor försvann,
såbjuder Hösten sin tron å Våren.

Ta'n guld ur valven, ta'n smycken å brud ur skåp af eke; 13
och föjen, I skalder, med harpoljud, ty sångens gud
ä med dåvi frie, ä med dåvi leke!"--

Och ut drogo svenner med buller och bång, 14
med guld och böner, och skalderna föjde, en rad sålång, med hjätesång,
och stälde sig fram för kung Beles söner.

De drucko i dagar, de drucko i tre, men påden fjäde, 15
vad svar kung Helge dem månde ge, åsporde de,
ty nu de ville åfäde.

Kung Helge han offerar båd' falk och häst i lunden gröna, 16
han spöjer båd' vala och offerpräst, vad som var bäst
allt för hans syster, den sköna.

Men lungorna nekade bifall alltjänt, som präst och vala, 17
och dågav kung Helge, den tecknen skrämt, sitt nej bestämt,
ty mänskan bör lyda, dågudar tala.

Men muntre kung Halvdan han log och sad': "Farvå med festen! 18
Kung Gråskäg själv bort rida åstad,
jag hulptit glad
den hedersgubben påhästen."

Föbittrade draga de sändmän bort och budskap bära 19
om kungens skymf; men han svarar dem torrt, att inom kort
kung Gråskäg skall hämna sin ära.

Han slog sin häsködd, som hängde åstam i höga linden. 20
Dåsamma drakar påvågen fram med blodröd kam,
och hjämnarna nicka i vinden.

Och häbud flögo till Helges gård, som sade dyster: 21
"Kung Ring är mäktig, den strid blir hård; i Balders vård,
i templet jag säter min syster."

Där sitter den äskande vemodsfull åfridlyst tilja. 22
Hon sönmar i silke, hon sönmar i gull och gråer full
sin barm: det är dagg över lilja.

VI.

FRITIOF SPELAR SCHACK.

Björn och Fritiof sutto båda 1
vid ett schackbord, skönt att skåda.
Silver var varannan ruta,
och varannan var av guld.

Dåsteg Hilding in. "Sitt neder! 2
Upp i högbank jag dig leder,
tön ditt horn, och lå mig sluta
spelet, fosterfader huld!"

Hilding kvad: "Från Beles söner 3

kommer jag till dig med böner.
Tidningarna äro onde,
och till dig stå landets hopp."

Fritiof kvad: "Tag dig till vara, 4
Björn, ty nu ä kung i fara.
Fråsas kan han med en bonde:
den ä gjord att offras opp."

"Fritiof, reta icke kungar! 5
Starka växa örens ungar:
fast mot Ring de aktas svaga,
stor ä deras makt mot din."

"Björn, jag ser, du tornet hotar, 6
men ditt anfall lät jag motar.
Tornet blir dig svårt att taga,
drar sig i sin sködborg in."

"Ingeborg i Baldershagen 7
sitter och förgråer dagen.
Kan _hon_ dig till strids ej locka,
gråterskan med ögon blå"

"Drottning, Björn, du fåängt jagar, 8
var mig kär från barndomsdagar;
hon ä spelets bästa docka,
hur det går, _hon_ räddas må"

"Fritiof, vill du icke svara? 9
Skall din fosterfader fara
ohörd från din gård, emedan
ej ett dockspel vill ta slut?"

Dåsteg Fritiof upp och lade 10
Hildings hand i sin och sade:
"Fader, jag har svarat redan,
du har hört min själs beslut.

Rid att Beles söner lära, 11
vad jag sagt! De kränkt min ära,
inga band vid dem mig fästa,
aldrig blir jag deras man."

"Vä, din egen bana vandra! 12
Ej kan jag din vrede klandra;
Oden styre till det bästa!"
sade Hilding och försvann.

VII.

FRITIOFS LYCKA.

Kung Beles söner gåna dragØ 1
från dal till dal att be om svärd!
Mitt fåde ej; i Balders hage
dä ä min valplats, ä min väld.
Dä vill jag ej tillbaka blicka
påkungars hämnd, påjordens sorg,
men endast gudars glätje dricka
tvemännings med min Ingeborg.

Sålänge ännu solen tömmer 2
sin purpurglans påblomstren varm,
likt rosenfärgat skir, som gömmer
en blomsterväld, min Ingborgs barm;
sålänge irrar jag påstranden,
av längtan, evig längtan tärd,
och ritar suckande i sanden
det kära namnet med mitt svärd.

Hur långsamt gåde tröga stunder! 3
Du Dellings son, vi dröjer du?
Har du ej skådat berg och lunder
och sund och äar förän nu?
Bor ingen möi västersalar,
som väntar dig för länge sen
och flyger till ditt bröst och talar
om kälek först, om kälek sen?

Dock äntligt tröt av vägens möda, 4
du sjunker ned ifrån din höjd,
och kvälen drar det rosenröda
sparlakanet för gudars fröjd.
Om kälek viska jordens floder,
om kälek viskar himlens fläkt.
Välkommen, natt, du gudars moder,
med pälor pådin bröllopsdräkt!

Hur tyst de höga stjärnor skrida, 5
likt äskarn till en möpåtä
Flyg över fjäden, min Ellida!
Skjut på skjut på du böja blå
Dä borta ligga gudens lunder,
till goda gudar styra vi,
och Balderstemplet stå därunder,
med kälekens gudinna i.

Hur lycklig träder jag påstranden! 6
Du jord, jag ville kyssa dig,
och er, I blommor små som randen
med vitt och rött den krökta stig!
Du måne, somj ditt skimmer tömmer
kring lund och tempel, höj och vård,
hur skön du sitter där och drömmer,

lik Saga i en bröllopsgård!

Vem läde dig, du bäck, som talar 7
med blommorna, min känslas röst?
Vem gav er, Nordens näktergalar,
den klagan, stulen ur mitt bröst?
Med kvälens rodnad alfer måå
min Ingborgs bild påmörkblåduk;
den bilden kan ej Freja tåå,
hon blåser bort den, avundsjuk.

Dock, gärna hennes bild försvinne! 8
Dä ä hon sjäå, som hoppet skån
och trogen som ett barndomsminne;
hon kominer med min kärleks lån.
Kom, åskade, och lå mig trycka
dig till det hjåta, du ä kå!
Min sjäå begå, min levnads lycka,
kom i min famn och vila då!

Såsmårt som stjåken av en lilja, 9
såfyllig som en mognad ros!
Du ä såren som gudars vilja
och dock sååarm, som Freja tros.
Kys mig, min skån! Lå min låå
fåågenomstrånma åven dig!
Ack! jordens rund och himmelns båå
fårsvinna, nå du kysser mig.

Var icke rådd, hå finns ej fara; 10
Bjån stå då nere med sitt svård,
med kåmpar nog att oss försåvara,
om det behådes, mot en vård.
Jag sjäå, o att jag strida finge
får dig, som jag dig håler nu!
Hur lycklig jag till Valhall ginge,
om min valkyria vore du!

Vad viskar du om Balders vrede? 11
Han vredgas ej, den fromme gud,
den åskande, som vi tillbede,
vårt hjåtas kålek å hans bud:
den gud med solsken påsin panna,
med evig trohet i sin barm:
var ej hans kålek till sin Nanna,
som min till dig, såren, sååarm?

Då stå hans bild, han sjäå å nåå, 12
hur milt han ser påmig, hur hult!
Till offer vill jag honom båå
ett hjåta varmt och kåleksfullt.
Båå knåmed mig! Ej båtre gåå,
ej skånare får Balder fanns

än tvenne hjärtan, vilka lova
varann en trohet, fast som hans.

Till himmeln mera än till jorden 13
min kätelek hör, försmåej den!
I himmeln ä han ammad vorden
och längtar till sitt hem igen.
O den som ren däruppe vore!
O den som nu med dig fick dö
och segrande till gudar före
i famnen påsin bleka mö

Nä dåde andra kämpar rida 14
ur silverportarna till krig,
jag skulle sitta vid din sida,
en trogen vän, och se pådig.
Nä Valhalls mor kring bordet bringa
de mjödhorn med sitt skum av gull,
med dig jag ensamt skulle klinga
och viska öm och käteleksfull.

En lövsal ville jag oss bygga 15
på näset vid en mörkblåbukt.
Dä låge vi i skuggan trygga
av lunden med den gyllne frukt.
Nä Valhalls sol sig åertände
--hur klart, hur härligt ä dess bloss!--
till gudarna vi åervände,
och längtade dock hem till oss.

Med stjärnor skulle jag bekransa 16
din panna, dina lockars glöd;
i Vingolvs sal jag skulle dansa
min bleka lilja rosenröd;
till dess jag dig ur dansen droge
till kätekens, till fridens tjäl,
dä silverskägig Brage sloge
din brudsång ny för varje kväl.

Hur vakan sjunger genom lunden! 17
Den sången ä från Valhalls strand.
Hur månen skiner över sunden!
Han lyser ur de dödas land.
Den sången och det ljuset båda
en värld av kätelek utan sorg;
den världen ville jag väl skåda
med dig, med dig, min Ingeborg!

Grå icken! ~nnu livet strömmar 18
i mina ådror, grå ej så
Men kätekens och mannens drömmar
kringsvärma gåna i det blå
Ack, blott din famn mot mig du breder,

blott dina ögon se påmig,
hur lät du lockar svärmarn neder
från gudars salighet till dig!--

"Tyst, det är läkan." Nej, en duva 19
i skogen kuttrar om sin tro;
men läkan slumrar än påtuva
hos maken i sitt varma bo.
De lyckliga! dem skiljer ingen,
nä dagen kommer eller far,
men deras liv är fritt som vingen,
som bä i skyn det glada par.

"Se, dagen gryr." Nej, det är flamman 20
av någon vådkas öster ut.
~n nu vi kunna språka samman,
än har den käa natt ej slut.
Försov dig, dagens gyllne stjärna,
och morgna sen dig långsamt till!
För Fritiof mådu sova gäna
till Ragnarök, om du såvill.

Dock, det är fåängt till att hoppas; 21
där blåser ren en morgonvind,
och redan österns rosor knoppas
såfriska som pålångborgs kind.
En vingad sångarskara kvittrar
--en tanklös hop--i klarnad sky,
och livet rörs, och vågen glittrar,
och skuggorna och åskarn fly.

Dä kommer hon i all sin ära! 22
Förlåt mig, gyllne sol, min bön!
Jag känner det, en gud är nära,
hur präktig är hon dock, hur skön!
O, den som fram i banan trädde
såvädig, som du träder nu,
Och stolt och glad sin levnad klädde
i ljus och seger liksom du!

Här stäler jag inför ditt öga 23
det skönaste, du sett i Nord.
Tag henne i din vård, du höga!
Hon är din bild pågrönklädd jord.
Dess själ är ren som dina strålar,
dess öga som din himmel blått,
och samma guld, din hjässa mår,
har hon i sina lockar fått.

Farväl, min äskade! En annan, 24
en längre natt vi ses igen.
Farväl! ~n nu en kyss på pannan
och en på dina läppar än!

Sov nu, och dröm om mig och vakna
vid middag; och med trogen sjä
tāj timmarna som jag, och sakna
och brinn som jag! Farvä, farvä!

VIII.

AVSKEDET.

Ingeborg.

Det dagas ren, och Fritiof kommer icke!
I gå likvä var redan tinget utlyst
påBeles hög: den platsen valdes rät;
hans dotters öde skulle där bestänmas.
Hur många böner har det kostat mig, 5
hur många tårar, räknade av Freja,
att smäta hatets is kring Fritiofs hjäta
och locka löftet från den stoltes mun
att åter bjuda handen till försoning!
Ack! mannen är dock hård, och för sin ära 10
--såkallar han sin stolthet--räknar han
ej just sånoga, om han skulle krossa
ett troget hjäta mera eller mindre.
Den arma kvinnan, slutet till hans bröst,
är som en mossväxt, blommande påklippan 15
med bleka färger: blott med möda håler
den obemärkta sig vid hälen fast,
och hennes näring är nattens tårar.

I gå alltsåblev dåmitt öde avgjort,
och aftonsolen har gått ner däröver. 20
Men Fritiof kommer ej! De bleka stjärnor.
en efter annan, slockna och försvinna,
och med varenda utav dem, som släcks,
gå en förhoppning i mitt bröst till graven.
Dock, varför ocksåhoppas? Valhalls gudar 25
ej äska mig, jag har förtörnat dem.
Den höge Balder, i vars skygd jag vistas,
är förolämpad, ty en mänsklig kärlek
är icke helig nog för gudars blickar;
och jordens glädje får ej våga sig 30
inunder valven, där de allvarsamma,
de höga makter ha sin boning fäst.
--Och likafullt, vad är mitt fel, vi vredgas
den fromme guden över jungfruns kärlek?
~r han ej ren som Urdas blanka våg, 35
ej oskuldsfull som Geflons morgondrömmar?
Den höga solen vänder icke bort
från tvenne äskande sitt rena öga;
och dagens änka, stjärnenatten, hör
mitt i sin sorg med glädje deras eder. 40
Vad som är lovligt under himmelns valv,

hur blev det brottsligt under tempelvalvet?
Jag äskar Fritiof. Ack, så långt tillbaka,
som jag kan minnas, har jag äskat honom;
den känslan är ett årsbarn med mig själv; 45
jag vet ej, när hon börjat, kan ej ens
den tanken fatta, att hon varit borta.
Som frukten sätter sig omkring sin kärna
och växer ut och rundar omkring henne
i sommarsolens sken sitt klot av guld: 50
så har jag även vuxit ut och mognat
omkring den kärnan, och mitt väsen är
det yttre skalet endast av min kärlek.
Förlå mig, Balder! Med ett troget hjärta
jag trädde i din sal, och med ett troget 55
vill jag gådäifrån: jag tar det med mig
utöver Bifrosts bro och ställer mig
med all min kärlek fram för Valhalls gudar.
Dä skall han stå en asason som de,
och spegla sig i skeddarna och flyga 60
med lösta duvovingar genom blå
oändlig rymd uti Allfaders skäde,
varifrån han kommit.--Varför rynkar du
i morgongryningen din ljusa panna?
I mina ådror flyter, som i dina, 65
den gamle Odens blod. Vad vill du, frände?
Min kärlek kan jag icke offra dig,
vill det ej ens; han är din himmel värdig.
Men vä jag offra kan min levnads lycka,
kan kasta bort den, som en drottning kastar 70
sin mantel från sig och är likafullt
densamma, som hon var.--Det är beslutat!
Det höga Valhall skall ej blygas för
sin fränka: jag vill gå emot mitt öde,
som hjärtan går mot sitt.--Dä kommer Fritiof. 75
Hur vild, hur blek! Det är föbi, föbi!
Min vreda norna kommer jänste honom.
Var stark, min själ!--Välkommen, sent omsider!
Vårt öde är bestämt, det står att läsa
uppå din panna. 80

Fritiof.

Stå där icke även
blodröda runor, talande om skymf
och hån och landsflykt?

Ingeborg.

Fritiof, sansa dig,
berätta vad som hänt! Det värsta anar 85
jag länge sen, jag är beredd på allt.

Fritiof.

Jag kom till tinget uppå åtehögen,
och kring dess gröna sidor, skedd vid skedd

och svärd i handen, stodo Nordens män,
den ena ringen innanför den andra, 90
upp emot toppen; men pådomarstenen,
mörk som ett åskmoln, satt din broder Helge,
den bleke blodman med de skumma blickar;
och jätte honom, ett fullvuxet barn,
satt Halvdan, tanklöst lekande med svärdet. 95
Dåsteg jag fram och talte: "Kriget stå
och slå påhäsködd invid landets gränser;
ditt rike, konung Helge, ä i fara:
giv mig din syster, och jag lånar dig
min arm i striden, den kan bli dig nyttig. 100
Lå grollet vara glömt emellan oss!
Ej gåna när jag det mot Ingborgs broder.
Var billig, konung, rädda påen gång
din gyllne krona och din systers hjärta!
Här är min hand. Vid Asa-Tor, det är 105
den sista gång hon bjuds dig till försoning."--
Dåblev ett gny påtinget. Tusen svärd
sitt bifall hamrade påtusen sköddar,
och vapenklängen flög mot skyn, som glad
drack fria männens bifall till det rätta. 110
"Giv honom Ingeborg, den smärta liljan,
den skönaste, som växt i våra dalar;
han är den bästa klingan i vårt land,
giv honom Ingeborg!"--Min fosterfader,
den gamle Hilding, med sitt silverskäg, 115
steg fram och höll ett tal, av vishet fullt,
med korta kännspråk, klingande som svärdshugg;
och Halvdan själv ifrån sitt kungasäte
sig reste, bedjande med ord och blickar.
Det var förgåes; varje bön var spilld, 120
liksom ett solsken, slösat bort påklippan,
det lockar ingen växt från hennes hjärta;
och konung Helges anlet blev sig likt:
ett bleklagt nej påmänsklighetens böner.
"t bondesonen--sade han föraktligt-- 125
jag kunnat Ingeborg ge, men tempelskändarn
syns mig ej passa för Valhalladottern.
Har du ej, Fritiof, brutit Balders fred?
Har du ej sett min syster i hans tempel,
när dagen gånne sig för edert möde? 130
Ja eller nej!" Dåskallade ett rop
ur mannaringen: "Säg blott nej, säg nej!
Vi tro dig påditt ord, vi fria för dig,
du Torstens son, sågod som kungasonen;
säg nej, säg nej, och Ingeborg är din!"-- 135
"Min levnads lycka hänger påett ord
--sad' jag--, men frukta ej för det, kung Helge!
Jag vill ej ljuga mig till Valhalls glädje,
och ej till jordens. Jag har sett din syster,
har talt med henne uti templets natt, 140
men Balders fred har jag ej därför brutit."--

Jag fick ej tala mer. Ett sorl av fasa
flög tinget genom: de, som stodo nämast,
sig drogo undan, liksom för en pestsjuk;
och när jag såg mig om, den dumma vantron 145
förlamat varje tunga, kalkat vit
var kind, nyss blossande av glad förhoppning.
Dåsegrade kung Helge. Med en röst
såhemska, sådyster som den döda valans
i Vegtamskvida, när hon sjöng för Oden 150
om Asars ofärd och om Helas seger,
såhemska han talte: "Landsflykt eller död
jag kunde sätta, efter fädrens lagar,
uppå ditt brott; men jag vill vara mild,
som Balder är, vars helgedom du skymfat. 155
I Västerhavet ligger det en krans
av ör, dem jarl Angantyr behäskar.
Så länge Bele levde, jarlen gav
vart år sin skatt; sen har den uteblivit.
Drag över böjan här och indriv skatten! 160
det är den bot, jag fordrar för din djävhet.
Det sägs--tillade han med nedrigt hå--,
att Angantyr är hårdhänt, att han ruvar
som draken Fafner på sitt guld, men vem
står mot vår nye Sigurd Fafnesbane? 165
En mera manlig bragd försöke du
än då jungfrur uti Balders hage!
Till nästa sommar vänta vi dig här
med all din ära, framför allt med skatten.
Om icke, Fritiof, är du var mans niding 170
och för din livstid fridlös i vårt land."--
Så var hans dom, och härmed löstes tinget.

Ingeborg.

Och ditt beslut?

Fritiof.

Har jag väl mer ett val? 175

Är ej min ära bunden vid hans fordran?
Den skall jag lösa, om ock Angantyr
förgömt sitt lumpna guld i Nastrands floder.
I dag ännu far jag.

Ingeborg.

Och lämnar mig?

Fritiof.

Nej, icke lämnar dig, du följer med. 180

Ingeborg.

Omöjligt!

Fritiof.

Hör mig, hör mig, förr du svarar!

Din vise broder Helge tycks ha glömt,
att Angantyr var vän utav min fader,
liksom av Bele; kanske giver han 185
med godo vad jag fordrar; men om icke,
en vådig övertalare, en skarp,
har jag, han hänger vid min vänstra sida.
Det kära guldet skickar jag till Helge,
och därmed löser jag oss bägge från 190
den krönte hycklarns offerkniv för alltid.
Men sjäva, sköna Ingborg, hissa vi
Ellidas segel över okänd våg;
hon gungar oss till någon vänlig strand,
som skänker fristad å en bil tog kärlek. 195
Vad ä mig Norden, vad ä mig ett folk,
som bleknar för ett ord av sina diar
och vill med fräcka händer gripa i
mitt hjärtas helgedom, mitt väsens blomkalk?
Vid Freja, det skall icke lyckas dem. 200
En usel trå ä bunden vid den torva,
där han blef född, men jag vill vara fri,
såfri som bergens vind. En handfull stoft
utav min faders hög och en av Beles
fåännu rum om skeppsbord; det ä allt 205
vad vi behöva utav fosterjorden.
Du åskade, det finns en annan sol
än den, som bleknar över dessa snöberg;
det finns en himmel, skönare än här,
och milda stjärnor med gudomlig glans 210
se ner därifrån i varma sommarnätter,
i lagerlundar påett troget par.
Min fader, Torsten Vikingsson, for vida
omkring i hånad och förtalte ofta
vid brasans sken i långa vinterkvällar 215
om Greklands hav och ärna däi,
de gröna lunder i den blanka böjan.
Ett mäktigt släkte bodde fordom där
och höga gudar uti marmortempel.
Nu ståde övergifna, gräset frodas 220
åöde stigar, och en blomma växer
ur runorna, som tala forntids vishet;
och smäta pelarstammar grönska där,
omlindade av Söders rika rankor.
Men runtomkring bär jorden av sig själv 225
en osådd skörd, vad människan behöver,
och gyllne äpplen glöda mellan löven,
och röda druvor hänga påvar gren
och svåla yppiga som dina läppar.
Där, Ingborg, där bygga vi i vägen 230
ett litet Norden, skönare än här;
och med vår trogna kärlek fylla vi
de låta tempelvalven, färgna än
med mänsklig lycka de förgåna gudar.
När seglarn dåmed slappa dukar gungar 235

--ty stormen trivs ej dä--föbi vår ö
i aftonrodnans sken och blickar glad
från rosenfälgad bölja upp mot stranden,
dåskall han skåla uppåtemplets tröskel
den nya Freja--Afrodite, tror jag, 240
hon nämns i deras språk--och undra på
de gula lockar, flygande i vinden,
och ögon, ljusare än Söders himmel.
Och efter hand kring henne väker opp
ett litet tempelsläkte utav alfer 245
med kinder, dä du tror att Söder satt
i Nordens drivor alla sina rosor.--
Ack, Ingeborg, hur skön, hur nära står
all jordisk lycka för tvåtrogna hjärtan!
Blott de ha mod att gripa henne fatt, 250
hon följer villigt med och bygger dem
ett Vingolv redan här inunder molnen.
Kom, skynda! varje ord, som talas än,
tar bort ett ögonblick ifrån vår sällhet.
Allt är berett, Ellida spänner redan 255
de mörka örnevingarna till flykt,
och friska vindar visa vägen från,
för evigt från den vantrofyllda stranden.
Vi dröjer du?

Ingeborg.

Jag kan ej följa dig. 270

Fritiof.

Ej följa mig?

Ingeborg.

Ack, Fritiof, du är lycklig!

Du följer ingen, du går själv förut,
som stammen på ditt drakskepp, men vid rodet
din egen vilja står och styr din fart 265
med stadig hand utöver vreda vågor.
Hur annorlunda är det ej med mig!
Mitt öde vilar uti andras händer,
de släppa ej sitt rov, fastän det blöder;
och offra sig och klaga och förtyna 270
i långsam sorg är kungadotterns frihet.

Fritiof.

~r du ej fri, såsnart du vill?--I högen
din fader sitter.

Ingeborg.

Helge är min fader,

är i min faders ställe; av hans bifall 275
beror min hand, och Beles dotter stjä
sin lycka ej, hur nära ock den ligger.
Vad vore kvinnan, om hon slet sig lös

ifrån de band, varmed Allfader fäst
invid den starke hennes svaga väsen? 280
Den bleka vattenliljan liknar hon:
med vågen stiger hon, med vågen faller,
och seglarns kö gå över henne fram
och märker icke, att han skär dess stängel.
Det är nu hennes äle; men likvä, 285
sålänge roten hänger fast i sanden,
har växten än sitt värde, lånar färgen
av bleka syskonstjänor ovanfrån,
en stjerna sjäfv uppåde blåa djupen.
Men rycker hon sig lös, dådriver hon, 290
ett vissnat blad, omkring den äle böjan.
Förliden natt--den natten var förfälig,
jag väntade dig ständigt, och du kom ej,
och nattens barn, de allvarsamma tankar
med svarta lockar, gingo jämt förbi 295
mitt vakna öga, brinnande och tåröst;
och Balder sjäfv, blodlöse guden, såg
med blickar fulla utav hot uppåmig--
förliden natt har jag betänkt mitt äle,
och mitt beslut är fattat: jag blir kvar, 300
ett lydigt offer vid min broders altar.
Dock var det väl, att jag ej hört dig då
med dina ärar, diktade i molnen,
där aftonrodnan ligger ständigt kring
en enslig blomsterväld av frid och kärlek. 305
Vem vet, hur svag man är? Min barndoms drömmar,
de länge tystade, ståupp igen
och viska i mitt öra med en röst
såväbekant, som vore det en systems,
såöm, som vore det en äskares. 310
Jag hör er icke, nej, jag hör er icke,
I lockande, I fordom kära stänmor!
Vad skulle jag, ett Nordens barn, i Södern?
Jag är för blek för rosorna däri,
för färglös är mitt sinne för dess gläd, 315
det skulle brännas av den heta solen,
och längtansfullt mitt öga skulle se
mot Nordens stjerna, vilken står alltjämt,
en himmelsk skiltvakt, över fädrens gravar.
Min älle Fritiof skall ej flykta från 320
det kära land han föddes att försvara,
skall icke kasta bort sitt rykte för
en sak såringa som en flickas kärlek.
Ett liv, där solen spinner, är från år,
den ena dagen alltid lik den andra, 325
ett skönt men evigt enahanda är
för kvinnan endast; men för mannens sjä,
och helst för din, blev livets stiltje tråtsam.
Du trives bäst, där stormen tumlar kring
påskummig gångare utöver djupen 330
och pådin plankan, uppåliv och död,

du k npa få med faran om din  a.
Den sköna öknen, som du m ar, bleve
en grav f  bragder, icke födda  n,
och med din sk dd f rostades j nv  335
ditt fria sinne. S skall det ej vara!
Ej skall jag stj la bort min Fritiofs namn
ur skaldens sånger, icke jag skall släcka
min hj tes  a i dess morgonrodnad.
Var vis, min Fritiof, l  oss vika få 340
de höga nornor, l  oss rädda ur
v t  des skeppsbrott dock ännu v   a,
v  levnads lycka kan ej räddas mer:
vi _m ste_ skiljas.

Fritiof.

Varför måste vi? 345

F r det en sömnlös natt f rst nt ditt sinne!

Ingeborg.

F r det mitt värde räddas b r och ditt.

Fritiof.

P mannens k lelek vilar kvinnans värde.

Ingeborg.

Ej länge  skar han den, han ej aktar.

Fritiof.

Med l sa nycker vinns hans aktning ej. 350

Ingeborg.

En  del nyck  r känslan av det r ta.

Fritiof.

Vår k lelek stridde ej mot den i g r.

Ingeborg.

I dag ej heller, men vår flykt dess mera.

Fritiof.

N lv ndigheten bjuder henne, kom!

Ingeborg.

Vad som  r r t och ädelt,  r n lv ndigt. 355

Fritiof.

Högt rider solen, tiden g r förbi.

Ingeborg.

Ve mig, han  r förbi, förbi f r alltid!

Fritiof.

Besinna dig, är det ditt sista ord?

Ingeborg.

Jag har besinnat allt, det är mitt sista.

Fritiof.

Våan, farvå, farvå, kung Helges syster! 360

Ingeborg.

O Fritiof, Fritiof, skola _så_ vi skiljas?

Har du ej någon vänlig blick att ge

å barndomsvännen, ingen hand att räcka

å den olyckliga, du åskat för?

Tror du, jag står pårosor här och visar 365

min levnads lycka leende ifrån mig

och sliter utan smärta ur mitt bröst

ett hopp, som vänt tillhoppa med mitt väsen?

Var icke du mitt hjärtas morgondröm?

Var glädje, som jag kände, hette Fritiof, 370

och allt, vad livet stort och ädelt har,

tog dina anletsdrag inför mitt öga.

Fördunkla ej den bilden för mig, må

med hårdhet ej den svaga, när hon offerar,

vad henne kärast var påjordens rund, 375

vad henne kärast blir i Valhalls salar!

Det offret, Fritiof, är nog tungt ändå

ett ord till tröst det kunde vå förtjäna.

Jag vet, du åskar mig, har vetat det,

alltsen mitt väsen började att dagas, 380

och säkert följer dig din Ingborgs minne

i många år ännu, varthelst du far.

Men vapenklangen dövar sorgen dock,

hon blåser bort uppåde vilda vågor

och törs ej sätta sig påkämpens bänk, 385

vid dryckeshornet firande sin seger.

Blott dåoch då när uti nattens frid

du mönstrar än en gång föflutna dagar,

dåskymtar fram bland dem en bleknad bild:

du känner honom vå, han häsar dig 390

från kära trakter, det är bilden av

den bleka jungfrun uti Balders hage.

Du måej visa honom bort, fastän

han blickar sorgligt, du måviska honom

ett vänligt ord i örat: nattens vindar 395

påtrogna vingar föra det till mig,

en tröst likvå, jag har ej någon annan!--

För mig är intet, som förströ min saknad;

i allt, som omger mig, har hon en måsman.

De höga tempelvalven tala blott 400

om dig, och gudens bild, som skulle hota,

tar dina anletsdrag, när månen skiner.

Ser jag å sjön, där sam din kö och skar

i skum sin våg till längterskan påstranden.

Ser jag å lunden, där står mången stam 405

med Ingborgs runor ritade i barken.

Nu väker barken ut, mitt namn förgås,
och det betyder döden, säger sagan.
Jag frågar dagen, var han såg dig sist,
jag frågar natten, men de tåga still, 410
och havet sjävt, som bä dig, svarar på
min fråga endast med en suck mot stranden.
Med aftonrodnan skall jag skicka dig
en hälsning, nä hon släcks i dina vågor,
och himmelns långskepp, molnen, skola ta 415
ombord en klagan från den övergivna.
Såskall jag sitta i min jungfrubur,
en svartklädd änka efter livets glädje,
och sönna brutna liljor uti duken,
tills en gång våren värt sin duk och sönmar 420
den full med bättre liljor påmin grav.
Men tar jag harpan för att sjunga ut
oändlig smäta uti djupa toner,
dåbrister jag i grå, som nu----

Fritiof.

Du segrar, Beles dotter, grå ej mera! 425
Förlå min vrede; det var blott min sorg,
som för ett ögonblick tog vredens dräkt;
den dräkten kan hon icke bäa länge.
Du är min goda norma, Ingeborg:
vad ädelt är, lä bäst ett ädelt sinne. 430
Nödvändighetens vishet kan ej ha
en bättre förespråkarska än dig,
du sköna vala med de rosenläppar!
Ja, jag vill vika för nödvändigheten,
vill skiljas från dig men ej från mitt hopp; 435
jag tar det med mig över västervågor,
jag tar det med mig intill gravens port.
Med nästa vårdag är jag här igen;
kung Helge, hoppas jag, skall se mig åter.
Dåhar jag löst mitt löfte, fyllt hans fordran, 440
försont jämväl det brott, man diktat påmig;
och dåbegär jag, nej, jag fordrar dig
påöppet ting emellan blanka vapen,
ej utav Helge men av Nordens folk;
det är din giftoman, du kungadotter! 445
Jag har ett ord att säga den, som vägrar.
Farvä till dess, var trogen, glöm mig ej,
och tag, till minne av vår barndomskälek,
min armring bä, ett skönt vaulunderverk,
med himlens under ritade i guldets 450
--det bästa undret är ett troget hjärta--.
Hur skönt han passar till din vita arm,
en lysmask lindad kring en liljestängel!
Farvä, min brud, min äskade, farvä,
om några måna'r är det annorlunda! 455

(Gå.)

Ingeborg.

Hur glad, hur trotsig, hur förhoppningsfull
han säter spetsen av sitt goda svärd
påornans bröst och säger: Du skall vika!
Du arme Fritiof, nornan viker ej,
hon gå sin gång och ler å Angurvadel. 460
Hur litet känner du min mörke broder!
Ditt öppna hjärtasinn fattar ej
det dystra djupet utav hans och hatet,
som glöder i hans avundsjuke barm.
Sin systems hand ger han dig aldrig; för 465
han ger sin krona, ger sitt liv till spillo
och offerar mig å gamle Oden eller
å gamle Ring, som nu han känpar mot.--
Varhelst jag ser, finns intet hopp för mig;
dock ä jag glad, det lever i ditt hjärta. 470
Jag vill behålla för mig själv min smärta,
men alla goda gudar följ dig!
Här pådin armring dock sig räkna låer
var särskild månad av en långsam sorg;
två fyra, sex, dåkan du vara åter 475
men finner icke mer din Ingeborg.

IX.

INGEBORGS KLAGAN.

Nu ä det höst, 1
stormande häver sig havets bröst.
Ack, men hur gärna jag sute
ändåda ute!

Länge jag såg 2
seglet i väster, det flög påsin väg.
Ack, det ä lyckligt, få följa
Fritiof påböja.

Böja, du blå 3
sväl ej så högt det gå fort nog ändå
Lysen, I stjärnor, och sägen
seglaren vägen!

När det blir vå, 4
kommer han hem, men den åskade gå
ej till hans möde i salen,
icke i dalen;

ligger i mull, 5
bleknad och kall för sin kärleks skull,
eller hon klagar och blöder,

offrad av bröder.--

Falk som han glömt! 6
Du skall bli min, jag vill äska dig ömt.
Sjäv vill jag mata för ägarn
vingade jägarn.

Hä påhans hand 7
virkar jag in dig i dukens rand,
vingar av silver och rika
guldklor tillika.

Falkvingar tog 8
Freja en gång och kring rymderna drog,
sökte i norr och i söder
äskade Öder.

Länte du ock 9
vingarna ut, du ej bure mig dock.
Döden allena mig bringar
gudarnas vingar.

Jägare skön, 10
sitt påmin skuldra och blicka å sjön!
Ack, hur vi längte och blicke,
kommer han icke.

När jag ä död, 11
kommer han säkert; minns då vad jag bjöd:
häsa och häsa du åter
Fritiof, som gråer!

X.

FRITIOF PÅ HAVET.

Men påstranden stod 1
kung Helge och kvad
med förbittrat mod,
och till trollen han bad.

Se, dåmärknar himlabågen,
dundret går kring öde rum,
och i djupet kokar vågen,
och dess yta höjs med skum.
Blixtarna i molnen draga
hä och där en blodig rand,
alla havets fåglar jaga
skrikande emot sin strand.

"Håt blir vädret, bröder!
Stormens vingar hör jag

flaxande i fjäran,
men vi blekna ej.
Sitt du lugn i lunden,
tänk påmig och längta,
skön i dina tårar,
sköna Ingeborg!"

Mot Ellidas stam 2
drog ett trollpar till fejd.
Det var vindkall Ham,
det var snög Hejd.

Och dålösas stormens vingar,
och den vilde doppar dem
än i djupet, än han svingar
virvlande mot gudars hem.
Alla fasans makter skrida,
ridande på vågens topp,
ur den skummiga, den vida,
bottenlösa graven opp.

"Skönare var färden
uti månens skimmer
över spegelvågor
hän mot Balders lund.
Varmare, än här ä,
var vid Ingeborgs hjärta,
vitare än havsskum
svälde hennes barm."

Nu Solundar-ö 3
stå ur våg, som gå vit,
där är stillare sjö
där är hamn, styr dit!

Men för vågen viking rädes
ej sålät påtrofast ek,
stå vid styret själv och glades
å de vilda vindars lek.
Hårdare han seglen fäster,
skarpare han vågen skär.
Rakt i väster, rakt i väster
skall det gå vart böjan bä.

"Lyster mig att känpa
än en stund mot stormen.
Storm och nordbo trivas
väl ihop på sjön.
Ingeborg skulle blygas,
om dess havsörn flöge
rädd, med slappa vingar,
för en il i land."

Men nu väker våg, 4
nu fördjupas gil,
och det viner i tåg,
och det knakar i kö.

Dock, hur vågorna måstrida,
tumlande nu med, nu mot,
gudatimrade Ellida
trotsar ännu deras hot.
Som ett stjärnskott uti kvälen,
skjuter hon sin fart i fröjd,
hoppas, som en bock påfjälén,
över avgrund, över höjd.

"Bättre var att kyssa
brud i Balders hage
än ståhä och smaka
saltskum, som yr opp.
Bättre var att famna
kungadotterns midja
än ståhä och gripa
roderstången om."

Men oändlig köd 5
snär skyn utur,
och pådäck och påsködd
smattrar hagelskur.

Och emellan skeppets stammar
kan du icke se för natt,
där är mörkt som i den kammar,
där den döde bliver satt.
Oförsonlig våg, förtrollad,
vill dra seglaren i krav;
vitgrå som med aska sålad,
gapar en oändlig grav.

"Blå bolstrar bäddar
Ran i djupet å oss,
men mig bida dina
bolstrar, Ingeborg!
Goda drängar lyfta
åorna Ellidas,
gudar byggde köden,
bä oss än en stund."

Över styrbord gick 6
nu en sjömed fart,
i ett ögonblick,
spolas däckat klart.

Dåfrån armen Fritiof drager
lätlig guldring, tre mark tung,

blank som sol i morgondager,
var en skänk av Bele kung.
Hugger såi stycken ringen,
konstfullt utav dvägar gjord,
delar den och glömmen ingen
utav sina män ombord.

"Guld är gott att hava
uppågiljarfäden,
tomhänt träle ingen
ner till sjöblåran.
Kall är hon att kyssa,
flyktig till att famna,
men vi fästa havsbrud
med det brända guld."

Med förnyat hot 7
faller stormen på
och dåbrister skot,
och dåspringer rå

Och mot skeppet, halvt begravet,
vågorna till äntring gå
Hur man också öser, havet
öser man ej ut ändå
Fritiof själv kan ej sig döja,
att han döden har ombord.
Högre dock än storm och bölja
ryter än hans häskarord.

"Björn, kom hit till roder,
grip det starkt med björnram!
Så långt väder sända
Valhalls makter ej.
Trolldom är åfäde:
Helge niding kvad den
säkert över vågen,
jag vill upp och se."

Som en mård han flög 8
uti masten opp,
och där satt han hög
och såg ned från topp.

Se, dåsimmar för Ellida
havsväl, lik en lossnad ö
och tvåleda havstroll rida
på hans rygg i skummig sjö
Hejd, med päsen snöad neder,
skepna'n lik den vita björn,
Ham med vingar, dem han breder
viftande som stormens örn.

"Nu, Ellida, gäler
visa, om du gönmer
hjätemod i jämfast,
buktig barm av ek.
Lyssna till min stänma:
är du gudars dotter,
upp, med kopparköden
stänga trollad vall!"

Och Ellida hör 9
påsin herres röst,
med ett språng hon kör
emot valens bröst.

Och en blodig stråle ryker
utur såret upp mot sky;
genomborrat vilddjur dyker
vråande til djupets dy.
Påen gång tvålansar springa,
slungade av hjätearm,
mitt i luden isbjörns bringa,
mitt i becksvart stormöns barm.

"Bra, Ellida, träffat!
Ej såhastigt, tror jag,
dyker Helges drakskepp
upp ur blodig dy.
Hejd och Ham ej heller
håla sjön nu längre:
bittert är att bita
i det blåa stå."

Och nu stormen flyr 10
påen gång från sjön,
blott en svallvåg styr
mot den nära ön.

Och påen gång solen träder
som en konung i sin sal,
åerlivar allt och gläder
skepp och böja, berg och dal.
Hennes sista strålar kröna
klippans topp och dunkel lund,
alla känna nu de gröna
stränderna av Efjesund.

"Stego Ingborgs böner,
bleka mö, mot Valhall,
både liljevita
knän pågudars guld.
Tår i ljusblåögon,
suck ur svandunsbarmar
röde asars hjätan.

Lå oss tacka dem!"

Men Ellidas stam, 11
utav valen stött,
gå i marvad fram,
ä av färdens trött.

Trötare ändå av färdens
äro alla Fritiofs män,
knappast, stödda emot svärdens,
hålla de sig uppe än.
Björn påvädig skuldra drager
fyra utav dem i land,
Fritiof ensam åta tager,
sätter dem kring brasans brand.

"Blygens ej, I bleka!
Våg är vådig viking;
det är hårt att kämpa
emot havets mör.
Se, där kommer mjölnhorn
vandrande påguldfot,
vämer frusna lemmar.
Skå för Ingeborg!"

XI.

FRITIOF HOS ANGANTYR.

Nu är att säga, huru 1
jarl Angantyr satt än
uti sin sal av furu
och drack med sina män.
Han var såglad i hägen,
såg ut å blånad ban,
där solen sjög i vågen
allt som en gyllne svan.

Vid fönstret gamle Halvar 2
stod utanför påvakt.
Han vaktade med allvar,
gav ock påmjölet akt.
En sed den gamle hade:
han jämt i botten drack,
och intet ord han sade,
blott hornet in han stack.

Nu slängde han det vida 3
i salen in och kvad:
"Skepp ser jag böjan rida,
den färdens är ej glad.
Män ser jag döden nära;

nu lägga de i land,
och tvenne jätar bäa
de bleknade påstrand."--

Utöver bøjans spegel 4
från salen jarl såg ned.
"Det ä Ellidas segel
och Fritiof, tror jag, med.
Pågången och påpannan
känns Torstens son igen.
Såblickar ingen annan
i Nordens land som den."

Från dryckesbord helt modig 5
sprang Atle viking då
svartskäggig bäsärk, blodig
och grym att se uppå
"Nu", skrek han, "vill jag pröva,
vad ryktet ment dämed,
att Fritiof svärd kan döva
och aldrig ber om fred."

Och upp med honom sprungo 6
hans bistra kämpar tolv,
påföhand luften stungo
och svängde svärd och kolv.
De stormade mot stranden,
där trötat drakskepp stod,
och Fritiof satt åsanden
och talte kraft och mod.

"Låt kunde jag dig fåla," 7

skrek Atle med stort gny,
"vill i ditt val dock ställa
att kämpa eller fly.
Men blott om fred du beder,
fastän en kämpe hård,
jag som en vän dig leder
allt upp till jarlens gård."

"Vä ä jag tröt av fäden", 8
genmäte Fritiof vred,
"dock måvi pröva sväden,
förän jag tigger fred."
Dåsåg man ståen ljunga
i solbrun kämpehand,
påAngurvadels tunga
var runa stod i brand.

Nu skiftas svärdshugg dryga, 9
och dråpslag hagla nu,
och bägges sköddar flyga

på samma gång itu.
De kämpar utan tadel
stådock i kretsen fast.
Men skarpt bet Angurvadel,
och Atles klinga brast.

"Mot svärdlös man jag svänger", 10
sad' Fritiof, "ej mitt svärd,
men lyster det dig länger,
vi pröva annan fäd."
Likt vågor dåom hösten
de bägge storma an,
och ståbeklädda bröstet
slåtät emot varann.

De brottades som björnar 11
uppå sitt fjäl av snö
de spände hop som örnar
utöver vredgad sjö
Rotfästad klippa hôle
vä knappast ut att stå
och lummig jänek föle
för mindre tag än så

Från pannan svetten lackar, 12
och bröstet häves kallt,
och buskar, sten och backar
uppsparkas överallt.
Med bävan slutet bida
ståklädda män åstrand;
det brottandet var vida
berömt i Nordens land.

Till slut dock Fritiof fälde 13
sin fiende till jord,
han knå mot bröstet stälde
och talte vredens ord:
"Blott jag mitt svärd nu hade,
du svarte bäsäksskägg,
jag genom livet lade
på dig den vassa egg."

"Det skall ej hinder bringa", 14
sad' Atle, stolt i håg.
"Gådu och tag din klinga,
jag ligger som jag låg.
Den ena som den andra
skall en gång Valhall se:
i dag må jag vä vandra,
i morgon du kanske."

Ej länge Fritiof dröjde, 15
den lek han sluta vill,

han Angurvadel höde,
men Atle låg dock still.
Det röde hjätens sinne, sin vrede dåhan band,
höl mitt i hugget inne
och tog den fallnes hand.

Nu Halvar skrek med iver 16
och hov sin vita stav:
"För edert slagsmå bliver
hä ingen glädje av.
Påbord ståsilverfaten
och ryka länge sen,
för er skull kallnar maten,
och törsten gör mig men."

Försonta trälde båda 17
nu inom salens dörr,
där mycket var att skåda,
som Fritiof ej sett för.
Grovhyvlad plankan kläder
ej nakna väggar där
men dyrbart gyllenläder
med blommor och med bä.

Ej mitt pågolvet glöder 18
den muntra brasans sken,
men emot vägg sig stöder
kamin av marmorsten.
Ej rök i sal sig lade,
ej sågs där sotad å,
glasrutor fönstren hade,
och dören hade lås.

Där sträcka silverstakar 19
ut armarna med ljus,
men intet stickbloss sprakar
att lysa kämpens rus.
Helstekt, med späckad bringa,
stå hjort påbordets rund,
med guldhov lyft att springa
och löv i hornens lund.

Bak kämpens stol en täna 20
stå med sin liljehy
och blickar som en stjärna
bakom en stormig sky.
Där flyga lockar bruna,
där stråla ögon blå
och som en ros i runa
såglöda läppar små

Men hugg åsilverstolen 21
satt jarlen i sin prakt;

hans hjä m var blank som solen
och pansar't guldbelagt.
Med stjärnor översålad
var manteln rik och fin,
och purpurbränen fålad
med fläcklös hermelin.
Tre steg han gick från bordet, 22
bjöd handen å sin gäst
och vänligt tog till ordet:
"Kom hit och sitt mig näst!
Råt mång et horn jag tönde
med Torsten Vikingsson;
hans son, den vittberö mde,
ej sitte fjäran från!"

Då sågs han bägarn råga 23
med vin från Sikelö
det gnistrade som låga,
det skummade som sjö
"Välkommen gäst hä inne,
du son utav min vän!
Jag dricker Torstens minne,
Jag själv och mina män".
En skald från Morvens kullar 24
då prövar harpans gång.
I väska toner rullar
hans dystra hjätesång.
Men i norräna tunga
en ann påfädrens vis
hös Torstens bragder sjunga,
och han tog sångens pris.

Nu mycket jarlen sporde 25
om fränderna i Nord,
och Fritiof redogjorde
för allt med vittra ord.
Ej någon kunde klaga
påvald uti hans dom,
han talte lugnt som Saga
i minnets helgedom.

Nä han dänäst berättar, 26
vad han pådjupet såg,
om Helges troll och jätar,
besegrade påvåg,
dågladas kämpar alla,
dåsmåer Angantyr,
och höga bifall skåla
till hjätens äventyr.

Men nä han talar äer 27
om åskad Ingeborg,
hur önt den sköna gräer,

hur ädel i sin sorg,
dåsuckar mången täna
med kinderna i brand.
Ack, hur hon tryckte gärna
den trogne äskarns hand!

Sitt ärende framförde 28
den ungersven till slut,
och jarlen tåigt hörde,
till dess han talat ut.
"Skattskyldig var jag icke,
mitt folk ä fritt som jag:
kung Beles skå vi dricke
men lyda ej hans lag.

Hans söner ej jag känner, 29
men fordra de en gäd,
vä, som det höves männer,
de kräve den med svärd!
Vi mda dem påstranden--
dock var din far mig kä."--
Dåvinkar han med handen
sin dotter, som satt nä.

Då sprang den blomstervidja 30
från stol med gyllne karm;
hon var såsmal om midja,
hon var sårund om barm.
I gropen uppåkinden
satt Astrild, liten skalk,
lik fjärln, förd av vinden
allt i en rosenkalk.

Hon sprang till jungfruburen 31
och kom tillbaka med
grönvirkad pung, där djuren
gåunder höga träd
och silvermånen skiner
påsjöav segel full;
dess lås ä av rubiner
och tofsarna av gull.

Hon lade den i handen 32
uppåsin fader huld;
han fyllde den till randen
med fjärran myntat guld.
"Dä ä min väkomstgåra,
gör med den vad du vill;
men nu skall Fritiof lova
bli här i vinter still.

Mod gagnar allestäles, 33
men nu ä stormens tid,

och Hejd och Ham, jag rädes,
ha åter kvicknat vid.
Ej alltid gör Bllida
sålyckligt språng som sist,
och många valar rida
sin våg, fast en vi mist."

Såskämtades i salen 34
och dracks till dager ljus,
men gyllne vinpokalen
gav glädje blott, ej rus.
Fullbräddad skå vart ägnad
å Angantyr till slut,
och såi god väfägnad
satt Fritiof vintern ut.

XII.

FRITIOFS TERKOMST.

Men våren andas i blånad sky,
och jordens grönska blir åter ny.
Då tackar Fritiof sin värd och säter
ånyo ut över böljans släter,
och glätigt skjuter hans svarta svan 5
sin silverfåra på solblank ban;
ty västanvindar med vårens tunga
som näktergalar i seglen sjunga,
och tjurs döttrar med slöjor blå
kring rodret hoppa och skjuta på 10
Det är så skönt, när du stäven vänder
från fjärran segling mot hemmets stränder,
där röken stiger från egen härd
och minnet vaktar sin barndomsväld
och friska kälan din lekplats lögar, 15
men fädren sitta i gröna högar
och, full av längtan, den trogna mön
står på sin klippa och ser å sjön.--
Sex dar han seglar, men på den sjunde
en mörkblåstrimma han skönja kunde 20
vid himlaranden; den växer ut
med skär och öar och land till slut.
Det är hans land, som ur böljan träder,
han ser dess skogar i gröna kläder,
han hör dess forsar med skummigt larm, 25
och klippan blottar sin marmorbarm.
Han häsar näsen, han häsar sunden
och seglar tät under gudalunden,
där sista sommar så mången natt
den glade svärmarn med Ingborg satt. 30
"Vi syns hon icke, kan hon ej ana,
hur när jag gungar på mörkblåbana?"

Kanske hon lämnat sin Balders vård
och sitter sorgsen i kungens gård
och harpan slå eller guldets tvinnar."--35
Dåstiger plösligt från templets tinnar
hans falk i höjden och skjuter ned
påFritiofs axel, såvar hans sed.
Han flaxar ständigt med vita vingen,
från skuldran lockar den trogne ingen; 40
han krafsar ständigt med brandgul klo,
han ger ej vika, han ger ej ro.
Han lutar kroknäbb till Fritiofs öra,
det är som hade han bud att föra
kanske från Ingborg, från äskad brud, 45
men ingen fattar de brutna ljud.

Ellida susar nu fram om näset,
hon hoppar glad som en hind pågräset,
ty väkänd böja mot köden slå,
men Fritiof munter i stäven stå. 50
Han gnuggar ögat, han lägger handen
utöver pannan och ser å stranden,
men hur han gnuggar, och hur han ser,
han finner icke sitt Framnäs mer.
Den nakna eldstad står upp ur mullen, 55
lik kämpens benrad i ätekullen;
där gåden var, är ett svedjeland,
och askan virvlar kring häjad strand.
Föbittrad Fritiof från skeppet hastar,
kring brända tomter han ögat kastar, 60
sin faders tomter, sin barndoms ban.
Dåkommer hastigt lurvhårig Bran,
hans hund, som ofta, såäk som trogen,
för honom brottats med björn i skogen.
Han gör i glädjen såmånga hopp, 65
han springer högt påsin herre opp.
Mjökвите gångarn med guld i manen,
med ben som hinden, med hals som svanen,
den Fritiof ridit såmången gång,
ur dalen ilar med höga språng. 70
Han gnägger glätigt, han halsen vänder,
han vill ha bröl ur sin herres händer.
Den arme Fritiof, mer arm än de,
har ingenting att de trogna ge.--

Bedrövad, husvill--påävda grunden 75
står Fritiof, blickar kring svedda lunden,
dågamle Hilding mot honom gå,
hans fosterfader med silverhå.
"Vad här jag skålar mig knappt förundrar;
nä ön är flugen, hans bo man plundrar. 80
En kunglig idrott för landets fred!
Vä håler Helge sin kungaed
att gudar dyrka och människor hata,

och mordbrand heter hans eriksgata.
Det gör mig snarare harm än sorg; 85
men säg mig nu, var ä Ingeborg?"--
"De bud, jag bär dig", den gamle sade,
"jag räts, du finner dem föga glade.
Såsnart du seglat, kung Ring bräd fram,
fem sköddar vä jag mot en förnam. 90
I Disardalen, vid ån, stod slaget,
och blodröt skummade vattendraget.
Kung Halvdan skäntade jänt och log,
men likafullt som en man han slog.
Jag höll min sködd över kungasonen, 95
jag var såglad å den lärospånen.
Men länge hölls ej den leken ut;
kung Helge flydde, dåvart det slut.
Men som han flydde, den asafrände,
föbi din gård, han i hast den tände. 100
För brödrén sattes dåtvåbeting:
sin syster skulle de ge kung Ring,
hon ensam kunde hans skymf försona;
om ej, såtog han land och krona.
Och av och an gingo fredens bud; 105
men nu kung Ring har föt hem sin brud."--
"O kvinna, kvinna!" nu Fritiof sade,
"den första tanke, som Loke hade,
det var en lögn, och han sände den
i kvinnoskepnad till jordens män. 110
En blög lögn, som med falska tårar
alltjämt oss tjusar, alltjämt oss dårar,
högbarmad lögn med sin rosenkind,
med dygd av våris och tro av vind;
i hjätat fläden och sveket viska, 115
och mened dansar påläppar friska.--
Och dock, hur var hon mitt hjäta kär,
hur kär hon var mig, hur kär hon ä!
Jag kan ej minnas sålångt tillbaka,
att hon i leken ej var min maka. 120
Jag minns ej bragd, som jag tänkt uppå
då hon ej tänktes som pris också
Som stammar, vuxna från rot tillsamman,
slå Tor den ena med himlaflamman,
den andra vissnar; men lövas en, 125
den andra kläder i grönt var gren:
såvar vå glädje, vå sorg gemensam,
jag ä ej van att mig tänka ensam.
Nu ä jag ensam. Du höga Var,
som med din griffel kring jorden far 130
och skriver eder pågyllne skiva,
lå bli det narrspel, lå bli att skriva!
Med lögner ristar du skivan full,
det skada ä pådet troгна gull.
En dikt jag minnes om Balders Nanna, 135
men sanning finns ej påmänsklig panna,

det finns ej trohet i mänskobröst--
nä sveket länte min Ingborgs röst,
den röst lik vinden påblomsterängar,
lik harpoljudet från Brages strängar. 140

Jag vill ej lyssna till harpoljud,
jag vill ej tänka påtrolös brud.
Vart stormen dansar, dit vill jag följa,
blod skall du dricka, du världshavsböja!
Varhelst en klinga så högens säd, 145
påberg, i dal, vill jag vara med.

Jag tör vå mda en kung med krona,
mig lyster se, om jag dåskall skona.
Jag tör vå mda bland sködars larm
en ungersven med föräskad barm, 150
en narr, som litar påtro och heder,
den vill jag hugga av ömkan neder,
vill spara honom att ståen dag
besviken, skymfad, förådd som jag."--

"Hur ungdomsblodet dock kokar över", 155
sad' gamle Hilding, "hur vå behöver
det dock att kylas av årens snö
och orät gör du den älla mö

Anklaga icke min fosterdotter,
anklaga nornan, vars vreda lotter 160
ej mänskor rubba; de falla från
äkdiger himmel påjordens son.

Vå hörde ingen den ällas klagan,
hon teg som Vidar i gudasagan,
hon sörjde tyst som i sunnanskog 165
en turturduva, vars make dog.

För mig hon yppade dock sitt hjärta,
i djupet bodde oändlig smärta.
Som vattenfågeln med sårat bröst
till bottnen dyker--det är hans tröst, 170
att dagen icke i såret glöder,

påbottnen ligger han och förblöder--,
såhennes smärta i natt sjök ned,
jag ensam vet vad den starka led.

'Ett offer är jag', hon sade ofta, 175
'för Beles rike: snöblommor dofta
i fridsmöns lockar, och vintergrönt
kring offret hänges, det är dock skönt!

Jag kunde dö men det vore skoning;
förtönad Balder vill blott försoning, 180
en långsam död, kan ej vila få

dess hjärta klappar, dess pulsar slå
Men säg för ingen den svagas strider!
Jag vill ej önkas, ehur jag lider;
kung Beles dotter fördrar sin sorg, 185

men häsa Fritiof från Ingeborg!!--
När bröllopsdagen nu kom--den dagen
jag gärna sett från min runstav tagen--,

mot templet skredo i långsam färd
vitklädda jungfrur och män med svärd. 190
För skaran tågade dyster sångarn,
men blek satt bruden påsvarte gångarn,
blek som en ande, som sitter på
det svarta molnet, när åskor gå
Jag hov ur sadeln min höga lilja, 195
jag ledde henne påtempeltilja
till altarrunden; där sade hon
å Lofn sitt löfte med säker ton,
och mycket bad hon till vite guden,
och alla gråo, sånär som bruden. 200
Dåmärkte Helge påhennes arm
din ring, han ryckte den bort med harm;--
påBalders bild nu den gyllne hänger--.
Min vrede styrde jag dåej länger;
jag rev från länden mitt goda svärd, 205
ej mycket var dåkung Helge värd.
Men Ingborg viskade mig: 'Lå vara,
en broder kunnat mig detta spara,
dock mycket tå man, förrn man förgås,
Allfader dömer emellan oss.'"-- 210

"Allfader dömer", sad' Fritiof dyster,
"men litet ocksåmig döna lyster.
~r nu ej Balders midsommarfest?
I templet ä vä den krönte präst,
mordbrännarkungen, som såt sin syster; 215
mig ocksålitet att döna lyster."

XIII.

BALDERS BILD.

Midnattssolen påbergen satt, 1
blodröd till att skåda;
det var ej dag, det var ej natt,
det väjde emellan båda.

Baldersbået, den solens bild, 2
brann påvigda häden.
Snart ä ändålgån spilld,
dårå Hæler för världen.

Präster stodo kring tempelvägg, 3
makade båets bränder,
bleka gubbar med silverskägg
och med flintkniv i hårda händer.

Kung med krona stå bredvid, 4
sysslar kring altarrunden.
Hör! Dåkinga i midnattstid

vapen i offerlunden.

"Björn, håll endast dörren till, 5
fångna äro de alle.
Ut eller in om någon vill,
klyv hans huvudskalle!"

Blek vart kungen, alltför vä 6
kände han den rösten.
Fram steg Fritiof med vredgad sjä,
kvad som en storm om hösten:

"Här är skatten, som du bjöd 7
häntas från västervågor.
Tag den! Sedan påliv och död
slås vi vid Balders lågor;

sködd påryggen, barmen bar, 8
ingen skall striden klandra.
Första hugget som kung du har,
glöm ej, mitt är det andra.

Blicka ej å dörren så 9
Räv är fångad i kula.
Tank på Framnä, tänk uppå
system med lockar gula!"--

Såhan talte med hjärefog, 10
drog ur gördel pungen;
föga varsamt han den slog
mitt i pannan påkungen.

Blodet frusade ut ur mund, 11
svart det blev för öga:
dånad låg vid altarrund
asafränden höga.

"Tå du ej ditt eget guld, 12
fegaste i ditt rike?
Angurvadel vill ej ha skuld
att ha fält din like.

Stilla, präster med offerkniv, 13
bleka månskensföstar!
Kunde gåla ert usla liv,
ty min klinga törstar.

Vite Balder, styr din harm, 14
se ej påmig såmulen!
Ringen, som du bär påarm,
med fölov, han är stulen.

Ej för dig, såvitt jag vet, 15

smiddes han av Vaulunder.
Vådet rånade, jungfrun grå,
bort med de nidingsfunder!"--

Tappert drog han, men ring och arm 16
voro som grodda samman:
nä den lossnade, stöp av harm
guden i offerflamman.

Hör! det knattrar, lågan slå 17
guldtand i tak och sparrar.
Dödsblek Björn i porten stå,
Fritiof blygs, att han darrar.

"Öppna dören, släpp folket ut! 18
Vakt ej mer jag behöver.
Templet brinner, gjut vatten, gjut
hela havet däöver!"

Nu från templet och ned till strand 19
knyts en kedja av händer,
böjan vandrar från hand till hand,
fräser mot svedda bränder.

Fritiof sitter som regnets gud 20
högt påbjäken och flödar,
delar till alla sitt häskarbud,
lugn bland de heta dödar.

Fäängt! Elden tar överhand, 21
rökmoln virvla och väta,
guldet droppar påglödhet sand,
silverplåarna smäta.

Allt fölorat! Ur halvbränd sal 22
eldröd hane sig svingar,
sitter påtakets ås och gal,
flaxar med lösta vingar.

Morgonvinden spelar från norr, 23
högt det mot himmeln blossar.
Balderslunden är sommartorr,
lågan är hungrig och frossar.

Rasande far hon från gren till gren, 24
än har hon långt till målet.
Eja, vad vilt, vad rysligt sken!
Vådigt är Baldersbået.

Hör, hur det knakar i rämnad rot, 25
se, hur topparna glöda!
Vad är människokraft emot
Muspels söner, de röda!

Eldhav böjar i Balders lund, 26
strandlöst svalla dess vågor.
Sol går opp, men fjäd och sund
spegla blott avgrundslågor.

Aska ä templet inom kort, 27
aska tempellunden;
sorgsen drager Fritiof bort,
gråer i morgonstunden.

XIV.

FRITIOF GÖR I LANDSFLYKT.

Påskeppsdäck satt
i sommarnatt
bedrävad hjäte.
Som vågor väte
än sorg, än harm 5
uti hans barm;
och tempelbranden
rök än från stranden.
"Du tempelrök,
flyg högt och sök, 10
sök opp Valhalla
och nederkalla
den Vites hämnd,
å mig beständ!
Flyg dit och skvallra, 15
såvalven skallra,
om tempelrund,
förbränd till grund;
om träbeläet,
som föl från säet 20
och brände ned
som annan ved;
om lunden sedan,
fridlyst, alltsedan
sväd bands vid länd-- 25
nu ä han bränd,
fick ej den heder
att ruttna neder!--
Det dä, med mer,
som var man ser, 30
glöm ej att föra
till Balders öra,
du tåckenbud
till tåcknig gud!

Helt visst besjungen 35
blir milde kungen,

som bannlyst mig,
ej just från sig,
men från sitt rike.
Vään, vi vike 40
till riken blå
dä vågor gå
Du få ej vila,
du måste ila,
Ellida, ut 45
till världens slut.
Du måste vagga
i saltad fragga,
min drake god;
en droppe blod 50
ej heller skadar,
evär du vadar.
I stormens sus
är du mitt hus;
det andra brände 55
gud Balders frände.
Du är min Nord,
min fosterjord;
ifrån den andra
jag måste vandra. 60
Du är min brud
i becksvart skrud;
ty påden vita
var ej att lita.--

Du fria hav, 65
du vet ej av
kung, som förtrycker
med häskarnycker.
Din kung är den
bland fria män, 70
som aldrig skäver,
hur högt du väver
i retad harm
vitskummig barm.
De blåa fäten 75
fönöja hjäten.
Hans köar gå
som plog därpå
och blodregn dugga
i ekens skugga, 80
men ståblankt är
utsädet där.
De fäten bäa
sin skörd av ära,
sin skörd av guld. 85
Bliv du mig huld,
du vilda böja!
Dig vill jag föja.

Min faders hög
stå still, och trög, 90
och vågor döna
omkring den gröna.
Min skall bli blå
med havsskum på
skall ständigt simma 95
i storm och dimma
och dra allt fler
i djupet ner.--
Du blev mig givet
till hem i livet, 100
du blir min grav,
du fria hav!"

Såkvad den vilde.
Med sorg sig skilde
hans trogna stäv 105
från väkänd säv.
Han vaggar sakta
bland skä, som vakta
ännu i Nord
den grunda fjord. 110
Men hämnaden vakar:
med tio drakar
kung Helge sam
i sundet fram.
Dåropte alla: 115
"Nu kung vill falla.
Ett slag han ger;
ej trives mer
valhallasonen
inunder månen, 120
vill ovanom,
varfrån han kom;
den gudabloden
vill hem till Oden."

Knappt var det sagt, 125
förrn osedd makt
vid kön sig hakar
på Helges drakar.
Allt mer och mer
de dragas ner 130
till Ranas döda,
och själv med möda
kung Helge sam
från halvdränkt stam.--

Men Björn den glade 135
log hägt och sade:
"Du asablod,
den list var god.

Mig ingen sporrat,
jag skeppen borrat 140
förliden natt,
ett lovligt spratt!
Jag hoppas, Bana
af gammal vana
dem håler kvar; 145
men skada var,
att icke drotten
gick med till botten."

I vredesmod
kung Helge stod, 150
knappt fråst ur vägen.
Han spände bågen,
stågjuten, rund,
mot klippig grund.
Han själv ej kände, 155
hur hårt han spände,
tills med en klang
ståbågen sprang.

Men Fritiof väger
sin lans och säger: 160
"En dödsörn bä
jag bunden hä.
Om ut den flöge,
då låge höge
kungsniding fäld 165
för våd och väd.
Men frukta icke,
min lans ej dricke
den feges blod!
Den är för god 170
för de bedrifter.
Pårunogrifter
han ristas må
men icke på
de nidingstänger, 175
där ditt namn hänger.
Ditt mandomsrön
försjök i sjön.
Till lands ej heller
det mycket gäler. 180
Rost bryter stå,
ej du; ett må
mer högt än detta
vill jag mig säta.
Giv akt, hur vitt 185
det gå från ditt."--

Dåtar han furen,
till åa skuren,

en mastfur fäld
i Gudbrands däd. 190
Han tar dess make
och ror sin drake.
Han ror med kraft:
som röpils skaft,
som kallbräckt klinga, 195
de åor springa.--

Nu sol går opp
bak fjälens topp,
och vinden ljuder
från land och bjuder 200
var våg till dans
i morgonglans.
Påbdjans toppar
Ellida hoppar
i fröjd åstad; 205
men Fritiof kvad:

"Heimskringlas panna,
du höga Nord!
Jag får ej stanna
uppådin jord. 210
Från dig att stamma
jag yvs med skå.
Nu, hjäteamma,
farvå, farvå!

Farvå, du höga 215
valhallastol,
du nattens åga,
midsommarsol!
Du klara himmel,
lik hjätens sjä, 220
du stjärnevimmel,
farvå, farvå!

Farvå, I fjålar,
då äran bor!
I runohålar 225
för vådig Tor!
I blåa sjåar,
jag kånt'åvå,
I skå och åar,
farvå, farvå! 230

Farvå, I hågar
vid båja blå
dem linden snågar
sitt blomdoft på
men Saga dömer 235
med råtvís sjä

vad jorden gömmer:
farvå, farvå!
Farvå, I lunder,
I gröna hus, 240
jag lekt inunder
vid bäckens sus!
I barndomsvänner,
som ment mig vå,
jag än er känner; 245
farvå, farvå!
Min kärlek gäckad,
min gård är bränd,
min ära fläckad,
i landsflykt sänd! 250
Från jord vi vädje
till havet vå,
men livets glädje,
farvå, farvå!"

XV.

VIKINGABALK.

Nu han svärade kring pådet ödsliga hav, han for vida 1
som jagande falk;
men för kånpar ombord skrev han lagar och rät. Vill
du höra hans vikingabalk?

"Ej måtåtas åskepp, ej måsovas i hus: inom salsdör 2
blott fiender stå
Viking sove påsködd och med svärdet i hand, och till
tåt har han himmeln den blå

Kort är hammarens skaft hos den segrande Tor, blott 3
en aln långt är svärdet hos Frej.
Det är nog; har du mod, gådin fiende nä, och för kort
är din klinga dåej.

Nä det stormar med makt, hissa seglen i topp! det är 4
lustigt påstormande hav.
Lå det gå lå det gå den, som stryker, är feg; förn
du stryker, gåhellre i krav!

Möä fridlyst åland, få ej komma ombord: var det 5
Freja, hon sveke dig dock;
ty den gropen påkind är den falskaste grop, och ett nä
är den flygande lock.

Vin är Valfaders dryck, och ett rus är dig unt, om du 6
endast med sansning det bä:
den, som raglar åland, kan ståupp, men till Ran, till

den sövande, raglar du hä.

Seglar krämare fram, mådu skydda hans skepp, men 7
den svage ej vägre dig tull!
Du ä kung pådin våg, han ä slav av sin vinst, och
ditt stå ä sågott som hans gull.

Gods måskiftas ådäck genom täning och lott: hur den 8
faller, beklaga ej dig!
Men sjökonungen själv kastar täningen ej, han behåler
blott äran för sig.

Nu syns vikingaskepp, dåä äntring och strid, det gå 9
hett under sköldarna till;
Om du viker ett steg, har du avsked från oss, det ä
lagen, gör sen som du vill!

Nä du segrat, var nöjd! Den, som beder om frid, har 10
ej svärd, ä din fiende ej;
bön ä valhallabarn, hör den bleknades röst, den ä
niding, som ger henne nej.

Så ä vikingavinst, och det pryder sin man, när påbröst 11
eller panna det står;
lå det blöda, förbind det, sen dygnet ä om men ej för,
vill du häsas för vå."--

Såhan ristade lag, och hans namn med var dag växte 12
vida påfrämmande kust,
och sin like han fann ej påblånande sjö och hans
kämpar de stridde med lust.

Men han själv satt vid rodret och blickade mörk, han 13
såg ned i det vaggande blå
"Du ä djup; i ditt djup trives friden kanske, men hon
trives ej ovanuppå

~r den Vite mig vred, måhan taga sitt svärd, jag vill 14
falla, om såä bestänt;
men han sitter i skyn, skickar tankarna ned, som förmörka
mitt sinne alltjänt."--

Dock, när striden ä nä, tar hans sinne sin flykt, stiger 15
djävt som den vilade ön,
och hans panna ä klar, och hans stänma ä hög, och
som Ljungaren står han i ön.

Såhan sam ifrån seger till seger alltjänt, han var trygg 16
påden skummande grav,
och han synte i Söler bådar och skär, och såkom
han till Grekelands hav.

Nä han lunderna såg, som ur vågorna stå med de 17

lutande templen uti,
vad han tänkte, vet Freja, och skalden det vet, I, som
äskan, I veten det, I!

"Hä vi skulle ha bott, hä ä ö hä ä lund, hä ä 18
templet, min fader beskrev:
det var hit, det var hit jag den äskade bjöd, men den ä
håda i Norden förblev.

Bor ej friden i saliga dalarna dä, bor ej minnet i pelaregång? 19
Och som äskandes viskning ä kälornas sorl, och som
brudsång ä fåglarnas sång.

Var ä Ingeborg nu? Har hon glömt mig alltren för 20
grånåriga, vissnade drott?
Ack! jag kan icke glömma; jag gäve mitt liv för att se,
för att se henne blott.

Och tre ä ha förgåt, sen jag skådat mitt land, idrotternas 21
konungasal;
ståde härliga fjällen i himmeln ännu? Ä det grönt i min
fäldernedal?

Påden hög, dä min fader ä lagd, har jag satt en lind, 22
mån' hon lefver ännu?
Och vem vådar den späda? Du jord, giv din must, och
din dagg, o du himmel, giv du!

Dock, vi ligger jag längre påfrämmande våg och tar 23
skatt och slå människor ihjä?
Jag har ära alltnog, och det flammande guld, det lumpna,
föraktar min sjä.

Dä ä flagga påmast, och den visar ä norr, och i norr 24
ä den äskade jord;
jag vill följa de himmelska vindarnas gång, jag vill styra
tillbaka mot Nord."

XVI.

FRITIOF OCH BJÖRN.

Fritiof.

Björn, jag ä ledsen vid sjöoch våg, 1
höjorna äro oroliga sälar.
Nordens de fasta, de äskade fjälar
locka med underlig makt min häg.
Lycklig ä den, som hans land ej förskjutit,
ingen föjagat från fädernas grav!
Ack, för länge, för länge jag flutit
fridlös omkring pådet vilda hav.

Björn.

Havet ä gott, det mådu ej klandra: 2
frihet och glädje påhavet bo,
veta ej av den vekliga ro,
äska alltjänt att med böjorna vandra.
Nä jag blir gammal, vid grönskande jord
väker jag ocksåvä fast som gräsen.
Nu vill jag känpa och dricka ombord,
nu vill jag njuta mitt sorgfria väsen.

Fritiof.

Isen har nu dock oss jagat i land, 3
runt kring vår kö ligga vågorna döda:
vintern, den långa, vill jag ej fööda
hä ibland klippor påödslig strand.
~nnu en gång vill i Norden jag jula,
gästa kung Ring och min rövade brud;
se vill jag äer de lockarna gula,
höra dess stänmas de äskade ljud.

Björn.

Gott, jag förstå dig: kung Ring skall röna, 4
vikingahännden ä föga blid.
Kungsgård vi tända vid midnattstid,
sveda den gamle och röva den sköna.
Eller kanhända påvikingavis
aktar du drotten en holmgång vädig,
eller han stänmes till häslag påis:--
sä, hur du vill, jag ä genast fädig.

Fritiof.

Nänn mig ej mordbrand, och tänk ej påkrig 5
fredlig till kungen min kosa jag stäler.
Han har ej felat, hans drottning ej heller,
hamnande gudar ha straffat mig.
Litet har jag att påjorden hoppas,
vill blott ta avsked av den, jag har kä,
avsked för evigt! Nä lundarna knoppas,
kanske ock för, ä jag äer hä.

Björn.

Fritiof, din dåskap jag aldrig förläer. 6
Klagan och suck för en kvinnas skull!
Jorden, ty vär, ä av kvinnor full,
miste du en, städig tusen äer.
Vill du, såhäntar jag dig av det kram
hastigt en laddning från glädande Söder,
räda som rosor och spåka som lamm,
sen dra vi lott eller dela som bröder.

Fritiof.

Björn, du ä öppen och glad som Frej, 7
tapper att strida och klok att råda;

Oden och Tor, dem känner du båda,
Freja, den himmelska, känner du ej.
Icke om gudarnas makt måvi tvista:
akta dig, väck ej den evigas harm!
Fort eller sent hennes slumrande gnista
vaknar i gudars och människors barm!

Björn.

Gådock ej ensam, din hemväg kan stängas. 8

Fritiof.

Ej gå jag ensam, mitt svärd följer med.

Björn.

Minns du, hur Hagbart blev hängd i träd?

Fritiof.

Den, som kan tagas, ä värd att hängas.

Björn.

Stupar du, stridsbror, jag hämnar dig vä,
ristar vä blodörn påFritiofs bane.

Fritiof.

Onödigt, Björn, den galande hane
hör han ej längre än jag. Farväl!

XVII.

FRITIOF KOMMER TILL KUNG RING.

Kung Ring han satt i högänk om julen och drack mjöd, 1
hos honom satt hans drottning såvit och rosenröd.
Som vå och höst dem båda man såg bredvid varann;
hon var den friska våen, den kulna höst var han.

Dåträdde uti salen en okänd gubbe in, 2
från huvud och till fötter han insvept var i skinn.
Han hade stav i handen, och lutad sågs han gå
men högre än de andra den gamle var ändå

Han satte sig påbänken längst ned vid salens dörr; 3
där ä de armas stäle ännu, som det var för.
De hovmän logo smädligt och sågo till varann
och pekade med fingret påluden björnskinnsman.

Dåljungar med tvåögon den frånmande såvasst, 4
med ena handen grep han en ungersven i hast,
helt varligen han vände den hovman upp och ned;
dåtystnade de andra--vi hade gjort såmed.

"Vad ä för larm där nere? Vem bryter kungens frid? 5

Kom upp till mig, du gamle, och lå oss talas vid!
Vad ä ditt namn? Vad vill du? Var kommer du ifrån?"
Såtalte kungen vredgad till gubben, gömd i vrån.

"Helt mycket spör du, konung, men jag dig svara vill. 6
Mitt namn ger jag dig icke, det hör mig ensam till.
I nger ä jag uppfödd, min arvgård heter Brist,
hit kom jag ifrån Ulven, hos honom låg jag sist.

Jag red i forna dagar såglad pådrakens rygg, 7
han hade starka vingar och flög såglad och trygg;
nu ligger han förlamad och frusen jänte land,
sjäv ä jag gammal vorden och bränner salt vid strand.

Jag kom att se din vishet, i landet vida spord, 8
dåmätte man med hån mig, för hån ä jag ej gjord;
jag tog en narr för bröstet och vände honom kring,
dock steg han upp helt oskadd, förlå mig det, kung Ring!"--

"Ej illa", sade kungen, "du lägger dina ord; 9
de gamla bör man ära, kom, sätt dig vid mitt bord!
Lå din förklädnings fall, lå se dig, som du ä,
förklädd trivs glädjen icke, jag vill ha glädje hä."

Och nu från gästens huvud föl luden björnhud ner; 10
i stället för den gamle envar en yngling ser.
Ifrån den höga pannan kring skuldran bred och full
de ljusa lockar flödo liksom ett svall av gull.

Och praktig stod han för dem i sammetsmantel blå 11
i handsbrett silverbäte med skogens djur uppå
I drivet arbet' alla den konstnä bragt dem an,
och runt kring hjätens midja de jagade varann.

Och ringens gyllne smycke kring armen satt sårikt, 12
vid sidan häng hans slagsvärd, en stannad ljungeld likt.
Den lugna hjäteblicken kring sal och gäster for;
skön stod han dä som Balder och hög som Asa-Tor.

Den häpna drottningens kinder de skifta färg såsnält, 13
som röda norrsken måa de snöbetäckta fät;
som tvenne vattenliljor inunder stormens larm
stågungande påvågen, såhädes hennes barm.

Nu blåste lur i salen, och tyst blev överallt, 14
ty nu var löftets timme, och in bars Frejers galt,
med kransar omkring bogen och äpple uti mund,
och fyra knän han böde påsilverfatets rund.

Och konung Ring sig reste i sina lockar grå 15
han rödde galtens panna och gjorde löfte så
"Jag svär att Fritiof vinna, fastän en kärke stor;
såhjåpe Frej och Oden, dähos den starke Tor!"

Med trotsigt lje reste sig fränlingen såhö, 16
en blix av hjätevrede hans anlet' överflög;
han slog sitt svärd i bordet, sådet i salen klang,
och upp från ekebänken varenda kämpe sprang.

"Och hör du nu, herr konung, mitt löfte ävenvä: 17
ung Fritiof är min frände, jag känner honom vä.
Jag svär att Fritiof skydda, och var det mot en väld;
såhjåpe mig min norna, dāhos mitt goda svärd!"

Men kungen log och sade: "Helt dristigt är ditt tal, 18
dock, orden äro fria i nordisk kungasal.
Fyll honom hornet, drottning, med vin, som du har bäst!
Den fränling, vill jag hoppas, i vinter är vår gäst."

Och drottningen tog hornet, som framför henne stod, 19
av urens panna brutet, en kostelig klenod,
påblanka silverfåter, med mången gyllne ring,
med forntidsbilder sirad och runeskrift omkring.

Med nederslagna ögon hon räckte hornet då 20
men darrande var handen, och vin blev spillt därpå
Som aftonrodnans purpur påliljorna ibland,
de dunkla droppar brunno påhennes vita hand.

Och glad tog gästen hornet utav den älla fru; 21
ej tvenne män det tönde, som männer äro nu;
men lät och utan tvekan, den drottning till behag,
den vädige det tönde uti ett andedrag.

Och skalden tog sin harpa--han satt vid kungens bord-- 22
och sjöng ett hjärtligt kväde om kärleken i Nord,
om Hagbart och skön Signe, och vid hans djupa röst
de hårda hjätan smäte i ståbeklädda bröst.

Han sjöng om Valhalls salar och om einheriars lön, 23
om tappra fäders bragder påfåtet och påsjön.
Dågrep var hand å svärdet, dåflammade var blick,
och flitigt omkring laget det djupa hornet gick.

Helt skarpt blev där nu drucket allt i det kungahus, 24
varenda kämpe tog sig ett ärligt julerus,
gick sedan bort att sova förutan harm och sorg;
men konung Ring den gamle sov hos skön Ingeborg.

XVIII.

ISFARTEN.

Kung Ring med sin drottning till gästabad far, 1
påsjön står isen såspegelklar.

"Far ej över isen", den fränling sad': "han brister, för djupt ä det kalla bad."--	2
"Kung drunknar icke sålät", sad' Ring, "den, som ä rädd, kan gåsjön omkring."	3
Den fränling blickar såmörk med hot, han spänner ståsko i hast påfot.	4
Slätravarn säter med makt åstad, han frustar lågor, han ä såglad.	5
"Sträck ut", skrek kungen, "min travare god, lå se, om du ä av Sleipners blod!"	6
Det gå, som stormen gå över sjön, den gamle ej aktar sin drottningns bö.	7
Men ståskodd kånpe stå heller ej still, han far dem föbi, såsnart han vill.	8
Han ritar mång' runa i isens famn, skön Ingeborg åker över sitt namn.	9
Såila de fram påden glatta ban, men under dem lurar den falska Ran.	10
Hon stöer ett hå i sitt silvertak, och släden ligger i öppen vak.	11
Skön Ingeborg vart såblek påkind, dåkommer den gåst som en virvelvind.	12
Han borrar sin ståsko i isen fast och griper i gångarns man med hast.	13
Dåsvånger han lät med ett enda hopp båd' häst och släde påisen opp.	14
"Det tag vill jag prisa", sad' kungen fort, "ej Fritiof den starke det bättre gjort."	15
Såvände de åer till kungsgård om; den fränmande blev dä, tills våen kom.	16

XIX.

FRITIOFS FRETELSE.

Våen kommer, fågeln kvittrar, skogen lövas, solen ler, 1
och de lösta floder dansa sjungande mot havet ner.

Glädjande som Frejas kinder tittar rosen ur sin knopp,
och i människans hjärta vakna levnadslust och mod och hopp.

Då vill gamle kungen jaga, drottningen skall med på jakt, 2
och det hela hov församlas, vimlande i brokig prakt.
Bågar klinga, kogar skramla, hingstar skrapa mark med hov,
och med kappor över ögat skrika falkarna pårov.

Se, där kommer jaktens drottning! Arme Fritiof, se ej dit! 3
Som en stjärna på en våsky sitter hon på gångarna vit,
häftan Freja, häften Rota, skönare än bägge två
och från låta purpurhatten vajar högt de fjädrar blå

Se ej på de ögons himmel, se ej på de lockars gull! 4
Akta dig, det liv är smidigt, akta dig, den barm är full!
Blicka ej på ros och lilja, skiftande på hennes kind,
hör ej på den käa stänman, susande som vårens vind!

Nu är jägarskaran färdig. Hejsan, över berg och dal! 5
Hornet smattrar, falken stiger lodrätt emot Odens sal.
Skogens åbor fly med ångest, söka sina kulors hem,
men med spjutet sträckt framför sig är valkyrjan efter dem.

Gamle kungen kan ej följa jakten, som hon flyger fram, 6
ensam vid hans sida rider Fritiof, tyst och allvarsam.
Mörka, vemodsfulla tankar växa i hans kvalda bröst,
och varthelst han än sig vänder, hör han deras klagoröst.

"O! vi övergav jag havet, för min egen fara blind? 7
Sorgen trivs ej rätt på vägen, blåser bort med himmelns vind.
Grubblar viking, kommer faran, bjuder honom opp till dans,
och de mörka tankar vika, bländade av vapnens glans.

Men här är det annorlunda: ousäglig längtan slå 8
sina vingar kring min panna; som en drömmande jag gå,
kan ej glömma Balders hage, kan ej glömma eden än,
som hon svor, --_hon_ bröt den icke, grymma gudar bröt den.

Ty de hata människors äter, skåla deras fröjd med harm, 9
och min rosenknopp de togo, satte den i vinterns barm.
Vad skall vintern vä med rosen? Han förstår ej hennes pris,
men hans kalla ande kläder knopp och blad och stjäk med is."

Såhan klagade. Då kommo de uti en enslig dal, 10
dyster, hopträngd mellan bergen, överskyggd av björk och al.
Där steg kungen av och sade: "Se, hur skön, hur sval den lund!
Jag är tröt, kom lå oss vila! Jag vill slumra här en stund."--

"Icke mådu sova, konung; kall är marken här och hård, 11
tung blir sönnen, upp! jag för dig snart tillbaka till din gård."--
"Sönnen, som de andra gudar, kommer, när vi minst det tro",
sade gubben. "Unnar gästen ej sin värd en timmes ro?"

Dåtog Fritiof av sin mantel, bredde den påmarken hän, 12
och den gamle kungen lade tryggt sitt huvud påhans knä,
sommnade sålugnt, som hjäten somnar efter stridens larm
påsin sködd, sålugnt, som barnet somnar påsin moders arm.

Som han slumrar, hör! dåsjunger kolsvart fågel ifrån kvist: 13
"Skynda, Fritiof, dräp den gamle, sluta påen gång er tvist!
Tag hans drottning, dig tillhör hon, dig har hon som brudgum kysst,
intet mänskligt öga ser dig, och den djupa grav är tyst."--

Fritiof lyssnar: Hör! dåsjunger snövit fågel ifrån kvist: 14
"Ser du intet mänskligt öga, Odens öga ser dig visst.
Niding, vill du möda sönnen? Vill du värlös gubbe slå?
Vad du vinner, hjäterykte vinner du dock ej dämpa"--

Såde bägge fåglar sjöngo; men sitt slagsvärd Fritiof tog, 15
slängde det med fasa från sig fjäran i den mörka skog.
Kolsvart fågel flyr till Nastrand, men pålåta vingars par
som en harpoton den andra klingande mot solen far.

Strax är gamle kungen vaken. "Mycket var den sömn mig värd, 16
ljuvligt sover man i skuggan, skyddad av den tappres svärd.
Dock, var är ditt svärd, o fränling? Blixstens broder, var är han?
Vem har skilt er, I, som aldrig skulle skiljas från varann!"--

"Lika mycket", Fritiof sade, "svärd jag finner nog i Nord; 17
skarp är svärdets tunga, konung, talar icke fridens ord.
Mörka andar bo i stået, andar ifrån Nifelhem,
sönnen är ej säker för dem, silverlockar reta dem."--

"Jag har icke sovit, yngling, jag har blott dig prövat så 18
obeprövad man och klinga litat ej den kloke på
Du är Fritiof, jag har känt dig, alltsen i min sal du steg,
gamle Ring har vetat länge, vad hans kloke gäst förteg.

Varför smög du till min boning, djupt förklädd och utan namn? 19
Varför, om ej för att stjåla bruden ur den gamles famn?
Äran, Fritiof, sätter sig ej namnlös uti gästfritt lag,
blank är hennes sködd som solen, öppna hennes anletsdrag.

Ryktet talte om en Fritiof, människors och gudars skräck, 20
sköddar klöv och tempel brände den förvägne lika käck.
Snart med häsködd, såjag trodde, kommer han emot ditt land,
och han kom, men höjd i lumpor, med en tiggargstav i hand.

Varför slå du ner ditt öga? Jag var också ung en gång; 21
livet är en strid från början, ungdomen dess bäsärksgång.
Klämmas skall hon mellan sköddar, tills det vilda mod är tönt;
jag har prövat och förlåtit, jag har ömkat och förglönt.

Ser du, jag är gammal vorden, stiger snart i högen in; 22
tag mitt rike då o yngling! tag min drottning, hon är din.
Bliv min son till dess och gästa i min kungssal som förut!

Svärdlös kämpe skall mig skydda, och vår gamla tvist har slut."--

"Icke", svarar Fritiof dyster, "kom jag som en tjuv till dig; 23
ville jag din drottning taga, säg, vem skulle hindrat mig?
Men min brud jag ville skåda, en gång, ack! blott en gång än.
O jag dåe! halvsläkt låga tände jag pånytt igen.

I din sal jag dröjt för länge, gästar mer ej där, o kung! 24
Oförsonta gudars vrede vilar påmitt huvud tung.
Balder med de ljusa lockar, han, som har var dödlig kär,
se, han hatar mig allena, ensamt jag förkastad är.

Ja, jag stack i brand hans tempel; varg i veum heter jag; 25
nä jag nännes, skrika barnen, glädjen flyr ur gästfritt lag.
Fosterjorden har förkastat en förlorat son med harm,
fridlös är jag i min hembygd, fridlös i min egen barm.

Icke påden gröna jorden vill jag söka friden mer, 26
marken bränner under foten, trädet ingen skugga ger.
Ingeborg har jag förlorat, henne tog den gamle Ring,
solen i mitt liv är slocknad, bara möker runtomkring.

Däför, hän till mina vågor! Eja, ut, min drake god! 27
Bada åter becksvarvt bringa lustigt i den salta flod;
vifta vingarna i molnen, växande de vågor skär,
flyg så långt som stjärnan leder, som besegrad böja bär!

Lå mig höra stormens dunder, lå mig höra åskans röst! 28
När det dånar runtomkring mig, då är lugn i Fritiofs bröst.
Sködeklång och pilregn, gubbe! Mitt i havet slaget står,
och jag stupar glad, och renad till försonta gudar går."

XX.

KUNG RINGS DÖD.

Gullmanig fåe, 1
Skinfaxe, drager
vårsol ur vågen mer härlig än för.
Morgonens stråle,
dubbelt såfager,
leker i kungssal: det klappar pådör.

Sorgsen i hågen 2
Fritiof inträder,
blek sitter kungen; skön Ingeborgs bröst
häves som vågen.
Fränlingen kväler
avskedets kväde med darrande röst:

"Björna bada 3
vingade hästen,

sjöhästen längtar från stranden igen.
Ut vill han vada;
bort måste gästen,
bort från sitt land och sin äskade vän.

Dig ger jag ringen, 4
Ingeborg, åter;
heliga minnen bo troget i den.
Giv den åt ingen!
Fritiof förläer;
mig ser du aldrig påjorden igen.

Ej skall jag skåda 5
stigande röken
mer ifrån Nordlanden. Mänskan är slav;
nornorna råda.
Böjornas öken,
där är mitt fädernesland och min grav.

Gåej till stranden, 6
Ring, med din maka,
helst sedan stjärnorna sprida sitt sken!
Kanske i sanden
vråkas tillbaka
Fritiofs, den biltoge vikingens, ben."--

Dåkväder kungen: 7
"Tungt är att höra
mannen, som klagar likt kvidande mö
Dödsång är sjungen
ren i mitt öra.
Vad är det mer? Den som föds, han skall dö

Nornornas lottning, 8
huru vi fike,
trotsa vi, klaga vi ej oss ifrån.
Dig ger jag drottning,
dig ger jag rike,
skydda det du är min växande son!

Vår har jag suttit 9
vårsäl i salen,
vår har jag äskat den gyllene frid.
Dock har jag brutit
sköddar i dalen,
sköddar påsjön, och ej bleknat därvid.

Nu vill jag rista 10
geirs-odd och blåda,
strådd ej höves för nordmannakung.
Ringa är sista
idrottens måla,
mera än livet är dösen ej tung."

Dåskar han ärligt 11
runor å Oden,
dödsrunor djupa påbröst och påarm.
Lyste såhärligt
droppande blodet
fram mellan silvret påhåvuxen barm.

"Bringen mig hornet! 12
Skå för ditt minne,
skå för din äa, du härliga Nord!
Mognande kornet,
tänkande sinne,
fredelig bragd har jag åskat påjord.

Fäängt bland vilda, 13
blodiga drotter
sökte jag friden, hon flyktade hän.
Nu stå den milda
äthögens dotter
väntande påmig vid gudarnas knä.

Hell er, I gudar, 14
Valhallasöner!
Jorden försvinner; till asarnas fest
gjallarhorn budar.
Salighet kröer
skönt, som en guldhjäm, den kommande gäst."--

Sade och tryckte 15
Ingeborg handen,
handen påson och pågråande vän.
Öat han lyckte,
kunglige anden
flög med en suck till Allfader igen.

XXI.

RINGS DRAPA.

Sitter i högen 1
högtad hövding,
slagsväd vid sidan,
sköden påarm.
Gångaren gode
gnäggar där inne,
skrapar med guldhov
grundmurad grav.

Nu rider rike 2
Ring över Bifrost,
sviktat för bördan

bågiga bron.
Upp springa Valhalls
valvdörrar vida;
asarnas händer
hänga i hans.

Tor är ej hemma, 3
häjar i hänad.
Valfader vinkar
vinbägarn fram.
Ax fläar Frej kring
konungens krona,
Frigg binder blå
blommor däi.

Brage, hin gamle, 4
griper i guldsträng,
stillare susar
sången än för.
Lyssnande vilar
Vanadis vita
barmen mot bordet,
brinner och hör:

"Högt sjunga sväden 5
ständigt i hjämar;
brusande böljor
blodas alltjämt.
Kraften, de goda
gudarnas gåva,
bister som bäsäk
biter i sköld.

Däför var dyre 6
drotten oss kä, som
stod med sin sköld för
fredliga fåt:
sansade styrkans
skönaste avbild
steg som en offer-
ånga å skyn.

Ord väjer vittre 7
Valfader, dåhan
sitter hos Saga,
Sökvabäcks mö
Såklungo kungsord,
klara som Mimers
böljor och dähos
djupa som de.

Fridsam fölikar 8
Forsete tvisten,

domarn vid Urdas
välände väg.
Så satt ådomsten
dyrkade drotten,
blidkade händer
blodhänniden bjöd.

Karg var ej kungen, 9
kring sig han ströde
dvärgarnas dag-glans,
drakarnas bädd.
Gåvan gick glad från
givmilda handen,
lät från hans läppar
lidandets tröst.

Välkommen, vise 10
Valhalla-arving!
Länge lär Norden
lova ditt namn.
Brage dig häsar
höiskt med horndryck,
normornas fridsbud
nerifrån Nord!"

XXII.

KONUNGAVALET.

Till tings! Till tings! Budkavlen gå 1
kring berg och dal.
Kung Ring är död: nu förestår
ett kungaval.

Dåtager bonden svärd från vägg, 2
det stå är blåt.
Med fingret prövar han dess egg,
den biter gott.

De piltar se med glädje på 3
det ståblåskan;
de lyfta svärdet två och två
för tungt för en.

Men dottern skurar hjämen ren-- 4
blank skall han bli--
och rodnar, när hon skådar sen
sin bild däri.

Sist tar han sködens runda vän, 5
en sol i blod.
Hell dig, du frie man av jän,

- du bonde god!
- All landets ära väker ur 6
ditt fria bröst.
I striden ä du landets mur,
i frid dess röst.
- Såsamlas de med sködegny 7
och vapenbrak
påöppet ting, ty himmelns sky
ä deras tak.
- Men Fritiof stå påtingets sten, 8
hos honom stå
den kungason, en liten en
med guldgult hå.
- Dågå ett sorl kring bondelag: 9
"För liten ä
den kungsson, kan ej skipa lag,
ej leda hä."--
- Men Fritiof lyfte pilten ung 10
påsköden opp:
"I nordmän, hä ä eder kung
och landets hopp.
- Sen hä den gamle Odens ät 11
i bild såskön.
Påsköd han känner sig sålät
som fisk i sjön.
- Jag svär att skydda rike hans 12
med svärd och stång
och säta faderns gyllne krans
påson en gång.
- Forsete, Balders höge son, 13
har hört min ed;
och om jag viker däifrån,
slåhan mig ned!"--
- Men pilten satt påsköden lyft, 14
lik kung åstol,
lik unga önen, som från klyft
ser opp mot sol.
- Den väntan blev det unga blod 15
till slut för lång,
och med ett hopp i mark han stod,
ett kungligt språng!
- Dåropte böndren högt påting: 16

"Vi, Nordens män,
vi kora dig, bliv lik kung Ring,
sködburne sven!

Och Fritiof före dina bud, 17
tills du blir stor.
Jarl Fritiof, dig ge vi till brud
hans sköna mor."--

Dåblickar Fritiof mörk: "I dag 18
ä kungaval
men brölöp ej; min brud tar jag
av eget val.

Till Balders hage vill jag gå 19
har möte stämt
med mina nornor där: de stå
och vänta jämt.

Ett ord jag måste tala med 20
de sködemör.
De bygga under tidens träd,
och ovanför.

Ljuslockig Balder vredgas än, 21
den bleke gud.
Han tog, blott han kan ge igen
mitt hjärtas brud."--

Dåhågade han nyvald kung, 22
påpannan kysst,
och långsamt över hedens ljung
försvann han tyst.

XXIII.

FRITIOF PÅ SIN FADERS HÖG.

Hur skönt ler solen, huru vänligt hoppar 1
dess milda stråle ifrån gren till gren,
Allfaders blick i aftondaggens droppar,
som i hans världshav, lika klar och ren!
Hur röda färgar hon ej bergens toppar!
O, det är blod på Balders offersten!
I natt är snart det hela land begravet,
snart sjunker hon, en gyllne sködd, i havet.

Först lå mig dock bese de kära stälén, 2
min barndoms vänner, dem jag älskat så
Ack, samma blommor dofta än i kvälen,
och samma fåglar än i skogen slå
Och vågen tumlar sig som för mot hälen--

o, den som aldrig gungat däruppå
Om namn och bragder jämt den falska talar,
men fjäran för hon dig från hemmets dalar.

Jag känner dig, du flod, som ofta burit 3
den djäve simmarn pådin bölja klar.
Jag känner dig, du dal, där vi besvurit
en evig tro, som icke jorden har.
Och björkar, I, uti vars bark jag skurit
de runor många, I stå ännu kvar
med stammar vita och med kronor runda;
allt är som för, blott jag är annorlunda.

~r allt som för? Var äro Framnäs' salar 4
och Balders tempel påden vigda strand?
Ack, det var skönt uti min barndoms dalar,
men dätöver har gått sväd och brand,
och mänskors hämnd och gudars vrede talar
till vandrarn nu från svarta svedjeland.
Du fromme vandrare, ej hit du drage,
ty skogens vilddjur bo i Balders hage.

Det går en frestare igenom livet, 5
den grymme Nidhög ifrån mörkrets väld.
Han hatar asaljuset, som står skrivet
påhjätens panna, påhans blanka sväd.
Vart nidingsdåd, i vredens stund bedrivet,
det är hans verk, är mörka makters gärd;
och när det lyckas, när han templet tänder,
dåklappar han uti kolsvarta händer.

Finns ej försoning, stråande Valhalla? 6
Blände Balder, tar du ingen bot?
Bot tager mannen, när hans fränder falla,
de höga gudar sonar man med blot.
Det sägs, du är den mildaste av alla:
bjud, och vart offer ger jag utan knot.
Ditt tempels brand var icke Fritiofs tanka,
tag fläcken bort ifrån hans sköld, den blanka!

Tag bort din böda, jag kan den ej bäa, 7
kvär i min själ de mörka skuggors spel;
förmåej ångern, lå en levnads ära
försona dig för ögonblickets fel!
Jag bleknar ej, fast Ljungarn själv står nära,
i ögat kan jag se den blekblåHel.
Du fromme gud med dina månskensblickar,
dig ensam räds jag och den hämnd, du skickar.

Här är min faders gravhög. Sover hjäten? 8
Ack, han red här, där ingen kommer från.
Nu dväjs han, sägs det, uti stjärnetäten
och dricker mjöl och gläds åt sköldars dån.

Du asagäst, se ner från himlafåten,
din son dig kallar, Torsten Vikingsson!
Jag kommer ej med runor eller galder,
men lär mig blott, hur blidkas Asa-Balder?

Har graven ingen tunga? För en klinga 9
Den starke Angantyr ur högen kvad.
Det svärd var gott, men Tírfings pris är ringa
mot vad jag ber; om svärd jag aldrig bad--
svärd tar jag vä i holmgång själv, men bringa
du mig försoning ifrån asars stad!
Min skumma blick, min gissning blott du lede,
ett ädelt sinne tå ej Balders vrede.

Du tiger, fader! Hör du, vågen klingar, 10
ljvt är dess sorl, lägg ner ditt ord där!
Och stormen flyger, häng dig vid hans vingar,
och viska till mig, som han far förbi!
Och västern hänger full av gyllne ringar,
lå en av dem din tankes häold bli!
Ej svar, ej tecken för din son i nöden
du äger, fader! O, hur arm är döden!--

Och solen släcks, och aftonvinden lullar 11
för jordens barn sin vaggsång utur skyn,
och aftonrodnad kører upp och rullar
med rosenröda hjul kring himlens bryn.
I blåa dalar, över blåa kullar
hon flyger fram, en skön Valhallasyn.
Då kommer plösligt över västervågor
en bild framsusande i guld och lågor.

En häring kalla vi det himmelns under-- 12
i Valhall klingar hennes namn mer skönt.--
Hon svävar sakta över Balders lunder,
en gyllne krona på en grund av grönt.
Det skimrar över, och det skimrar under
med sålsam glans, ej för av mänskor rönt.
Till slut hon stannar, sjunkande till jorden,
där templet står, nu själv ett tempel vorden.

En bild av Breidablick, den höga muren 13
stod silverblank på klippans brant och sken.
Av djupblått stå var pelare var skuren,
och altaret utav en ädelsten:
och dömen hängde, som av andar buren,
en vinterhimmel stjärneklar och ren,
och högt där, med himmelsblåa skrudar,
med gyllne kronor, sutto Valhalls gudar.

Och se, på runbeskrivna sködar stödda, 14
de höga nornor uti dörren stå
tre rosenknoppar i en urna födda,

allvarliga men tjusande ändå
Och Urda pekar tyst pådet förödda,
det nya tempel pekar Skulda på
Och bäst som Fritiof nu sig sansa hunnit
och gläds och undrar, såä allt försvunnet.

O, jag förstå er, mö från tidens käla, 15
det var ditt tecken, hjätéfader god!
Det brända templet skall jag återställa,
skönt skall det ståpåklippan, där det stod.
O, det ä härligt att fåvedergåla
med fredlig bragd sin ungdoms övermod!
Den djupt förkastade kan hoppas åter,
den vite guden blidkas och förläer.

Väkomna stjärnor, som där uppe tågen! 16
Nu ser jag åter glad er stilla gång.
Väkomna norrsken, som där uppe lågen!
I voren tempelbrand för mig en gång.
Uppgrönska, ätehög, och stig ur vågen,
såskön som för, du underbara sång!
Här vill jag slumra påmin sködd och drömma,
hur mänskor sonas och hur gudar glömma.

XXIV.

FÖRSONINGEN.

Fulländat nu var Balders tempel. Däromkring
stod ej som för en skidgård, men av hamrat järn,
med gyllne knappar påvar stång, ett vän var rest
kring Balders hage: som en ståklädd kämpehä
med hillebarder och med gyllne hjämar stod 5
det nu påvakt kring gudens nya helgedom.
Av idel jättestenar var dess rundel byggd,
med dristig konst hopfogade, ett jätteverk
för evigheten, templet i Uppsala likt,
där Norden såg sitt Valhall i en jordisk bild. 10
Stolt stod det där påfjällets brant och speglade
sin höga panna uti havets blanka våg.
Men runtomkring, en praktig blomstergördel lik,
gick Balders dal med alla sina lundars sus,
med alla sina fåglars sång, ett fridens hem. 15
Hög var den kopparstöpta port, och innanför
tvåpelarrader uppstårtaka skulderblad
uppburo valvets rundel, och han hang såskön
utöver templet som en kupig sködd av guld.
Längst fram stod gudens altar. Det var hugget av 20
en enda nordisk marmorklyft, och däromkring
ormslingan slog sin ringel, full med runeskrift,
djuptänkta ord ur Vala och ur Havamal.
Men uti muren ovanföre var ett rum

med gyllne stjärnor uppåmörkblågrund, och där 25
 satt fromhetsgudens silverbild, såblid, såmild,
 som silvermånen sitter uppåhimmelns blå--
 Såtemplet syntes. Parvis trälde nu därin
 tolv tempeljungfrur, klädda uti silverskir,
 med rosor uppåkinderna och rosor i 30
 det oskuldsfulla hjätat. Framför gudens bild
 kring nyinvigda altaret de dansade,
 som vårens vindar dansa över kälans våg,
 som skogens ävor dansa i det höga gräs,
 när morgondaggen ligger skimrande däpå 35
 Och under dansen sjöngo de en helig sång
 om Balder, om den fromme, hur han äskad var
 utav vart väsen, hur han föl för Höders pil
 och jord och hav och himmel gräo. Sången var,
 som om den icke komme från ett mänskligt bröst, 40
 men som en ton från Breidablick, från gudens sal,
 som tanken påsin äskling hos en enslig mö
 när vakteln slår de djupa slag i nattens frid
 och månen skiner över björkarna i Nord.--
 Förtjust stod Fritiof, lutad vid sitt svärd, och såg 45
 pådanssen, och hans barndomsminnen trängde sig
 föbi hans syn, ett lustigt folk, ett oskuldsfullt.
 Med himmelsblå ögon och med huvuden
 omflutna utav lockigt guld, de vinkade
 en vänlig häsning till sin forne ungdomsvän. 50
 Och som en blodig skugga sjök hans vikingsliv
 med alla sina strider, sina äventyr,
 i natten neder, och han tyckte själv sig stå
 en blomsterkransad bautasten, påderas grav.
 Och allt som sången växte, höde sig hans sjä 55
 från jordens låga dalar upp mot Valaskjalf;
 och mänsklig hännd och mänskligt hat smalt sakta hän,
 som isens pansar smäter ifrån fjällets bröst,
 när våsol skiner; och ett hav av stilla frid,
 av tyst häryckning gå sig i hans hjätebarm. 60
 Det var, som kände han naturens hjärta slå
 emot sitt hjärta, som han ville trycka röd
 Heimskringla i sin brodersfamn och stifta frid
 med varje skapat väsen inför gudens syn.--
 Dåträdde in i templet Balders överpräst, 65
 ej ung och skön som guden men en hög gestalt,
 med himmelsk mildhet i de ädla anletsdrag,
 och ned till bättestaden flö hans silverskägg.
 En ovan vördnad intog Fritiofs stolta sjä,
 och önevingarna påhjämen sänktes djupt 70
 inför den gamle; men han talte fridens ord:

"Välkommen hit, son Fritiof! Jag har väntat dig,
 ty kraften svämar gärna vitt kring jord och hav,
 en bäsäk lik, som biter blek i sködens rand,
 men tröt och sansad vänder hon dock hem till slut. 75
 Den starke Tor drog mången gång till Jotunheim,

men trots hans gudabäte, trots ståhandskarna,
 Utgåda-Loke sitter påsin tron ännu;
 det onda viker icke, själv en kraft, för kraft.
 En barnlek blott är fromhet, ej förent med kraft; 80
 hon är som solens strålar uppåtgårs barm,
 en löslig bild med vägen stigen eller sänkt,
 förutan tro och hållning, ty han har ej grund.
 Men kraft förutan fromhet tar ock bort sig själv,
 som svärdet täs i högen: hon är livets rus, 85
 men glömskans häger svävar över hornets brädd,
 och när den druckne vaknar, blygs han för sitt dåd.
 All styrka är från jorden, ifrån Ymers kropp;
 de vilda vattnen äro ådrorna däi,
 och hennes senor äro smidda utav malm. 90
 Dock blir hon tom och öde, blir hon ofruktbar,
 tills solen, himmelns fromhet, skiner däruppå
 Dågrönskar gräs, dåstickas blomstrens purpurduk,
 och djur och människor näras vid sin moders barm. 95 (sic!)
 Så är det ock med Askers barn. Tvåvikter har
 Allfader lagt i vågskålen för allt mänskligt liv,
 motvägande varandra, när den våg står rät;
 och jordisk kraft och himmelsk fromhet heta de.
 Stark är vä Tor, o yngling, när han spänner hårt 100
 sitt Megingjard utöver bergfast höft och slår.
 Vis är vä Oden, när i Urdas silvervåg
 han blickar ner, och fågeln kommer flygande
 till asars far med tidningar från världens rund.
 Dock bleknade de bägge, deras kronors glans 105
 halvslocknade, när Balder, när den fromme föl,
 ty han var bandet uti Valhalls gudakrans.
 Dågulnade påtidens träd dess kronas prakt,
 och Nidhögg bet uppådess rot, dålossades
 den gamla nattens krafter, Midgårdssormen slog 110
 mot skyn sin ettersvällda stjärt, och Fenris råk,
 och Surturs eldsvärd ljungade från Muspelheim.
 Varthelst sen dess ditt öga blickar, striden går
 med häsködd genom skapelsen: i Valhall gal
 guldkammig hane, blodröd hane gal till strids 115
 påjorden och inunder jord. Förut var frid
 ej blott i gudars salar men påjorden ock;
 frid var i mänskors som i höga gudars barm.
 Ty vad som sker här nere, det har redan skett
 i större mått där uppe: mänskligheten är 120
 en ringa bild av Valhall; det är himmelns ljus,
 som speglar sig i Sagas runbeskrifna sködd.
 Vart hjärta har sin Balder. Minns du än den tid,
 dåfriden bodde i ditt bröst och livet var
 såglatt, såhimmelskt stilla som sångfågeln dröm, 125
 när sommarnattens vindar vagga hit och dit
 var sömnig blommas huvud och hans gröna säng?
 Dålevde Balder ännu i din rena sjä,
 du asason, du vandrande Valhallabild!
 För barnet är ej guden död, och Hela ger 130

igen sitt rov, såofta som en mänska föds.
Men jätte Balder väker i var mänsklig sjä
hans blinde broder, nattens Höder; ty allt ont
föds blint, som björnens yngel föds, och natten är
dess mantel, men det goda kläder sig i ljus. 135
Bestälsamt träder Loke, frestarn fram alltjämt
och styr den blindes mördarhand, och spjutet far
i Valhalls kälek, i den unge Balders bröst.
Då vaknar hatet, vådet springer opp till rov,
och hungrig stryker svärdets ulv kring berg och dal, 140
och drakar simma vilda över blodig väg.
Ty som en kraftlös skugga sitter fromheten,
en död ibland de döda, hos den bleka Hel,
och i sin aska ligger Balders gudahus.--
Så är de höga asars liv en förebild 145
till mänsklighetens lägre: bägge äro blott
Allfaders stilla tankar, de förändras ej.
Vad skett, vad ske skall, det vet Valas djupa sång.
Den sång är tidens vaggsång, är dess drapa ock,
Heimskringlas händer gå på samma ton som den, 150
och mannen hör sin egen saga däruti.
Förstå I ännu eller ej? spör Vala dig.--
Du vill försonas. Vet du, vad försoning är?
Se mig i ögat, yngling, och bliv icke blek!
På jorden går försonarn kring och heter döda. 155
All tid är från sin början grumlad evighet,
allt jordiskt liv är avfall från Allfaders tron,
försonas är att vända renad dit igen.
De höga asar födo sjäva; Ragnarök
är asarnas försoningsdag, en blodig dag 160
på Vigrids hundramilaslåt: där falla de,
ohämnade dock icke, ty det onda dö
för evigt, men det fallna goda reser sig
ur världsbåslågan, luttrat till ett högre liv.
Vår faller stjärnekranen blek och vissnad ner 165
från himmelns tinning, vår försjunker jord i sjön;
men skönare hon återföds och lyfter glad
sitt blomsterkrönta huvud utur vågorna,
och unga stjärnor vandra med gudomlig glans
sin stilla gång utöver den nyskapade. 170
Men på de gröna kullar styrer Balder då
nyfödda asar och en renad mänskoät;
och runetavlorna av guld, som tappats bort
i tidens morgon, hittas uti gräset då
påldavallen av försonta Valhalls barn.-- 175
Så är det fallna godas döda dess eldprov blott,
är dess försoning, födseln till ett bättre liv,
som återflyger skärat dit, det kom ifrån,
och leker skuldöst som ett barn på faderns knä
Ack! allt det bästa ligger på hinsidan om 180
gravhögen. Gimles gröna port, och lågt är allt,
besmittat allt, som dväjes under stjärnorna.--
Dock, även livet äger sin försoning ren,

en ringare, den högres stilla förespel.

Hon ä som skaldens löpning påsin harpa, nä 185
 med konstefarna fingrar han slå sången an
 och stämmer tonen, sakta prövande, till dess
 att handen griper väldigt uti strängens guld,
 och forntids stora minnen lockas ur sin grav,
 och Valhalls glans omstrålar de förtjustas syn. 190

Ty jorden ä dock himmelns skugga, livet ä
 förgården dock till Balderstemplet ovan skyn.
 Till asar blotar hopen, leder gångarn fram,
 guldsadlad, purpurbetslad, för att offras dem.

Det ä ett tecken, och dess mening djup, ty blod 195
 ä morgonrodnan till envar försoningsdag.
 Men tecknet ä ej saken, det försonar ej:
 vad sjävd du brutit, gådar ingen ann för dig.
 De döda sonas vid Allfaders gudabarm,
 den levandes försoning ä i eget bröst. 200

Ett offer vet jag, som ä gudarna mer kät
 än rik av offerbollar, det ä offret av
 ditt eget hjärtas vilda hat, din egen hämnd.
 Kan du ej döva deras klingor, kan du ej
 förlåa, yngling, vad vill du i Balders hus? 205

Vad mente du med templet, som du reste hä?
 Med sten försonas Balder ej; försoning bor,
 hä nere som där uppe, blott där friden bor.
 Försonas med din fiende och med dig sjävd,
 då ä du ock försonad med ljuslockig gud!-- 210

I Södlern talas om en Balder, jungfruns son,
 sänd av Allfader att förklara runorna
 pånomors svarta sködrand, outtydda än.
 Frid var hans häskri, kälek var hans blanka svärd,
 och oskuld satt som duva påhans silverhjärm. 215

From levde han och läde, dog han och förlä,
 och under fjäran palmer står hans grav i ljus.
 Hans lära, sägs det, vandrar ifrån dal till dal,
 försmäter hårda hjärtan, lägger hand i hand
 och bygger fridens rike påförsonad jord. 220

Jag känner ej den läran rätt, men dunkelt dock
 i mina bättre stunder har jag anat den:
 vart mänskligt hjärta anar den ibland som mitt.
 En gång, det vet jag, kommer hon och viftar lät
 de vita duvovingar över Nordens berg. 225

Men ingen Nord ä längre till för oss den dag,
 och eken susar över de förgånas hög.
 I lyckligare släkten, I, som dricken då
 stråbägarn av det nya ljus, jag häsar er!
 Vä eder, om det jagar bort var sky, som hängt 230
 sitt våa täcke hittills över livets sol!

Förakten likvä icke oss, som redligt sökt
 med oavvända ögon hennes gudaglans!
 En ä Allfader, fastän fler hans sändebud.--

Du hatar Beles söner. Varför hatar du? 235

ðt sonen av en odalbonde ville de
 ej ge sin syster, ty hon ä av Semings blod,
 den store Odenssonens; deras ätartal
 nå upp till Valhalls troner, det ger stolthet in.
 Men börd ä lycka, ej förtjänst, invänder du. 240
 Av sin förtjänst, o yngling, blir ej mänskan stolt
 men endast av sin lycka; ty det bästa ä
 dock goda gudars gåva. ðr du sjävj ej stolt
 av dina hjätebragder, av din högre kraft?
 Gav du dig sjävj den kraften? Knä ej ðsa-Tor 245
 dig armens senor fasta såsom ekens gren?
 ðr det ej gudens högre mod, som klappar glatt
 i sködeborgen av ditt vävda bröst? ðr ej
 det gudens blix, som ljungrar i ditt ögas brand?
 De höga nornor sjöngo vid din vagga ren 250
 drottkvädet av din levnad; din förtjänst därav
 ä större ej än kungasonens av sin börd.
 Fördöm ej andras stolthet, att ej din fördöms!
 Nu ä kung Helge fallen."--Hä brä Fritiof av:
 Kung Helge fallen? Nä och var?"--"Du vet det sjävj: 255
 sålänge som du murat hä, han var påstå
 bland finnarna i fjälen. Påen ödslig klint
 stod dä ett gammalt tempel, vigt ä Jumala.
 Nu var det stängt och övergivet länge sen,
 men över porten ännu en vidunderlig 260
 forntidabild av guden lutade till fall.
 Men ingen tordes nalkas, ty en sägen gick
 bland folket ifrån släkt till släkt, att vem som först
 besökte templet, skulle skåda Jumala.
 Det hörde Helge, och med blind förbittring drog 265
 han uppådde stigar emot hatad gud
 och ville stöta templet. Nä han kom dit upp,
 var porten stängd och nyckeln rostad fast däi.
 Dågrep han om dörrposterna och rystade
 de multna stammar; påen gång med rysligt brak 270
 föll bilden ner och krossade uti sitt fall
 Valhallasonen, och såsåg han Jumala.
 Ett bud i natt har bragt oss tidningen häom.
 Nu sitter Halvdan ensam påkung Beles stol;
 bjud honom handen, offra gudarna din hännd! 275
 Det offret fordrar Balder, fordrar jag, hans präst,
 till tecken, att du icke gäckat fridsäl gud.
 Fövägrar du det, dåä templet fäängt byggt,
 och fäängt har jag talat."--

Nu steg Halvdan in 280
 utöver kopparträskeln, och med oviss blick
 han stod påavstånd från den fruktade och teg.
 Dåknäppte Fritiof brynjohataren från länd,
 mot altaret han stödde sköldens gyllne rund
 och trädde obeväpnad till sin ovän fram. 285
 "I denna strid", såtalte han med vänlig röst,
 "ä ädlast den, som bjuder först sin hand till frid."

Dårodnade kung Halvdan, drog ståhandsken av,
och länge skilda händer slogo nu ihop,
ett kraftigt handslag, trofast såsom fjälens grund. 290
Förbannelsen uppläste gubben då som låg
utöver varg i veum, över biltog man.
Och som den löstes, insteg plåsligt Ingeborg,
brudsmäckad, hermlinsmantlad, utav tärnor föjd,
som månen föjts av stjärnorna påhimmels valv. 295
Med tårar i de sköna ögonen hon föl
intill sin broders hjärta, men han lade rörd
den kära system intill Fritiofs trogna bröst.
Och över gudens altar räckte hon sin hand
å barndomsvännen, å sitt hjärtas åskade.----

NOTES.

[The commentaries of F. W. Lindvall's school edition of Fritiofs Saga have been extensively reproduced.]

CANTO I.

Stanza 1. *Hilding* was a yeoman or bonde (see note, canto 2: 1) of Sogn in Norway and fosterfather of Fritiof and Ingeborg. In viking times the children of kings and great warriors were often entrusted to the care of less influential and less wealthy friends to be trained by them, thus removing the young from the temptations and disturbing influences of court life and warfare. This practice would also remove them from the danger of being pampered by fond parents or sycophantic servants.

1. *Ej Norden för sett tvåsåsköna*. The auxiliary *har* is omitted. Such omissions are common in subordinate clauses and in poetry.

6. *Såg*. Subjunctive past, regular form *såge*.

6. *i Frejas Hus*. Freja, or Fröja, wife of *Öder*, was the goddess of beauty and love. In her abode, Folkvang, were gathered all the lovers who had been faithful to each other unto death.

7. *ävkungen*. *lvor* or *alfer* were ethereal beings of great beauty and with voices that had the clearness of silver. During moonlight nights especially they danced in dales and groves. *Ljusalfer*, light elves, personified the benign influences in nature, especially as they manifest themselves in the realms of light and air. *Svartalfer*, black elves, lived in the earth and personified the silent forces that operate beneath its surface. They are perhaps identical with the dwarfs. The elves are here thought of as having kings and queens just as human beings.

8. *En Kung var ej som han i ära*. A king was not honored as he.

8. _runan_. The runes were the characters of the early alphabet of the Germans, Anglo-Saxons, and Scandinavians. Runic inscriptions were generally cut into wood, bone or rock.
9. _fick han Ingborg lära. Fick_ may mean either that he was permitted to teach Ingeborg or that he must do it because of an irresistible desire to do so.
10. _båd', både_.
12. _Det första ax, vars guld blev moget_. A striking metaphor meaning "the first head of grain that ripened and assumed a golden color."
13. _innan kort_, before long.
14. _drog påjakt_. Idiomatic expression for "went hunting."
17. _Valhall(a)_, the home of the gods and the palace of Oden. Hither one half of the heroes that fell in battle were carried by the valkyrs. Here they spent their time in feasting and fighting.
18. _ett kornland, som för vinden går_. A field of grain that waves before the wind.
19. _Idun(a)_, wife of Brage and keeper of the golden apples of youth.
20. _Frigg(a)_, the wife of Oden and queen of the goddesses. She was the goddess of conjugal and motherly love.
21. _Gerd(a)_, wife of Frej, was the daughter of a giant, but nevertheless renowned for her wonderful beauty.
22. _Nanna_, wife of Balder, personified pure and tender love. Balder was the fair god who loved light and lived a life of purity and innocence. The evil Loke induced Balder's blind brother, Öder, to throw an arrow of mistletoe at him and he fell dead. When Nanna saw the body of her dead husband carried out to the funeral pyre, her heart burst with grief.
23. _Hel(a)_, goddess of death and ruler of nine worlds in Nifelhem. She received all that died of sickness or old age, but it seems that others also came to her abode. In the deepest abyss of her kingdom was a place of punishment for the wicked. From her name comes the word "hell" and Swedish _ihjä (att slå ihjä, to kill).
32. _Oden_, oldest and highest god of the Northern races. His spirit pervaded everything. He is the source of the higher forms of life.
33. _Allfader_, Oden. He is so called because he was supposed to be the father of men and of gods.
33. _till smycke_, as an ornament. This use of _till_ is very common in Swedish.

34. *_Beles dotter_*. Ingeborg's father was Bele, king of Sogn in western Norway.

35. *_Till Oden ... uppstiger hennes ättartal_*. The royal families were supposed to have descended from the gods (see note, canto XXIV: 237).

36. *_Torstens son_*. Fritiof was the son of Torsten Vikingsson, a viking chief.

37. Observe the numerous expressions of the defiant spirit of Fritiof prior to his going into exile. Note also in stanzas 37 and 38 his ingenuity in proving his own high rank.

38. *_Tor_*, god of thunder and of war, the strongest of the gods. All noble human strength came from him. He was the friend of man and the enemy of the giants with whom he had many hard conflicts. His abode, Trudvang, was marvelously beautiful. When he journeyed forth from Trudvang, driving a span of he-goats, to meet the giants, thunder and lightning arose.

CANTO II.

Stanza 1. *_bonde_*. This term is generally translated by the word peasant. The word yeoman is often used as an equivalent term and sometimes the original Scandinavian form *_bonde_* is used in English. A *_bonde_* was an independent land-holder, liberty-loving, and, as a rule, an active participant in public affairs.

3. *_mjöd_*, mead, a fermented drink made of water, honey and hops with a flavoring of spices.

5. *_altarrunden_*. The pagan temples had no altars. The figure is borrowed from the modern temple.

5. *_offerlunden_*. The Norse temples were usually surrounded by sacred groves.

8. *_hon_*; antecedent is *endräkt*.

8. *_som ringen pålansen_*. This refers to the metal ring that served to hold the point of the lance to the lance itself and thus gave it greater strength.

11. *_Päpelaarstoder fyra_*. According to Scandinavian mythology the heavens were supported by four dwarfs, *_Austre_*, East, *_Västre_*, West, *_Nordre_*, North, and *_Södre_*, South.

13. *_Nog svika lungans tecken i offerad falk_*. This assumes that the Norsemen read signs by observing the entrails of animals. Authorities differ on this point. Some maintain that the poet has here merely

borrowed from classical mythology.

13. *_fläd ä mången runa, som skäs påbalk_*. Meaningless or deceptive is many a rune that is cut in the staff. The early Northmen believed that the will of the gods could be ascertained by writing runes on sticks of wood which then were thrown on the ground and read by the priests.

18. *_hur vis han het_* (heter). Expression is equivalent to "Hur vis han än måheta."

18. *_högbänk_*. In the primitive Scandinavian homes benches were placed along the four walls. The men had their places along the long walls (långsidor) and the women along the end walls (kortsidor). At the center of the two long walls were high seats of honor. The master of the house occupied the one on the north side and the chief guest the one on the south side.

21. *_till Oden gå_*, to die.

22. *_Odens fåglar_*. Oden is represented as having two birds, Hugin (thought) and Munin (memory or, according to some authorities, the longing that impels Oden to activity), which are dispatched to the earth at every day-break and in the evening return to Oden and whisper into his ears the news of the day's happenings.

26. *_ty vädret rå för åsväkt och vind för lycka_*. Equivalent to saying that man is not himself the absolute master of his own destiny. The forces of nature can thwart all his plans.

28. Throughout this canto Tegnør draws freely from Havamal, the "Song of Oden" or the "Song of the Most High," which is replete with precepts on morality and wisdom. In this stanza this ancient Scandinavian song is followed very closely. Note the frequent sarcastic references to woman in the Saga.

32. *_norna_*. The norns, three in number, weave the fate of men and gods. Urda was the norm of the past, Verdandi of the present, and Skulda of the future.

32. *_hon stätte påsködd_*. The meaning is: Wherever fate threatened with some danger it was met by courage and vigilance.

33. *_de asasöner_*. See note, canto I: 35.

33. *_Nordlands kungar_*, the kings of the Northland.

38. *_bautasten_*. A monument erected in honor of rulers or heroes.

39. *_Frej_*, the god of sunshine and warm summer showers, hence also the god of harvests.

CANTO III.

Line 1. _Voro nu satta i hög_. Were interred.

2. _fjärden_. In this case Sognefjord.

6. _fäste i lugn sin boning påFramnäs_. Took up his abode on Framnäs.
This probably lay on the south side of Sognefjord.

9. _de kullarnas topp_. De_ is seldom used in this way. Here supplied for the sake of the meter.

15. _som längta till stävan_. That yearn to be milked.

23. _till tio tolfter påhundra_. A so-called _storhundrade_ or great hundred was 120.

26. _högsäspelare_, the posts of the seat of honor. On it were carved images of Oden and Frej.

28. _Frej med solen påhatten_. Frej was the sun god and was pictured with a sun on his helmet.

34. _Ötervåg_, Eastern billow, the Baltic. _Västersaltet_, Western salt, the North Sea, _Gandvik_, the White Sea.

36. _Brage_, the god of poetry and music.

38. _Mimers evigt sorlande våg_. Mimer's ever rippling fountain. The god Mimer guarded the fountain of wisdom. Oden once pawned one of his eyes for a drink out of this fountain.

52. _visthus_. These were small houses, separated from the main building, in which food was kept.

58. _Öterland_, Asia.

59. _dvärgarnas eld_. The dwarfs were supposed to be most skillful smiths.

61. _Gröningasund_, a sound between Seeland, Moen and Falster in Denmark.

62. _het_, abbrev. for _hette_.

63. _Ulleråker_, a royal estate near Uppsala, where judicial assemblies were held.

68. _Jänhös_. The word means iron skull.

76. _vid solens portar_, in Asia.

79. _Hildur_, the goddess of war. "Hildur's lek" means war.

84. _Vaulund_ was the most skillful smith among the dwarfs. He is called

haltande, lame or limping, because Mimer's wife, who was his bitter enemy, had cut the tendons of his knees.

85. _Tre mark höl han i vikt_. It weighed three marks. A mark was approximately one half kilogram.

88. _Alfhem_, the realm of air between heaven and earth, was the home of the elves and of Frej.

90. _Saga_, wife of Oden and goddess of history. She dwelt in Sökvabäck beneath the stream of time and events, taking note of all she saw. Here Oden visited her daily to drink the pure water from golden beakers and listen to her songs about former days.

99. After the death of Balder (see note, canto I: 22) his body was burned on a great funeral pyre.

100. _Glitner_, "glittering hall," the home of Forsete, the god of justice.

110. _Bretland_, England.

111. _satt sig med skepp_, interred with ship and all.

114. _draken_. The viking ships were so called because in the prow were placed carved images of the dragon's head and the stern was made to resemble the dragon's tail.

164. _~gir_, the god of the stormy sea.

171. _vingarna_. The sails.

172. _blev efter_. Was left behind in the race.

179. _Var han ej konungason_. Even though he was not a king's son.

186. _blandat blod med varandra_. A solemn compact of brotherhood was sealed by the parties to it causing their blood to flow together from self-inflicted wounds while they made the promises that are stated in the text.

CANTO IV.

Stanza 2. _drakarna_. See note, canto III: 114.

3. _till gäst_. See note, canto I: 33.

4. _dess sida_. Dess, genitive of _den_ and _det_, is irregularly used here. The regular form would be _hennes_.

5. _De taltes vid_. They talked together.

6. _namnen, som grodde i björkens bark_. See canto I: 27.

9. Observe in last line the change to direct address.

10. _vä_, doubtless.

11. _dagen om_, throughout the day.

16. _jagar i molnen_. Goes ahunting in the clouds, is dreaming.

18. _Den strådd_. For the ancient Northmen it was a great disgrace to die a natural death. Death from self-inflicted wounds was more honorable. The use of _den_ without an adjective is archaic.

18. _blåvit Hela_. Hela (see note, canto I: 23) was hideous in appearance. Half of her body was livid in color and the other half bore the ghastly pallor of death.

23. _jarl_, chief of a province. English, earl.

26. _Nordlandens drotter_, the kings of the Northland.

27. _Odensblodet_. See note, canto I: 35.

28. _man_. In this connection _man_ means one of the king's retinue. The _bönder_ rarely sought protection from kings and the proposal of Helge was highly insulting to Fritiof, who himself had a retinue.

30. _runorna lågade röja dämpå_. See canto II: 78-81.

31. _svartekung_, swartbeard. Helge is given this name, partly because of his swarthy features, partly because he practices black arts. See canto II: 5.

CANTO V.

Stanza 1. King Ring ruled over Ringerike, on the west side of Kristiania fjord.

4. _snäckorna_, ships.

4. _vita vingar_, white wings, sails.

4. _av rikdom, som rikdomen (be)tingar_. Of wealth that brings more wealth, or upon which further wealth is contingent.

11. _jag gåt i frö_, I have grown old.

11. _kungens de glesnade lockar. De_ is here used irregularly.

17. _Men lungorna nekade bifall alltjämt_. Constantly the signs refused to be affirmative. For reading of signs see note, canto II: 13.

21. *_i templet säter jag min syster_*. The temple of Balder is referred to. Here persons were inviolate and it was especially a great crime for a man to visit a woman in this sacred place.

CANTO VI.

Observe the ingenuity with which Fritiof's words to Björn are also made to convey an answer to Hilding. *_Kung_* and *_bonde_* refer to Helge and Fritiof, but they are also the chess terms for king and pawn. Note also the ingenious rhyme of this canto.

Stanza 6. *_sködborg_*. In battle the chief warriors stood around the king and the royal banner in closed ranks with their shields turned outward for protection.

11. *_man_*. See note, canto IV: 28.

Stanza 3. *_Delling_*, Dawn, was the husband of *_Natt_*. Their son, *_Dag_*, was radiant with beauty.

4. *_pälor_*, the stars.

5. *_kälekens gudinna_*. Fritiof's name for Ingeborg.

10. *_valkyria_*. The valkyrs were beautiful maidens that served in Valhall. They were sent by Oden to the battlefields to select certain among the fallen heroes and bring them to Valhall.

16. *_Vingolv_*, the common hall of the gods.

19--22. Compare Shakespeare's *Romeo and Juliet*, Act III., Scene V.

20. *_Ragnarök_*, the twilight of the gods, the end of the world.

CANTO VIII.

Lines 27--28. See note, canto V: 21.

35. *_Urdas blanka våg_*. The pure water of Urda's fountain. The norns daily brought holy water out of this fountain to sprinkle the roots of the great world-tree Yggdrasil in order to keep it ever green. This tree is symbolic of the universe as a great unity. Its branches reach unto heaven. One of its roots extends unto the abode of men, another to the realm of the giants and the third to Hel's kingdom.

36. *_Gefton_*, the virgin goddess and the protector of female chastity. All women that died unmarried were supposed to serve her.

57. *_Bifrosts bro_*, the rainbow, the radiant bridge over which the gods pass from heaven to earth. The valkyrs conduct the fallen heroes to

Valhall over this bridge.

59. *„Dä skall han stå.* Han refers to the god of love who is represented as having light wings on his shoulders.

65--66. See canto I: 35.

77. *„Min vreda norna.* My evil fate.

87. The *„ting* or judicial assembly was held in the open, usually by a burial mound or on a knoll. The proximity to the burial place added solemnity to the procedure. The dead were supposed to be able to hear the deliberations (see canto 4: 25). The judge's seat usually consisted of a boulder.

91--95. See canto II: 5 and 6.

105. *„Asa-Tor*, a common designation for Tor.

106. *„till försoning*, in reconciliation.

109-110. *„som glad drack fria mäners bifall till det räta.* Observe the apt and striking metaphor.

124. *„Ett bleklagt nej påmänsklighetens böner.* A striking hyperbole. Only Fritiof and Ingeborg and the assembly were directly concerned.

129. *„Har du ej sett. Sett* here used instead of *„träffat* or *„mät*.

145. *„Den dumma vantron.* Note Fritiof's frequent sarcastic references to the religious beliefs and practices of his day. In later cantos (15-24) he appears as a serious-minded and "orthodox" man.

149. *„den döda valans.* Refers to Oden's journey to Hel to ascertain from the vala what fate awaited his son Balder. She predicts the death of Balder at the hands of his brother. (See note, canto I: 22.)

150. *„Vegtamskvída*, the Eddic Lay of Vegtam. This tells about Odin's journey to Hel. He traveled in disguise and under the name of Vegtam.

156. *„i Västerhavet*, in the North Sea. The islands referred to are the Orkneys, which were first visited by the Northmen in the early part of the seventh century.

164. *„Fafner*, a monster that had acquired great wealth by murdering his father. In the form of a hideous dragon he guarded this treasure carefully. His chief means of defense was spewing poison upon those that attacked him.

165. *„Sigurd Fafnesbane*, Sigurd the Dragonkiller. He slays Fafner by thrusting his sword into the heart of the monster. He is the foremost hero of the old sagas.

168. *_till nästa sommar_*. By next summer.

177. *_Nastrand_*, the dark region of the nether world whither all went that had lived criminal and impure lives.

216. *_Greklands hav_*, the Grecian Sea. The Northern vikings often extended their expeditions to Southern Europe and even to Asia.

233. *_fägna än med mänsklig lycka de förgäna gudar_*. This betrays Fritiof's ignorance of the Greek's conception of their gods. The Greeks believed that the gods became jealous of men when these prospered and were happy.

272. *_I högen din fader sitter_*. The bodies of fallen heroes were placed in a sitting posture in the funeral mound.

275. *_ä mig i faders stäle. Mig_*, possessive dative.

285. *_nu_*, once for all.

303. *_diktade i molnen_*, fancied and located in the clouds.

360. *_kung Helges syster_*. There is bitterness in Fritiof's parting words. Observe that later when Ingeborg's sound reasoning has convinced and calmed him he calls her *_kung Beles dotter_*.

380. *_Alltsen mitt väen började att dagas_*. Ever since the dawn of my existence.

441. *_man diktat påmig_*, falsely attributed to me; *_måna'r_*, månader.

466. *_ger sitt liv till spillo_*. Sacrifices his life. *_Till spillo_* is an antiquated dative.

CANTO IX.

Stanza 2. *_det ä lyckligt, få följa_*. Either *_som_* or *_det_* supplied before *_få_*.

4. *_Ej till hans mæ: ej att mæa honom_*. Not to meet him. This objective genitive occurs very seldom.

5. A fine example of the terse and striking expressions that are so numerous in TegnØr.

6. *_Falk_*. The custom of using the falcon in the hunt is very old in Scandinavia.

8. *_Äer_*, the faithless and restless husband of Freja. Once when he left her and remained away a long time she sought him in all lands. The tears she wept while on this sad errand were so precious that they turned to gold; hence this metal is found in all lands. According to one version of

the story, she finally found **Ǫer** in the South, sitting under the myrtle tree; hence the custom that every bride in Scandinavia must wear a crown of myrtle.

CANTO X.

Stanza 1. **_tänk på_**, think of.

2. **_Sam_** and **_Hejd_** were two monsters that Helge had sent for and offered presents with the request that they raise a storm that would destroy Fritiof and his men. They appeared in the guise of polar bear and eagle.

2. **_gudars hem_**, the heavens.

3. **_Solundar-ö_**, an island near the Norwegian coast, probably at the outlet of Sognefjord. Today the group is called the Outer and the Inner Sol Islands.

4. **_gudatimrade_**, built by the gods. See note, canto 3: 164 seq.

5. **_kan du icke se för natt_**, could not see because of the darkness.

5. **_dra seglaren i kvav_**. Drag the sailor into the deep. **_Gåi kvav_**, to founder, go down.

5. **_Ran(a)_**, wife of **~gir** and goddess of the sea, was hostile to men and sought to drag them down into the deep. She was passionately fond of gold, and sailors deemed it wise to have some of the yellow metal with them with which to appease her in case they foundered at sea. (See stanza 6.)

5. **_å oss_**, for us.

6. **_fästa havsbrud_**, plight troth with the goddess of the sea.

7. **_kvad den_**, called it forth by incantation.

8. **_skepna'n_**, skepnaden.

8. **_ä du gudars dotter_**. See canto III: 164 seq.

9. **_håla sjön_**, keep afloat.

10. **_Efjesund_**, a sound in the Orkney Islands. Angantyr was jarl of the Orkneys.

11. **_havets mö_**, the waves, nine beautiful daughters of **~gir** and Ran who delighted in playing all over the surface of their father's vast domain.

11. **_mjödhorn vandrande påguldfot_**. The drinking horns of the ancients often had metal supports.

CANTO XI.

Stanza 1. *_såg ut å blåad ban_*, looked out over the blue course (sea).

1. *_allt som_*, just like.

2. *_blott hornet in han stack_*, he passed the horn back through the window to have it refilled.

4. *_Pågången och påpinnan_*. The definite form may be used thus instead of the possessive when there is no ambiguity.

5. *_bäsäk_*, from *_ber_*, bare, and *_serk_*, shirt or coat of mail. The berserk was an unarmed warrior that went to battle in a frenzy and possessed with preternatural strength. In their fury the berserks would attack indiscriminately friend or foe or even inanimate objects. They were looked upon as abnormal.

8. *_var runa stod i brand_*. See canto III: 74-81.

10. *_pröva annan färd_*, try a new way.

13. *_till slut_*, at last.

13. *_livet ... pådig_*. A characteristic prepositional possessive.

14. *_jag ligger som jag låg_*, I will remain still.

15. *_höd mitt i hugget inne_*, stopped in the very act of striking.

16 *_törsten gör mig men_*, the thirst hurts me.

17-18. The description of Angantyr's hall is very much modernized by the poet.

20. *_som en ros i runa_*. May perhaps mean an embellished rune or a flower enclosed in a letter.

22. *_ej sitte fjäran från_*, should not sit far away.

23. *_Sikelö_*, Sicily.

24. *_Morven_*. Northern Scotland, which was often visited by vikings.

24. *_väska_*, Gaelic, the language spoken in the Scotch Highlands.

24. *_norräna tunga_*, Norse tongue, the common language of Scandinavia before and during the Viking period.

29. *_männer_*, archaic plural.

30. *_Astrild_*, Cupid.

32. _fjäran myntat guld_, gold coined far away, foreign money.

34. _satt ... vintern ut_, remained to the end of winter.

CANTO XII.

Line 9. _~girs döttrar_, the waves. See canto X: 11.

19. _dar_, dagar.

21. _väker ut_, assumes the form.

84. _Eriksgata_, from _edh-vreks-gata (ed-givar-gata)_, the journey of early kings to receive the homage of their subjects. Some authorities see the origin of the word in the fact that Erik the Saint was supposed to be the first king to take one of these royal trips.

91. _Disardalen_, the valley of the gods where Balder's temple lay.

108. _Loke_, the evil giant-god, the enemy of all that was good.

129. _Var_, the goddess of plighted troth. She recorded the solemn promises of lovers and the marriage vows and avenged any violation of the same.

135. _Balders Nanna_. See canto I: 22.

145. _så högens säd_, sows the seed of the funeral mound, i. e., takes life.

164. _Vidar_, the silent god, who next to Tor was the strongest among the asar. He avenges Oden in Ragnarök.

187. _den dagen ... från min runstav tagen_. The early Scandinavians had some sort of calendars, consisting of runes carved on a staff.

198. _Lofn_, the mild and good goddess, and the deity of matrimony.

199. _vite guden_, Balder.

200. _sånä som_, except.

CANTO XIII.

Stanza 2. _då Høder för världen_, then Høder (Öder) rules the world. Høder, the blind brother of Balder, is the god of night and darkness.

7. _Västervågor_, the western sea.

12. _din like_, one like you.

17. *_Fritiof blygs, att han darrar_*, Fritiof is so ashamed that he trembles. The antecedent of *_han_* may be Björn and not Fritiof, the meaning then being, that the latter is ashamed because Björn trembles.

20. *_flödar_*, pours water.

22. *_eldröð hane_*. The red cock, the symbol of fire.

25. *_Muspels söher_*, the flames. Muspel or Muspelhem, the fire world, lay south of the abyss Ginnungagap and was guarded by the flame giant Surt.

CANTO XIV.

In the first part of this canto Fritiof gives free expression to his skepticism and to his contempt for the superstition of his day. See canto VIII, lines 145, 196, 197, 255; canto XIII, stanzas 3, 13. Such skepticism was common in Scandinavia just before the introduction of Christianity.

91. *_döna_*, for *_dåna_*.

123. *_gudabloden_*. Blod is neuter but here used as a gender noun.

175. *_nidingstänger_* were pillars raised at crossroads or other conspicuous places to mock an enemy or to indicate that he was held in contempt by every one. At the top was the head of a horse and further down were comic inscriptions giving the name of the despised person and the nature of his offence.

179. *_till lands_*, on land, antiquated genitive. There are many similar expressions in Swedish.

190. *_Gudbrands däd_*, the valley of Gudbrand in central Norway.

196. *_springa_*, break.

202. *_Heimskringla_*, the earth. Note the apt figure *_Heimskringlas panna_*, meaning the Northland.

233. *_snögar_*, poetical form for *_snöar_*.

CANTO XV.

Stanza 3. *_Kort ä hammarens skaft hos den segrande Tor_*. The handle of Tor's hammer, *Mjöner*, was very short; in his conflicts with the giants the god hurled it at the enemies. It always returned to his hand, no matter how far he might hurl it. Frej's sword, referred to, had the power of fighting successfully of its own accord as soon as it was drawn from the sheath.

4. *_den som stryker (segel)_*, the one that lowers the sails, i.e., surrenders.

6. *_Valfader_*, Oden.

9. *_nu_*, equivalent to *_om_*.

15. *_vill du häsas för vår_*, if you would be hailed as one of us.

15. *_Ljungaren_*, the thunderer, Tor.

CANTO XVI.

Stanza 4. *_holmgång_*, a duel, so called because originally fought on a small island *_(holme)_*.

8. *_Hagbart_*, a Norse sea king, was secretly betrothed to Signe, daughter of Sigar, king of Seeland, who caused Hagbart to be captured and hanged. Signe then put fire to her chamber and perished in the flames. The tragic story formed a popular theme for Scandinavian bards.

8. *_rista blodörn_*, inscribe the blood eagle. This was a monstrous practice by which the Northmen sometimes wreaked vengeance upon their fallen enemies. The ribs were severed from the spinal column and bent outward in the form of wings and salt poured into the wounds, whereupon the entrails were torn out.

CANTO XVII.

Stanza 6. *_helt mycket_*, a great deal.

6. *_I tinger ä jag uppfödd_*, seq. Fritiof's dejection blinds his eyes to the happy conditions of his boyhood and youth. What he says is not true. Compare with cantos I and III.

7. *_bränner salt vid strand_*, boils the sea water to get a residue of salt. This occupation was carried on by the poor and the aged and was considered a very menial service.

14. *_nu var lötets timme, och in bäs Frejers galt_*. The yule time marked the return of light and was therefore an occasion for great rejoicing and sacrificing to Frej, the sun god. In his honor a roasted boar was placed on the table and with their hands on its head the warriors vowed that they would perform certain heroic deeds.

15. *_vinna_*, conquer.

18. *_i vinter_*, this winter.

24. *_helt skarpt_*, quite liberally, profusely.

24. _ett äligt julerus_, a good yuletide spree.

CANTO XVIII.

Stanza 6. _Sleipner_, the eight-footed steed of Odin, which was swifter than the wind and never grew tired.

CANTO XIX.

Stansa 2. _med kappor över öga_. The falcons were trained for the hunt by starving them and keeping a hood over their eyes. This was removed just before the bird was released. It then rose perpendicularly and started in pursuit of its prey.

3. _Rota_, a valkyr.

5. _Odens sal_, heaven.

5. _valkyrjan_, the huntress.

7. _Grubblar viking_. This has a conditional meaning; _om_ implied before the clause.

9. _Ty de hata mänskors äter_. Fritiof had changed his ideas about the gods. See canto VIII: 235.

13-15. The birds give expression to Fritiof's own thoughts.

16. _I, som aldrig skulle_. The easier conversational form _skulle_ is here used, rather than _skullen_, which the strict adherence to grammatical forms would require.

17. _Nifelhem_, the abode of mist and darkness.

25. _varg i veum_, wolf in the temple, i. e., profaner of the sanctuary.

CANTO XX.

Stanza 1. _Skinfaxe_, the shining steed of _Dag_, day.

3. _vingade hästen_, the ship.

10. _rista geirs-odd_, to take one's own life by wounding oneself with a lance.

13. _blodiga drotter_, bloody deeds of achievement.

13. _äthögens dotter_, the peace that awaits him in another world.

14. _gjallarhorn_, the trumpet of Heimdall, the sentry of the gods.

Gjallarhornet can be heard to the remotest part of the world. Upon it Heimdall would blow one terrific blast to summon the gods to the final conflict in Ragnarök.

CANTO XXI.

Stanza 4. _Vanadis_. Freja, having been born in Vanaheim, was also known as Vanadis.

5. _bäsäk_. See canto XI: 5.

9. _dvärgarnas dag-glans, drakarnas bädd_, gold. The dwarfs and dragons had a passionate desire for gold. _Dvärgarnas dag-glans_ is an allusion to the belief that the subterranean caves of the dwarfs were illuminated by gold. _Drakarnas bädd_ alludes to the supposition that all great treasures in caves were guarded by fierce dragons, as Fafner. See canto VIII: 164.

CANTO XXII.

Stanza 1. _Budkavlen_. Men were summoned to assemblies by staffs that were inscribed with runes and passed from house to house.

7. _påppet ting_. See canto VIII: 87.

11. _Odens ät_. See canto I: 35.

16. _böndren_, regular form, _bönderna_.

20. _sködemör_, shield maidens. The valkyrs were sometimes called norms.

20. _De bygga under tidens träd och ovanför_. This refers to the norms who dwelt at the well of Urd by the world-tree Yggdrasil. But they also determine the fate of men on earth. _Bygga_ means here build and dwell.

CANTO XXIII.

Stanza 2. _o, den som, aldrig gungat därippå!_ Note how Fritiof has changed his mind regarding life on the sea. Contrast this with canto XII: 143 seq.; XIV: 65 seq.; XIX: 27 seq.

5. _Nidhögg_, a dragon that was continually gnawing at the roots of Yggdrasil in order to bring about the destruction of the gods.

5. _mökrets väld_, Nifelhem.

7. _fromme gud_, Balder.

9. _Angantyr_, a great warrior, who fell in a duel and was buried together with his famous sword, Tyrfing. His daughter Hervor appealed to

him to give her the sword. This he did, at the same time predicting that it would some day bring disaster upon her and upon her people.

13. *_Bleidablick_*, Balder's glittering palace, the most beautiful hall in Valhall. Its purity was such that nothing common or unclean could endure within its confines.

14. *_bäst som_*, just as.

15. *_mör från tidens käla_*. See canto XXII: 20.

CANTO XXIII.

Line 16. *_J voren tempelbrand för mig en gång_*. Equivalent to saying: When I saw you I was reminded of the burning temple.

CANTO XXIV.

Line 5. *_hillebarder_*, halberds, weapons that were a combination of axe and spear.

9. *_templet i Uppsala likt_*. The ancient pagan temple at Uppsala was famous for its marvelous beauty.

23. *_Vala_*. The reference is to Voluspa, the Vala Prophecy, one of the oldest if not the oldest poetic production of Scandinavia.

26. *_fromhetsguden_*, Balder.

37-39. See canto I: 22.

56. *_Valaskjalf_*, a beautiful palace of Oden which was built by the gods and roofed with pure silver. In this palace is the throne Hlidskjalf. Seated there, Oden could overlook the whole world.

76. *_Jotunheim_* or *_Utgård_* was the dark and chaotic realm of the giants, which lay in the uttermost part of the earth.

77. *_gudabäte_*. Tors' wonderful belt, Meginjard which doubled his strength when he put it on. With his mailed gauntlets he seizes his hammer Mjödner.

78. *_Utgårda-Loke_*. The evil giant-god is so called because he has his realm in Utgård. See note, line 76.

81. *_girs barm_*, the ocean.

88. *_Ymer_*, an enormous giant which the gods slew and from whose body they formed earth and heaven. His flesh constitutes the earth; the bones, mountains; the teeth, rocks; the skull, the heavenly vault; and the blood, oceans.

96. *_Asker_*, the first created man.

103. *_fågeln kommer flygande_*. See canto II: 22.

106. *_nä Balder föl_*. See canto I: 22.

110. *_Midgårdsormen_*, the serpent of Midgård, which Oden threw into the sea where it grew until it encircled the earth.

111. *_Fenris_* or *_Fenrisulven_*, a giant wolf, son of Loke, which the gods bound securely to a solid rock. There he lies howling until the end of mundane things, when he breaks his fetters and devours Oden. Oden's son, Vidar, avenges his death by slaying Fenris.

112. *_Surt or Surtur_*, the god of fire, who guards the fiery realm Muspelhem. At Ragnarök he is the first to ride forth to conflict with the gods. He carries a flaming sword that transcends the sun in brightness.

114-116. *_I Valhall gal gullkammig hane_*, seq. The cock, as the symbol of fire, announces the coming of Ragnarök. A golden-combed cock awakens the halls of Valhall, a red cock crows on earth and beneath the earth.

161. *_Vigrids hundramilaslät_*. Vigrid's plains, one hundred miles square, upon which is waged the final conflict between the gods and the forces of evil.

175. *_Idavallen_*, the plains of Ida, where the gods first met after the creation of heaven and earth. Here the gods were at play when Balder fell. After Ragnarök the regenerated gods return to Idavallen and recall to their mind the heroic deeds they had performed. In the grass they find the wonderful golden disks that had been the property of the ancient gods.

181. *_Gimles port_*, the portal of Gimle, a hall lined with gold and fairer than the sun, in which the righteous dwell after Ragnarök in eternal bliss.

193. *_Ieder gångarn fram_*. The horse was used for food and for sacrifice.

211. *_jungfruns son_*, Christ. Returning warriors and tradesmen and captives of war had undoubtedly at the time of Fritiof brought to Scandinavia some knowledge of the teachings of the Christian religion. The Balder of Scandinavian mythology has many of the attributes of Christ.

237. *_Semings blod_*. Seming was one of the sons of Oden that became the progenitor of a family of kings. Ingeborg and her brothers had descended from him.

258. *_Jumala_*, a Finnish deity.

292. *_varg i veum_*. See canto XIX: 25.

INDEX TO MYTHOLOGICAL TERMS.

[Figures refer to canto and line or stanza under which explanatory notes are given.]

Alfhem, 3: 88.
Allfader, 1: 33.
Asa-Tor, 8: 105.
Asker, 24: 96.
Astrild, 11: 30.
Austre, 2: 11.
Balder, 1: 22; 3: 99.
Bifrost, 8: 57.
Brage, 3: 36.
Bleidablick, 23: 13.
Dag, 7: 3.
Delling, 7: 3.
Disardalen, 12: 91.
Dvägar, I: 7; 2: 11; 3: 59; 21: 9.
Fafner, 8: 164.
Fenris, 24: 111.
Folkvang, 1:6.
Forsete, 3: 100.
Frigga, 1: 20.
Frej, 2: 39; 3: 28, 194; 17: 14.
Freja, 1: 6; 9: 8.
Geflon, 8: 36.
Gerda, 1: 21.
Gimle, 24: 181.
Gjallarhom, 20: 14.
Glitner, 3: 100.
Havamal, 2: 28.
Hel, 1: 23; 4: 18.
Heimdal, 20: 4.
Heimskringla, 14: 207.
Hildur, 3: 79.
Hugin, 2: 22.
Höder (öder), 1: 22; 9: 8; 13: 2.
Idavallen, 24: 175.
Iduna, 1: 19.
Jotunheim, 24: 76.
Lofn, 12: 198.
Loke, 1: 22; 12: 108.
Meginjard, 24: 77.
Midgårdsormen, 24: 110.
Mimer, 3: 38.
Mjöner, 15: 3.

Munin, 2: 22.
Muspelhem, 13: 25.
Nanna, 2: 22.
Nastrand, 8: 177.
Natt, 7: 3.
Nidhögg, 23: 5.
Nifelhem, 19: 17.
Nornor, 2: 32; 22: 20.
Nordre, 2: 11.
Oden, I: 32; 2: 22; 3: 90.
Ragnarök, 7: 20.
Ran, 10: 5.
Rota, 19: 3.
Saga, 3: 90.
Seming, 24: 237.
Sigurd Fafnesbane, 8: 165.
Skinfaxe, 20: 1.
Skulda, 2: 32.
Sleipner, 18: 6.
Surt, 24: 112.
Sökvabæk, 3: 90.
Sötre, 2: 11.
Tor, 1: 38; 15: 3.
Trudvang, 1: 38.
Urda, 2: 32; 7: 35.
Utgårda-Loke, 24: 78.
Vala, 24: 23.
Valaskjalf, 24: 56.
Valfader, 15: 6.
Valhall, 1: 17.
Valkyria, 7: 10.
Vanadis, 21: 4.
Var, 12: 129.
Vaulund, 3: 84.
Vegtam, 8: 150.
Verdandi, 2: 32.
Vidar, 12: 164.
Vigrid, 24: 161.
Vingolv, 7: 16.
Västre, 2: 11.
Yggdrasil, 7: 35; 22: 20.
Ymer, 24: 88.
Ǫgir, 3: 164; 10: 11.
Ǫlvor, 1: 7.
Ǫler (Höler), 1: 22; 9: 8; 13: 2.

BIBLIOGRAPHY.

ANDERSON, RASMUS B. Viking Tales of the North, Chicago, 1876.

- BOYESEN, H. H. Essays on Scandinavian Literature, New York, 1895.
- BOLDT, A. Esaias Tegn r, Helsingfors, 1904.
- BR NDES, GEORGE. Esaias Tegnør. En litteraturpsychologisk studie, Copenhagen, 1878.
- Mennesker og V ker, Copenhagen, 1883.
- B TIGER, C. W. Levnadsteckning. Esaias Tegn rs Samlade skrifter. Nationalupplaga.
- ERDMAN, Nils. Esaias Tegnør. En portr tstudie, Stockholm, 1896.
- FLOM, G. T. Frithiofs Saga, Chicago, 1909.
- HORN, F. W. History of the Literature of the Scandinavian North. Translated by R. B. Anderson, Chicago, 1901.
- LJUNGGREN, GUSTAV. Om Tegn rs Fritiofs Saga, Stockholm, 1877. Also Svenska Akademiens Handlingar, Series of 1796, LII. and LIII.
- LONGFELLOW, H. W. Tegnør's Frithiofs Saga. The North American Review, XLV.
- LYTH, P. G. Tegnør och Frithiofs Saga, Norrk ping, 1894.
- MINNE AF ESAIAS TEGNØR, Stockholm, 1866. Contains biographical data on Tegnør by Franz n, Rappe, Geijer, Wieselgren, Hagberg, and Adlersparre, together with many poems by Franz n, Wallin, Longfellow, Oehlenschl ger and others.
- NYBLAEUS, AXEL. Esaias Tegnør, Lund, 1882.
- SCHUCK, HENRIK, OCH WAEBURG, KARL. Illustrerad Svensk Litteraturhistoria, III. Stockholm, 1897.
- SHAW, CLEMENT, B. Frithiofs Saga, Chicago, 1908.
- TEGNØR, ELOF. Ur Tegn rs papper, Stockholm, 1882. Contains a large number of letters to Tegnør from contemporary authors and other friends. Covers the period of 1801-1844.
- VEDEL, VALDEMAR. Svensk Romantik, Copenhagen, 1894.

VOCABULARY

In the case of nouns, the singular with the postpositive definite article and the indefinite plural are given in parenthesis. When a dash takes the place of a plural ending it indicates that the indefinite plural is the same as the indefinite singular. The vertical lines within a word indicate to what part the endings are to be added.

The principal parts of irregular and strong verbs are given in full.

A.

ack, ah, oh, alas.

adel, (-n), nobility,

afton (-en, aftnar), evening.

aftondagg (-en), evening dew.

aftonrodnad (-en, -er), sunset glow.

aftonsol (-en, -ar), evening sun.

aftonvind (-en, -ar), evening breeze.

akt, attention, giv --, look out, take notice.
akt|ja (-ade, -at), to consider worthy, respect, notice; -- sig, beware.
akt|giva (-gav, -givit), to notice, pay attention.
aktning (-en), respect.
al (-en, -ar) alder.
aldrig, never.
alf (-en, -er), elf.
all, (allt, alla), all.
allena, (allen), alone.
allenast, only.
Allfader (-n), Father of All, Oden.
alltför, altogether too.
alltid, always, forever.
alltred, already.
alltjämt, all the time, always.
alltså thus.
alltnog, enough.
alltsedan, ever since.
allvar (-et), seriousness.
allvarsam, serious, grave.
almträäd (-et, --), elm.
aln (-en, -ar), yard, ell.
altare (-t, -n), altar.
altarrund (-en, -er), altar circle.
amm|ja (-ade, -at), to nurse.
an, on, forward, up.
an|ja (-ade, -at), to apprehend, divine.
an|bringa (-bragte, -bragt), to attach, put.
and|jas (-ades, -ats), to breathe.
and|je (-en, -ar), spirit.
andedrag (-et, --), breath.
andre, andra, other, second.
anfall (-et, --), attack.
ankare (-t, -n), anchor.
ankartåg (-et, --), anchorchain.
anklag|ja (-ade, -at), to accuse.
anlete (-t, -n), face, countenance.
anletsdrag (-et, --), features.
annan, (ann, annat, def., andre, andra), other, different, else.
annars, otherwise.
annorlunda, different.
anor, no sing., ancestral traits, descent.
an|slå(-slog, -slagit, -slagen), to strike, touch; slåan en sång,
strike up a tune or song.
arbet|ja (-ade, -at) to work, form.
an|taga (-tog, -tagit, -tagen), to accept, suppose.
arbete, (-t, -n), work, labor.
arm (-en, -ar), arm.
arm, miserable, poor.
armring (-en, -ar), armring, bracelet.
art (-en, -er), kind, nature.
arv (-et, --), inheritance.
arvgård (-en, -ar), ancestral estate.

arving|e (-en, -ar), heir.
asablod (-et), blood of the gods.
asafrände (-n, -r), kinsman of the gods.
asagäst (-en, -er), guest of the gods.
asaljus (-et), light of the gods.
asar (def. sing. asen) gods.
asason (-en, -söner), son of the gods.
aska (-n), ashes, dust.
att, to, that.
av, by, of, from, with.
av och an, back and forth.
avbild (-en, -er), image.
av|bryta (-brä, -brutit, -bruten), to break, interrupt.
avfall (-et, --), desertion, apostasy.
av|göra (-gjorde, -gjort), to decide.
avgrund (-en, -er), abyss, precipice, hell.
avgrundslåg|ja (-an, -or), flame of hell.
avsidet, out of the way, remote.
avsked (-et, --), farewell, dismissal.
avstånd (-et, --), distance.
avundsjuk, jealous.
ax (-et, --), head of grain.
ax|el (-eln, -lar), shoulder.

B.

back|e (-en, -ar), hill.
bad (-et --), bath.
bad, see bedja.
bad|ja (-ade, -at), to bathe.
bak, behind.
bakstam (-men, -mar), stern.
baktill, behind, in the rear.
Baldersbå (-et), Balder's pyre or stake.
Balderslund (-en), Balder's grove.
balk (-en, -ar), code, barrier.
ban|ja (-an, -or), course, path.
band, see binda.
band (-et, --), band, bond.
bane, murderer, death by violent means.
bannlys|ja (-te, -t), to banish.
bar, see bäa.
bar, bare.
bara, merely, only.
bark (-en), bark.
barm (-en, -ar), bosom.
barn (-et, --), child.
barndom (-en), childhood.
barndomsdag (-en, -ar), childhood day.
barndomskä|tek (-en), childhood love.
barndomsminne (-t, -n), memory of childhood.
barndomsvän (-nen, -ner), childhood friend.
barndomsvä|ld (-en, -ar), childhood world.

barnlek (-en, -ar), child's play, pl. childish games.
barnslig, childish.
bautasten (-en, -ar), memorial stone.
be, abbrev. bedja.
beckad, covered with pitch.
becksvart, pitch black.
bedja, be (bad, bedit or bett), to pray, ask.
bedrift (-en, -er), achievement.
beldriva (-drev, -drivit, -driven), to carry on.
bedrö|ja (-ade, -at), to distress, grieve.
befall|ja (-de, -t), to command.
belgrava (-grov, -gravit, -graven), to bury.
belgråa (-grå, -gråit, -gråen), to mourn, bewail.
begyn|na (-te, -t), to begin.
begä (-et --), desire.
begä|ja (-de, -t), to demand, ask.
behag (-et), delight, charm, comeliness.
behag|ja (-ade, -at) to please.
behäsk|ja (-ade, -at), to dominate, rule.
bel|håla (-hö|, -hålit, -hålen), to retain.
behö|ja (-de, -t), to need.
beklag|ja (-ade, -at), to deplore, pity; -- sig, complain.
bekrans|ja (-ade, -at), to deck with flowers.
belägen, situated.
ben (-et --), leg, bone.
benrad (-en, -er), spinal column, skeleton.
bereda (beredde, berett), to prepare.
berg (-et --), mountain.
bergfast, firm as a mountain.
bero (-dde, -tt), to depend; på be dependent on.
beryktad, famous.
berömd, famous.
bel|se (-såg, -sett, -sedd), to view, inspect.
besegr|ja (-ade, -at), to conquer.
besinn|ja (-ade, -at), to consider.
bel|sjunga (-sjöng, -sjungit, -sjungen), to praise or celebrate with song.
beskrev, see beskriva.
bel|skriva (-skrev, -skrivit, -skriven), to describe.
beslut (-et, --), decision.
bel|sluta (-slä, -slutit), to decide.
besmittad, unclean, infected.
besteg, see bestiga.
bel|stiga (-steg, stigit, -stigen), to ascend.
bestålsam, officious.
beständ, firm, decisive.
bestän|ma (-de, -t), to decide, determine, designate.
beständig, constant.
besviken, deceived.
besvurit, see besväja.
bel|sväja (pres. besvä, -svor, -svurit, -svuren), to implore, adjure.
bel|säta (-satte, -satt), to set, mount (with jewels).
besök|ja (-te, -t), to visit.

bet, see bita.
bet|ja (-ade, -at), to graze,
betagen, enraptured,
betall|ja (-ade, -at), to pay.
beteckna (-ade, -at), to signify.
beting (-et, --), condition.
beting|ja (-ade, -at), to earn, demand.
bet|tyda (-tydde, -tytt), to signify, mean.
betänk|ja (-te, -t), to reflect, ponder.
bi (-et, -n), bee.
bid|ja (-ade, -at), to bide, wait.
bifall (-et), permission, assent.
bild (-en, -er), picture, scene.
billig, reasonable, cheap.
biltog, outlawed.
binda, (band, pl. bundo, bundit, bunden), to bind, restrain.
bister, grim, harsh.
bita (bet, bitit, biten), to bite, cut, gnaw.
bitter, bitter.
bjuda (bjöd, bjudit, bjuden), to invite, offer, bid.
bjudning (-en, -ar), invitation.
bjäkl|e (-en, -ar), joist, beam.
bjöd, see bjuda.
bjök (-en, -ar), birchtree.
bjöskskog (-en, -ar), birch woods.
björn (-en, -ar), bear.
björnhud (-en, -ar), bearskin.
björnram (-en, -ar), paw of bear.
björnskinnsman (-nen, -män), man clad in bearskin.
blad (-et, --), blade, leaf.
bland, among.
bland|ja (-ade, -at), to mix.
blank, bright, polished.
blek, pale.
blekblå, pale blue.
bleklagd, pale-faced.
blekn|ja (-ade, -at), to turn pale.
bleknad, pale, having turned pale.
blev, see bliva.
bli, abbrev. of bliva.
blick (-en, -ar), glance, look.
blick|ja (-ade, -at), to look.
blid, gentle.
blick|ja (-ade, -at), to propitiate.
blind, blind.
blindsjär (-et, --), submerged rock.
bliva, bli (blev, blivit, bliven), to become; -- efter,
to be left behind.
blixt (-en, -ar), lightning, thunderbolt, flash.
blixtr|ja (-ade, -at), to lighten, flash.
blod (et), blood.
blod|ja (-ade, -at), to stain with blood.
blodfläckad, bloodstained.

blodig, bloody.
blodlös, bloodless.
blodman (-nen, -män), headsman.
blodregn (-et), blood rain.
blodröd, blood red.
blodshännd (-en), blood vengeance.
blodörn (-en, -ar), blood eagle.
blomdoft (-en, -er), fragrance of flowers.
blomkalk (-en, -ar), flower cup.
blommja (-ade, -at), to blossom.
blommja (-an, -or), flower.
blomster (-ret, --), flower, blossom.
blomsterdoft (-en, -er), rose fragrance.
blomstergördjel (-em, -lar), flower girdle.
blomsterkransad, wreathed in flowers.
blomsterkrönt, decked or crowned with flowers.
blomstervidjja (-an, -or), rose willow.
blomsterväld (-en), flower world.
blomsteräng (-en, -ar), flowery meadow or field.
blomstrja (-ade, -at), to blossom.
bloss (-et,--), torch.
blossa (-ade, -at), to blaze, flash.
blot (-et), blood sacrifice.
blotja (-ade, -at), to sacrifice.
blott, only, merely.
blottja (-ade, -at), to lay bare.
blygjas (-des, -ta), to be ashamed.
blå blue.
blåhände, blue.
blånad, blue.
blåsa (-te, -t), to blow.
blåvit, light blue, or blue white.
blåög, blue-eyed.
bländja (-ade, -at), to dazzle.
blöda (blödde, blött), to bleed.
bo (-et, -n), dwelling place, nest.
bo (-dde, -tt), to dwell, live.
bock (-en, -ar), buck, he-goat.
bog (-en, -ax), shoulder of an animal.
bok (-en, -ar), beech tree.
bolster (-ret, -rar), pillow, mattress.
bona (-ade, -at), to polish.
bonde (-n, bönder), yeoman.
bondelag (et, --), group of yeomen.
bondeson (-en, -söner), yeoman's son.
boning (-en, -ar), dwelling, abode.
bord, om --, on board.
bord (-et, --), table.
borg (-en, -ar), castle.
borra (-ade, -at), to bore, scuttle.
bort, borta, away.
bot (-en, böter), fine, penance.
bottjen (-nen, -nar), bottom.

bottenlös, bottomless.
bra, good, well.
bragd (-en, -er), achievement.
brak (-et), crash, loud noise.
brand (-en, bränder), firebrand, fire.
brandgul, flame-colored.
brann, see brinna.
brasja (-an, -or), fire, blaze.
brant (-en, -er), precipice, edge, declivity.
brant, steep.
bred, broad.
breda (bredde, brett), to spread.
bredvid, beside.
bringja (-an, -or), chest of a horse or other animal.
bringja (-ade or bragte, -at or bragt), to bring.
brinna (brann, pl. brunno, brunnit, brunnen), to burn.
brista (brast, pl. brusto, brustit, brusten), to break, to
be lacking in; -- i grå, to burst into tears.
bro (-n, -ar), bridge.
broder (-n, bröder), brother.
brodersfamn (-en), brother's embrace.
brokig, variegated.
bror, contr. of broder.
brottande (-t), wrestling.
brott|as (-ades, -äs), to wrestle.
brottslig, criminal.
brud (-en, -ar), bride.
brudgumm|e (-en, -ar), bridegroom.
brudpar (-et, --), bridal couple.
brudsmyckad, decked as a bride.
brudsång (-en, -er), bridal song.
brun, brown.
brunno, see brinna.
brusa (-ade, -at), to gush, roar.
brutit, see bryta.
bryg|ga (-de, -t), to brew.
bryn (-et, --), edge, horizon.
bryn|ja (-an, -or), coat of mail.
brynjohatare (-n, --), armor hater, sword.
bryta (brä, brutit, bruten), to break, violate.
bräcklig, frail.
brädd (-en, -ar), brim, edge.
brän|na (-de, -t), to burn.
bröd (-et, --), bread.
brödr|afred (-en), fraternal peace.
brödren, for bröderna.
bröl|op (-et, --), wedding.
bröl|opsdag (-en, -ar), wedding day.
bröl|opsdräkt (-en, -ar), wedding costume.
bröl|opsgård (-en, -ar), house where a wedding is celebrated.
bröst (-et, --), breast, bosom.
brä, see bryta.
bud (-et, --), command, commandment, message, messenger.

budja (-ade, -at), to call, summon. [stick, summons.
budkavlle (-en, -ar), lit. bid-
budskap (-et, --), message.
buk (-en, -ar), belly.
buk (-en, -er), bay.
buktig, bent, convex, irregular.
bulljer (-ret), commotion, noise.
bunden, see binda.
bundo, see binda.
buro, see bära.
buskle (-en, -ar), bush, shrub.
byggja (-de, -t), to build.
byte (-t, -n), prize, booty.
både, båd', both.
båge (-en, -ar), bow.
bådig, curved.
bå, (-et, --), stake, pyre.
bång (-et), bluster, fuss.
bångstyrig, refractory.
båja (-ade, -at), to be of avail.
bäck (-en, -ar), brook, stream.
bädd (-en, -ar), bed.
bäddja (-ade, -at), to make a bed.
bägare (-n, --), goblet, cup.
bägge, both.
bäte (-t, -n), belt.
bättestad (-en), waist line.
bänk (-en, -ar), bench, seat.
bär (-et, --), berry.
bära (bar, pl. buro, burit, buren), to carry, bear, lead.
bärga (-ade, -at), to rescue; bärgad sol, sun that has set.
bäsäk (-en, -er), berserk.
bäsäksgång (-en), berserk fury.
bäsäksskägg (-et), berserk's beard.
bäst, best.
bättre, better.
bävan, indecl., trepidation.
böja (-de, -t), to bend.
bölig, flexible.
böjja (-an, -or), wave, billow.
böja (-ade, -at), to surge.
bön (-en, -er), prayer.
böra (borde, bort), ought.
börd (-en), rank.
bördja (-an, -or), burden.
böjja (-ade, -at), to begin.
böjan, indecl., beginning.

D.

dag (-en, -ar), day.
daglas (-ades, -ats), to dawn,
dagler (-ern, -rar), dawn.

dagg (-en), dew.
dagglans (-en), daylight splendor.
dagsljus (-et), daylight.
dal (-en, -ar), valley.
dans (-en, -ar), dance.
dans|a (-ade, -at), to dance.
dar, contr. of dagar.
darr|a (-ade, -at), to tremble.
de, they, the, those.
del|a (-ade or -te, -at or -t), to divide, share, give.
dem, them, those.
den, the, that one, that, it.
densamme, the same.
denna, detta, this one.
deras, their.
dess, its; till --, until.
desslikes, likewise.
det, it, the, there.
diar, no. sing., chiefs having priestly and royal functions.
dig, you, yourself, thee, thyself.
dikt (-en, -er), poem, fiction, invention.
dikt|a (-ade, -at), to invent, imagine, compose.
dimm|a (-an, -or), fog.
din, ditt, dina, your, yours, thy, thine.
disarsal (-en, -ar), abode of the inferior gods.
dit, thither.
djup (-et, --), depth; adj. deep.
djupblå deep blue.
djuptänkt, profound.
djur (-et, --), animal.
djäv, brave.
djävhet (-en), bravery, presumption.
dock, yet, nevertheless, anyway.
dock|a (-an, -or), doll.
dockspel (-et, --), doll's play.
doft|a (-ade, -at), to exhale perfume, scent.
dog, see dö
dom (-en, -ar), judgment, verdict.
dom (-en, -er), dome.
domare (-n, --), judge.
domarsten (-en, -ar), judgment seat.
domarstol (-en, -ar), judgment seat.
dopp|a (-ade, -at), to dip.
dotter (-n, döttrar), daughter.
drag (-et, --) feature.
dra, abbrev. of draga.
drack, see dricka,
draga (drog, dragit, dragen), to draw, pull, go.
drakje (-en, -ar), dragon.
drakskepp (-et, --), dragon ship.
drap|a (-an, -or), dirge.
dricka (drack, pl. drucko, druckit, drucken), to drink.
dristig, bold.

driva (drev, drivit, driven), to drive, drift.
driv|a (-an, -or), snow drift.
driven, wrought, embossed.
drog, see draga.
dropp|a (-ade, -at), to drip.
dropple (-en, -ar), dröp.
drott (-en, -ar), king.
drottning (-en, -ar), queen.
drott|kväde (-t, -n), royal song.
drucko, see dricka.
druv|a (-an, -or), grape.
dryck (-en, -er), drink.
dryckesbord (-et, --), drinking table.
drunkn|a (-ade, -at), to drown.
dryckeshorn (-et, --), drinking horn.
dryckessal (-en, -ar), drinking hall.
dryg, lasting, overbearing, self-important.
dräp|slag (-et, --), heavy blow, death blow.
dräkt (-en, -en), garb.
dräng (-en, -ar), young man, man-servant.
dräp|a (-te, -t), to kill.
dröj|a (-de, -t), to tarry.
dröm (-men, -mar), dream.
dröm|ma (-de, -t), to dream.
du, thou.
dubbel, double.
dugg|a (-ade, -at), to drizzle.
duk (-en, -ar), cloth, canvas.
dum, foolish.
dund|er (-ret), thunder, roar.
dundr|a (-ade, -at), to roar, thunder.
dunkel, dark, dim.
duv|a (-an, -or), dove.
duvoving|e (-en, -ar), dove's wing.
dvaldes, see dväjas.
dväjas (dvaldes, dvalts), to live, dwell.
dvärg (-en, -ar), dwarf.
dy (-n), mud, slime.
dygd (-en, -er), virtue.
dygn (-et, --), day of twentyfour hours.
dyk|a (-te or dök, -t), to dive.
dyrbar, costly.
dyrk|a (ade, -at), to worship.
dyrköpt, dearly bought.
dyster, morose, gloomy.
då then, when.
dåd (-et, --), deed.
dån (-et), din, noise.
dån|a (-ade, -at), to rumble, faint.
då|a (-ade, -at), to deceive, fascinate.
dåaktig, foolish.
då|e (-en, -ar), fool.
dåskap (-en, -er), foolishness.

däck (-et, --), deck.
dåd (-en, -er), valley.
däav, thereof.
dä, there, where.
däefter, thereafter, thereupon.
däemot, on the other hand.
däför(e), therefore.
dähos, besides, In addition.
däi, therein.
däifrån, therefrom.
däigenom, thereby, through it.
däin, in there, into it.
dämed, thereby.
dänäst, thereafter, next.
däomkring, thereabout.
däpå thereupon, thereafter.
dästället, there.
dätill, thereto.
däunder, under or during.
däuppe, up there.
däruppå thereon, upon it.
däur, out of it.
däutöver, beyond, above it
däå, in that direction, towards.
däöver, above it.
dö(dog, dät), to die.
död, dead.
död (-en, -ar), death.
dödlig, deadly, mortal.
dödsblek, death pale.
dödsrunja (-an, -or), death rune,
dödsång (-en, -er), death song,
dödsörn (-en, -ar), death eagle,
döja (dolde, dolt or dält, dold), to conceal.
dömja (-de, -t), to judge,
dönja (-ade, -at), to rumble,
dör (-en, -ar), door,
dörsven (-nen, -ner), guard,
dörpost (-en, -er), doorpost
döva (-ade, -at), to deafen.

E.

ed (-en, -er), oath.
eder, you, your.
efter, after, behind.
egen, own, peculiar.
egg (-en, -ar), edge.
ehur, although, albeit.
einheriar, the blest, no sing.
ej, not.
eja, ah.
ek, (-en, -ar), oak; af eke, of oak.

ekebänk (-en, -ar), oak bench.
eld (-en, -ar), fire.
eldig, fiery.
eldprov (-et, --), fire test.
eldhav (-et, --), ocean of fire.
eldröd, fiery red.
eldsken (-et, --), glow of fire.
eldstad (-en, -städer), fireplace.
eldsvärd (-et, --), flaming sword.
eller, or.
emellan, between.
emot, towards, against.
emot|taga (-tog, -tagit, tagen), to accept, receive.
emottog, see emottaga.
emedan, because.
ena, den --, one, the one.
en, ett, a, one.
enahanda, same.
endast, only, solely.
ende, enda, endaste, sole, only.
endräkt (-en), concord.
ens, even.
ensam, alone.
enslig, lonely.
envar, everyone, each one.
envigskamp (-en), duel.
er, you, your.
eriksgat|a (-an, -or), royal journey.
ettersväld, swelled by poison.
evär, wheresoever.
evig, eternal.
evighet (-en, -er), eternity.

F.

fader (-n, fäder), father.
fager, pretty.
falk (-en, -ar), falcon,
falkvingle (-en, -ar), falcon's wing.
fall (-et, --), fall,
falla, (föl, fallit, fallen), to fall.
falsk, false.
famn (-en), embrace.
famna (-ade, -at), embrace.
fann, see finna,
far, abbrev. of fader,
fara (for, farit, faren), to travel, go, depart.
far|a (-an, -or), danger.
fart (-en), speed, course,
farvå, farewell.
fas|a (-an, -or), terror,
fast, firm.
fast, although,

fastän, although.
fatt, gripa --, få--, hold, seize.
fatt|ja (-ade, -at), to seize, hold, comprehend, take.
fatt|jas (-ades, -ats), to fail, be the matter with.
feg, cowardly.
fejd (-en, -er), conflict.
fel (-et, --), mistake, error.
fel|ja (-ade, -at), to err, fail.
fem, five.
femton, fifteen.
fest (-en, -er), feast, entertainment.
fick, see få
fiende (-n, -r), enemy.
fik|ja (-ade, -at), to seek, hanker after.
finge, see få
fingler (-ret, rar), finger.
finna (fann, pl. funno, funnit, funnen), to find.
finnas (fanns, funnits), to be found, exist.
finn|je (-en, -ar), Finlander.
fira (-ade, -at), to celebrate.
fisk (-en, -ar), fish.
fjord (-en, -ar), fiord, bay.
fjäder (-ern, -rar), feather.
fjäl (-en, -ar, or --), mountain.
fjällig, scaly.
fjärd (-en, -ar), bay.
fjärde, fourth.
fjäril (en, -ar), butterfly.
fjärran, far away, distant.
fjättr|ja (-ade, -at), to chain.
flagg|ja (-an, -or), flag.
flamma (-ade, -at), to flame, flare.
flamm|ja (-an, -or), flame, fire.
flax|ja (-ade, -at), to flap the wings, flicker.
flick|ja (-an, -or) girl.
flintkniv (-en, -ar), flint knife.
flitig, diligent.
flockvis, in flocks.
flod (-en, -er), river.
flugen, see flyga.
flutit, see flyta.
fly (-dde, -tt), to flee.
flyga, (flög, flugit, flugen), to fly, speed.
flykt (-en), flight.
flykt|ja (-ade, -at), to flee.
flyktig, flighty, evanescent.
flyta (flå, flutit, fluten), to flow, drift, float.
fläck (-en, -ar), spot, blemish.
fläck|ja (-ade, -at), to tarnish.
fläcklös, spotless.
fläkt (-en, -ar), breeze, gust of wind.
fläd (-en), vanity, deceit.
fläsk (-et), pork.

flä|ja (-ade, -at), to braid.
flö|ja (-ade, -at), to flow, pour.
flög, see flyga.
flä, see flyta.
fnys|ja (-te, or fnös, -t), to sniff, snort.
fnös, see fnysa.
fog|ja (-ade, -at), to join, -- hop, to join together.
folk (et, --), people.
for, see fara.
fordom, formerly.
fordr|ja (-ade, -at), to demand.
fordran, indecl., demand.
forna, former.
fortid (-en), antiquity, former time.
fortidabild (-en, -er), ancient image.
fortidsminne (-t, -n), memory of the past.
fors (-en, -ar), rapids, current.
fort, fast, hurriedly.
fosterbroder (-n, -bröder), fosterbrother.
fosterdotter (-ern, -döttrar), fosterdaughter.
fosterfader (-n, -fäder), fosterfather.
fosterjord (-en), native soil.
fosterson (-en, -söner), fosterson.
fostrare (-n, --), fosterer.
fot (-en, fötter), foot.
fradga (-n), foam.
fragga, see fradga.
fram, forth, along.
fram|bryta (-bröt, -brutit), to advance, press forth.
framfö|ja (-de, -t), to deliver, bring.
framfö(e), before, in front of.
framme, at destination, there.
framsus|ja (-ade, -at), to murmur, rustle forth.
fred (-en), peace.
fredlig, peaceable.
frestare (-n, --), tempter.
frestelse (-n, -r), temptation.
fri, free.
fri|ja (-ade, -at), to court, woo.
friare (-n, --), wooer.
friboren, freeborn.
frid (-en), peace.
fridlyst, protected, inviolate.
fridlös, peaceless, outlawed.
fridsam, peaceable.
fridsbud (-et, --), peace messenger, message of peace.
fridsmö(-n, -r), peace maiden.
fridsäl, peaceable, peace loving.
frieri (-et, -er), courtship.
frihet (-en, -er) liberty, freedom.
frisk, healthy, fresh.
fristad (-en, -städer), haven of refuge.
frod|jas (-ades, -ats), to flourish, grow, luxuriate.

from, pious.
fromhet (-en), piety.
fromhetsgud (-en), god of piety.
fromma, indecl., gain, advantage.
fross|a (-ade, -at), to revel, gormandize.
fru (-n, -ar), lady, wife.
frukt (-en, -er), fruit.
frukt|a (-ade, -at), to fear.
frust|a (-ade, -at), to snort, sputter.
frysa (frös, frusit, frusen), to freeze.
frå|g|a (-ade, -at), to ask.
frå|g|a (-an, or), question.
från, from.
fräck, brazen.
fräs|a (-ade or -te, -at or -t), to save, rescue.
fränling (-en, -ar), stranger.
fränmande, strange.
fränst, foremost.
frände (-n, -r), male relative.
fränk|a (-an, -or), female relative.
frä|a (-te, -t), to frizzle, sputter, foam.
frö(-et, -n), seed.
fröd (-en, -er), joy, pleasure.
full, full.
fullbräddad, filled to the brim.
fullvuxen, full grown.
fulländ|a (-ade, -at), to complete.
funno, see finna.
fur|a (-an, -or), fir, pine; av furu, of pine wood.
furst|e (-en, -ar), prince.
fyll|a (-de, -t), to fill.
fyllig, plump.
fyra, four.
få few.
få(fick, pl. fingo, fät), to get, be allowed, receive, be compelled.
få|äng, vain.
få|gl|e (-eln, -lar), bird.
få|gelbo (-et, -n), bird's nest.
få|kunnig, ignorant.
få|le (-en, -ar), colt, steed.
få|ll|a (-ade), to hem.
få|ng|a (-ade, -at, -ad or fången), to capture.
få (-et, --), sheep.
fä|der (pl. of fader, father), ancestors.
fä|dernedal (-en, -ar), native valley.
fä|dernesland (-et, --), native country.
fä|dernestrand (-en, -stränder), native shore.
få|gn|a (-ade, -at), to please.
få|ll|a (-de, -t), to strike down, fell.
få|t (-et, --), field.
fä|d (-en, -er), journey; åfäde, on the way, pending.
fä|dig, ready.
få|g (-en, -er), color.

färg|a (-ade, -at), to color.
färglös, colorless.
fäst|a (-ade, -at), to fasten, bind, attach.
fäste (-t, -n), stronghold, hilt, firmament.
fästning (-en, -ar), fortification.
föda (födde, födt), to give birth to, nourish.
födelse or födsel (-n), birth.
föga, little.
följ|a (-de, -t), to follow, accompany.
föl, see falla.
fönst|er (-ret, --), window.
fö, for, before, in behalf of.
fö (-en), prow.
föra (-de, -t), to bring, conduct.
föra|kt|a (-ade, -at), to despise.
föra|kt|ig, scornful, despicable.
fö|bannelse (-n, -r), curse.
fö|bi, past.
fö|binda (-band, pl. -bundo, -bundit, -bunden), to bandage, unite.
fö|bittrad, incensed.
fö|bittring (-en), anger.
fö|blev, see fö|bliva
fö|bliva (-blev, -blivit, -bliven), to remain.
fö|blö|da (-blödde, -blödt), to bleed to death.
fö|brän|na (-de, -t), to consume by fire.
fö|djup|a (-ade, -ä), to deepen.
fö|draga (-drog, -dragit, -dragen), to tolerate.
fö|dunkl|a (-ade, -at) to make dim.
fö|ö|m|a (-de, -t), to condemn.
före, before.
fö|re|bild (-en, -er), prototype, model.
fö|ren|a (-ade or -te, -at or -t), to unite.
fö|re|ning (-en, -ar), union.
fö|re|spel (-et, --), prelude.
fö|re|språkersk|a (-an, -or), female pleader, advocate.
fö|re|stå(-stod, -stätt), to be near at hand, be imminent.
fö|rflyta (-flöt, -flutit, -fluten), to pass by, elapse.
fö|rfrysa (-frös, -frusit, -frusen), to freeze severely.
fö|rfä|lig, terrible.
fö|rfölj|a (-de, -t), to pursue.
fö|rglöm|ma (-de, -t), to forget.
fö|r|gråa (-grå, -gråit,) to pass the time in weeping; fö|r|gråen,
red-eyed or swollen from weeping.
fö|r|gå(-gick, -gåt, -gången), to pass by (time); fö|r|gå, to perish.
fö|r|gård (-en, -ar), outer court.
fö|rgäen, forgotten.
fö|rgäves, in vain.
fö|rgö|m|ma (-de, -t), to conceal.
fö|rhand, på--, beforehand.
fö|r|hoppning (-en, -ar), hope, expectation.
fö|r|hoppningsfull, hopeful.
fö|r|jag|a (-ade, -at), to drive away.
fö|rkast|a (-ade, -at), to reject.

föklar|a (-ade, -at), to explain.
fö|kläda (-klädde, -klät), to disguise, masquerade.
föklädning (-en, -ar), disguise.
förlama (-ade, -at), to paralyze.
förliden, past.
förliga (-te, -t), to reconcile.
förlita (-ade, or förlitet, -at), to depend upon.
förlora (-ade, -at), to lose.
förlöv, med --, pardon me.
förlåa (-lät, -lätit, -låen), to forgive.
förlä, see förlåa.
förmörka (-ade, -at), to darken.
försam, see försimma.
försimma, (-nam, -nummit, -nummen), to hear, perceive, ascertain.
försimmit, see försimma.
försnyla (-ade, -at), to renew.
försöka (-de, -t), to please.
förolämpad, insulted.
försörja (-ade, -at), to feed, entertain.
förr, before, formerly.
förråda (-rådde, -rått, rådd), to betray.
förrän, förrän, before, until.
förrusta (-ade, -at), to rust.
försaka (-ade, -at), to renounce, deny oneself.
församl|a (-ade, -at), to gather, assemble.
försjunka (-sjönk, -sjunkit, -sjunken), to sink down,
försjönk, see försjunka.
förskjuta (-sköt, -skjutit, -skjuten), to reject.
försmä(-dde, -tt), to disdain.
försmäta (-smalt, -smultit), to melt.
försöna (-ade, -at), to propitiate.
försönare (-n, --), propitiator.
försöning (-en), atonement, reconciliation.
försöningsdag (-en, -ar), day of atonement.
försöva, sig (-sov, sovit), to oversleep.
förs, first.
försöka(-dde, -tt), to divert, amuse.
försöka(-stod, -stätt, -stadd), to understand.
försän|ma (-de, -t), to depress.
försörja (-de, -t), to destroy.
försöva, see försöva.
försvara (-ade, -at), to defend.
försvinna (-svann, pl. -svunno, -svunnit, -svunnen), to disappear.
försöka (-te, -t), to try.
försöka (-ade, -at), to relate, slander.
försöva, see försöva.
försöka, see försöka.
försöka (-teg, -tegat), to conceal, keep back.
försöka, pleased, delighted.
försöka (-ade, -at), to earn, deserve.
försöka (-en, -er), merit.
försöka (-ade, -at), to dry up, wither.
försöka (-dde, -tt), to entrust, confide.

förtrogen (vän), confidential friend.
fortrollja (-ade, -at), to bewitch.
förtryckja (-te, -t), to oppress.
fötynja (-ade, -at), to waste away.
fötāja (-de, or fötaide, -t, or fötalt), to relate, tell.
fötönja (-ade, -at), to anger, vex.
fänderlig, changeable.
forundrja (-ade, -at), to fill with wonder; -- sig, to wonder, marvel.
föut, before.
föutan, without.
forvirrja (-ade, -at), to confuse, confound.
fövägen, reckless.
fövägrja (-ade, -at), to refuse.
föändrja (-ade, -at), to change.
föjåda (-ådde, -ått), to waste.

G.

gagnja (-ade, -at), to benefit.
gala (gol, galit), to crow.
galder (-n, galdrar), incantation.
galt (-en, -ar), boar.
gammal, old.
gamman, indecl., pleasure, joy.
gap (-et, --), mouth, jaws.
gapa (-ade, -at), to yawn, gape.
gav, see giva.
geirsodd (-en), death rune.
gemensam, common, mutual.
gen, short, near.
genast, at once.
genmåja (-de, -t), to retort.
genom, through.
genomborrja (-ade, -at), to pierce, thrust through.
genomströmmja (-ade, -at), to flow through.
gestalt (-en, -er), figure, body.
gick, see gå
giftoman (-nen, -män), one who gives another in marriage.
giljarfåd (-en, -er), wooing trip or expedition.
ginge, gingo, see gå
gissning (-en, -ar), guess.
giva, ge (gav, g&vo, givit, given), to give.
givmild, generous.
gjallarhorn (-et), giallarhorn, the trumpet of Heimdall.
gjord, see göa.
gjuta (gå, gjutit, gjuten), to pour, mold, shed.
glad, glad, happy, merry.
gladde, see glådja.
glans (-en), splendor,
glasrutja (-an, -or), window pane.
glatt, smooth.
glesnja (-ade, -at), to grow sparse.
glitrja (-ade, -at), to glitter.

glädja (pr. gläder, gladde, glatt), to make glad, rejoice.
gläder, see glädja.
glädje (-n), joy.
glätig, glad, happy.
glöd (-en), glow.
glöda (glödde, glödt), to glow.
glödhet, glowing hot.
glöm|ma (-de -t), to forget.
glömska (-n), oblivion, forgetfulness.
gnist|a (-an, -or), spark.
gnistr|a (-ade, -at), to sparkle.
gnugga (-ade, -at), to rub.
gny (-et), commotion, murmur.
gnägg|a (-ade, -at), to neigh.
god, good.
godo, med or i --, willingly.
gods (-et, --), goods, property.
golv (-et, --), floor.
grav (-en, -ar), grave.
gravhög (-en, -ar), barrow, grave mound.
gravö (-et), funeral feast.
gren (-en, -ar), branch.
grip, see gripa.
griff|el (-eln, -lar), pencil.
grift (-en, -er), grave.
gripa (grip, gripit, gripen), to seize.
gro (-dde, -tt), to sprout, grow.
groll (-et), grudge, quarrel.
grop (-en, -ar), dimple, pit.
grovhyvlad, rough planed.
grubb|la (-ade, -at), to brood.
gruml|a (-ade, -at), to make turbid.
grund, shallow.
grund (-et, --), shoal; till --, to the bottom.
grund (-en, -er), basis, foundation.
grundmurad, provided with solid floor and walls of masonry.
grus, (-et), gravel, earth, i -- in ruins.
gry (-de, -tt), to dawn, break.
grym, fierce, cruel.
gråhårig, grayhaired.
gråskäggig, having gray beard.
gråa (grå, gråit), to weep.
gråtersk|a (-an, -or), woman who weeps.
gräns (-en, -er), boundary, limit.
gräs (-et), grass.
gräselig or gräslig, hideous.
grå, see gråa.
grön, green.
grönklädd, covered with verdure.
grönlummig, leafy, with dense foliage.
grönsk|a (-ade, -at), to turn or grow green.
grönska (-n), verdure.
grönvirkad, crocheted in green.

gubbe (-en, -ar), old man.
gud (-en, -ar), god.
gudabarm (-en, -ar), divine bosom.
gudablod (-et), blood of the gods, of divine ancestry.
gudabäte (-t, -n), divine girdle.
gudaglans (-en), divine splendor.
gudahus (-et, --), temple.
gudakrans (-en, -ar), divine wreath.
gudalund (-en, -ar or -er), sacred grove.
gudatimrad, god-built.
gudinn|a (-an, -or), goddess.
gudomlig, divine.
gul, yellow, golden.
guld, gull (-et), gold.
guldbelagd, gold inlaid.
guldfot (-en, -fötter), gold foot.
guldgul, golden yellow.
guldhjäm, (-en, -ar), gold helmet.
guldhov (-en, -ar), gold-shod hoof.
guldinlagd, gold inlaid.
guldkam (-men, -mar), golden comb.
guldkammig, golden combed.
guldklo (-n, -r), golden claw.
guldring (-en, -ar), gold ring.
guldsadlad, with gold-mounted saddle.
guldsköd (-en, -ar), gold shield.
guldstol (-en, -ar), golden chair or seat.
guldsträng (-en, -ar), gold string.
guldtand (-en, -tänder), golden tooth.
gull, see guld.
gullhov, see guldhov.
gullmanig, with golden mane.
guln|a (-ade, -at), to turn yellow.
gung|a (-ade, -at), to rock.
gyllene, golden.
gyllenläder (-ret), gilded leather, bronze leather.
gå(gick, pl. gingo, gåt, gången), to go, extend, move.
gång (-en, -ar), path, walk, course.
gång (-en, -er), time, occasion.
gångare (-n, --), steed, horse.
gå, i --, yesterday.
gård (-en, -ar), homestead, estate, yard.
gåv|a (-an, -or), gift.
gåvo, see giva.
gäck|a (-ade, -at), to scorn, deceive.
gäd|a (-ade, -at), to make amends for.
gäll|a (-de, -t), to be of account, -- lifvet, life is at stake.
gärd (-en, -er), tribute, reward.
gäna, willingly, freely.
gäst (-en, -er), guest.
gäst|a (-ade, -at), to visit as guest.
gästabud (-et, --), banquet, feast.
gätfri, hospitable.

gästfrihet (-en), hospitality.
gå (-en, -ar), pool.
gän|ma (-de, -t), to conceal.
göra (gjorde, gjort, gjord), to do, make.
gärd|el (-eln, -lar), girdle,
gå, see gjuta.

H.

ha, abbrev. of hava.
hagle (-en, -ar), pasture, grove.
hade, see hava.
hagelskur (-en, -ar), shower of hail, hail storm.
hagl|a (-ade, -at), to hail.
halm (-en), straw.
hak|a (-ade, -at), to hook.
hals (-en, -ar), neck.
halt|a (-ade, -at), to limp, hobble.
halv, half.
halvbränd, half burnt.
halvdränkt, half submerged.
halvrund (-en, -er), semicircle.
halvslocknad, half extinguished.
halvsläckt, half extinguished.
halvvred, vexed, angry.
hammare (-n, -- or hamrar), hammer.
hamn (-en, -ar), harbor.
hamr|a (ade, -at), to hammer.
han, he.
hand (-en, händer), hand.
handfull, handful.
handkraft (-en), physical power.
handsbred, one hand wide.
handslag (-et, --), hand clasp.
han|e (-en, -ar), cock.
hang, see hänga,
hann, see hunno.
hans, his.
harm (-en), anger.
harp|a (-an, -or), harp.
harpoljud (-et, --), sound of the harp.
harpoton (-en, -er), tone of the harp.
hast, haste.
hast|a (-ade, -at), to hasten.
hastig, speedy.
hat (-et), hatred.
hat|a (-ade, -at), to hate.
hatt (-en, -ar), hat.
hav (-et, --), ocean.
hava, ha (hade, haft), to have.
havsbrud (-en, -ar), ocean bride.
havsskum (-met), ocean spray.
havstroll (-et, --), sea monster.

havsväl (-en, -ar), whale.
havsörn (-en, -ar), sea eagle.
hed (-en, -ar), heath.
heden, heathen.
heder (-n), honor.
hedersgubbe (-en, -ar), worthy or venerable old man.
hejsan, hey, hurrah.
hel, whole, entire.
helt, quite, entirely.
helgedom (-en, -ar), temple.
helig, sacred, holy.
hell, hail.
heller, either.
hellre, helst, rather, more or most willingly.
helstekt, roasted whole.
hem (-met, --), home.
hembygd (-en, -er), native place.
hemma, at home.
hemsk, terrible.
hemväg, (-en, -ar), the way home.
henne, acc. of hon, her.
hennes, gen. of hon, hers.
hermelin (-en), ermine.
hermelinsmantlad, ermine mantled.
herr, sir.
herr|e (-en, -ar), master, lord.
het, warm.
het|a (-te, -at), to be called, named.
hillebard (-en, -er), halberd.
himlabåg|e (-en, -ar), heavenly arch.
himlaflamm|a (-an, -or), lightning flash.
himlarand (-en), horizon.
him|mel (-meln, -len or -melen, -lar), heaven, sky.
himmelsk, heavenly.
himmelsblå azure blue.
himlafät (-et, --), firmament, sky.
hin, the.
hind (-en, -ar), hind, young deer.
hind|er (-ret, --), hindrance, obstacle.
hindr|a (-ade, -at), to hinder.
hingst (-en, -ar), stallion.
hinna (hann, pl hunno, hunnit, hunnen), to have time for, overtake.
hinsidan, on the other side.
hiss|a (-ade, -at), to hoist; -- segel, to set sail.
hit, hither.
hitt|a (-ade, -at), to find.
hjalt (-et, --), hilt.
hjord (-en, -ar), flock.
hjort (-en, -ar), stag.
hjul (-et, --), wheel.
hjälm (-en, -ar), helmet.
hjämhatt (-en, -ar), helmet, helmet hat.
hjäl|p|a (-te, or halp, -t, or hulpit, hulpen), to assist, help.

hjätle (-en, -ar), hero.
hjäteamma (-an, -or), mother of heroes.
hjätearm (-en, -ar), heroic arm.
hjätebarm (-en, -ar), heroic bosom.
hjäteblick (-en, -ar), heroic glance.
hjätefader (-n, -fäder), heroic father, father of heroes.
hjätebragd (-en, -er), heroic deed.
hjätefog (-et), heroic tone or mien.
hjätekraft (-en), heroic power.
hjätemod (-et), heroic courage.
hjätemull (-en), heroic soil, dust of heroes.
hjäterykte (-t), heroic fame.
hjätesinne (-t), heroic mind.
hjäteson (-en, söner), heroic son, son of a hero.
hjätesång (-en, -er), heroic song.
hjätevrede (-n), heroic anger.
hjärta (-t, -n), heart.
hjärlig, hearty, sincere.
hjässa (-an, -or), crown of the head.
holmgång (-en, -ar), duel.
hon, she.
honom, acc. of han, him.
honung (-en), honey.
hop (-en, -ar), crowd, throng.
hopfogla (-ade, -at), to join together.
hopp (-et, --), leap.
hopp (-et), faith, hope.
hoppla (-ade, -at), to jump.
hopplars (-ades, -ats), to hope.
hopträngla (-de, -t), to compress.
horn (-et, --), horn.
horndryck (-en), drink from the horn.
hos, by, with, at the home of.
hot (-et), threat.
hotla (-ade, -at), to threaten.
hov (-en, -ar), hoof.
hov (-et, --), court.
hov, see häva.
hovman (-nen, -män), courtier.
hud (-en, -ar), skin, pelt.
hugg (-et, --), blow, thrust, stroke.
hugga (hög, huggit, huggen), to hew, cut, strike.
hull (-et), flesh.
hulling (-en, -ar), barb, hook.
hulpit, see hjäpa.
humle (-n), hops.
hund (-en, -ar), dog.
hundra, hundred, hundred.
hundramilaslätt (-en, -er), plain of a hundred miles.
hundraårig, a hundred years old.
hungrig, hungry.
hunnit, see hinna.
hur, huru, how, howsoever.

hus (-et, --), house, dwelling.
husfolk (-et, --), house servants.
husvill, homeless.
huvud (-et, -en), head.
huvudskalle (-en, -ar), skull.
hucklare (-n, --), hypocrite.
håg (-en), mind, inclination.
hå (-et, --), hole.
håll (-et, --), direction.
håla (höl, hålit, hålen), to hold, keep, contain.
hållning (-en), bearing.
hån (-et), scorn.
hår (-et, --), hair.
hård, hard, cruel, severe.
hårdhet (-en), hardness, harshness.
hårdhänt, rough, severe.
hårvuxen, hairy.
häjler (-ern, -rar), heron.
hägnja (-ade, -at), to protect.
hägring (-en, -ar), mirage.
häft (-en, -er), a half.
häll (-en, -ar), hearth, rock.
hälsja (-ade, -ä), to greet, acclaim.
hälsa, (-n), health.
hälsning (-en, -ar), greeting.
hämnd (-en), revenge.
hämna (-ade, -at), to avenge.
häntja (-ade, -at), to bring, fetch.
hän, away.
hända (-de, -t), to happen.
hängja (-de, or hang, -t), to hang.
hänglås (-et, --), padlock.
hänyckning (-en), ecstasy.
häpen, astounded.
hä, here.
hä (-en, -ar), army.
häbud (-et, --), war messenger, or message.
häd (-en, -ar), hearth.
härdja (-ade, -at), to harden.
härinne, in here.
härjja (-ade, -at), to devastate.
härlig, glorious, beautiful.
hämed, herewith.
härad (-en, -er), warfare, warlike expedition.
härold (-en, -er), herald.
härom, concerning it.
häskarbud (-et, -en), word of command.
häskarblick (-en, -ar), lordly mien, glance of a ruler.
häskarnyck (-en, -er), whim of authority.
häskarord (-et, -en), royal command, word of authority.
häskri (-et, --, or -n), warcry.
häsköld (-en, -ar), war shield.
häslag (-et, --), battle.

häråg (-et, --), military expedition.
häst (-en, -ar), horse.
hävla (-de, -t), to raise, lift, rise and fall.
häv (-en, -er), annals.
höft (-en, -er), hip,
högg (-en, -ar), mound, pile, grave.
högg, high, loud.
högbarmad, high-bosomed.
högg, see hugga.
högbänk (-en, -ar), high seat, seat of honor.
höghornad, long-horned.
högre, higher.
högsäspelare (-n, --), pillar of the high seat, or seat of honor.
högvävd, high arched.
högtad, of high descent.
höjla (-de, -t), to raise, lift.
höjd (-en, -er), height, eminence.
hök (-en, -ar), hawk.
höjja (-de, -t), to cover.
höj, see håla.
hörja (-de, -t), to hear, listen. -- samman, belong together,
-- till, belong to.
höst (-en, -ar), autumn.
hösting (-et, --), fall thing or court.
höjas (-des, -ts), to be fitting,
höding (-en, -ar), chief.
hövisk, courtly, polite.

I.

i, you.
i, in, into, at, for, to, by, with.
ibland, among, sometimes.
icke, not.
idel, nothing but.
idrott (-en, -er), sport, achievement.
ifrån, from.
igen, again.
igenkän|na (-de, -t), to recognize.
igenom, through.
ihjäl, to death; slå---, to kill.
ihop, together.
il (-en, -ar), gust of wind.
ilja (-ade, -at), to run fast.
illa, bad, evil.
in, in, on.
in|driva (-drev, -drivit, -driven), to collect.
inför, before, face to face with.
ingen, no, no one, none.
ingenting, nothing.
in|giva (-gav, pl. gåvo, -givit, -given), to give, inspire.
innan, before, ere.
innanför, within.

inne, in, within.
inom, within.
insteg, see instiga.
in|stiga (-steg, -stigit, -stigen), to enter.
insvep|a (-te, -t), to envelop, dress.
in|taga (-tog, -tagit, -tagen), to seize, take possession of.
intet, nothing.
intill, to, unto.
intog, see intaga.
in|träda (-trädde, -trät), to enter.
inunder, under.
invid, by, close to.
invän|da (-de, -t), to interpose objection, answer.
irr|a (-ade, -at), to wander about aimlessly.
is (-en, -ar), ice.
isbjörn (-en, -ar), polar bear.
itu, in twain.
iver (-n), zeal, animation.

J.

jag, I.
jag|a (-ade, -at), to hunt, chase, drive.
jakt (-en, -er), hunt.
jarl (-en, -ar), jarl, earl.
joll|er (-ret), foolish prattle.
jord (-en), earth, soil.
jordisk, earthly.
jul (-en, -ar), yule.
jul|a (-ade, -at), to celebrate yule.
julerus (-et, ----), yuletide spree.
jungfru (-n, -r), maiden, virgin.
jungfrubur (-en, -ar), maiden's bower.
just, just, exactly.
juv|er (-ret, ----), udder.
jä|gare (-n, ----), hunter.
jä|garskar|a (-an, -or), band of hunters.
jä|nnå|ig, of the same age.
jä|nt, always.
jä|nte, by, also, besides.
jä|nvä, besides.
jän (-et), iron.
jä|nek (-en, -ar), holly oak.
jä|nfast, firm or strong as iron.
jä|nlans (-en, -ar), iron lance.
jä|nsko (-n, -r), iron shoe.
jä|tle (-en, -ar), giant.
jä|testen (-en, -ar), giant rock.
jä|teverk (-et, ----), giant undertaking.

K.

kalk|a (-ade, -at), to cover with lime.
kall, cold.
kall|a (-ade, -at), to call.
kall|as (-ades, -ats), to be named.
kallbräckt, cold-short, brittle.
kalln|a (-ade, -at), to grow cold.
kam (-men, -mar), comb.
kamin (-en, -er), stove.
kammar(e) (-n, --), chamber.
kamp (-en), struggle.
kamrat (-en, -er), comrade.
kan, see kunna.
kanhända, perhaps.
kanske, perhaps.
kant, (-en, -er), border.
kapp, i --, in a race.
kapp|a (-an, -or), mantle, cloak, hood.
karg, chary.
karm (-en, -ar), back and arms of a chair.
kast|a (-ade, -at), to cast, throw.
kedj|a (-an, -or), chain.
kind (-en, -er), cheek.
klag|a (-ade, -at), to complain.
klagan, indecl., complaint.
klagoröst (-en, -er), voice of complaint.
klandr|a (-ade, -at), to criticise.
klang, see klinga.
klang (-en), ring, clang.
klapp|a (-ade, -at), to clap, beat, knock.
klar, clear.
klarnad, clear.
klenod, (-en, -er), gem, jewel, valuable.
kling|a (-ade or klang, pl. klungo, -at or klungit), to resound,
drink a toast.
kling|a (-an, -or), sword.
klint (-en, -er), peak, brow of rock.
klipp|a (-an, -or), cliff, rock.
klipp|g, rocky.
klo (-n, -r) claw.
klok, wise.
klot (-et, --), sphere, ball.
klungo, see klinga.
klyft|a (-an, or), cleft, ravine.
klyva (klöv, kluvit, kluven), to cleave, split.
klä|a (klä|de, klät), to clothe.
kläder, no sing., clothes,
kläm|ma (-de, -t), to squeeze, press.
klät|r|a (-ade, -at), to climb,
klös|ja (-te, -t), to tear with claws or nails.
klöv, see klyva.
knak|a (-ade, -at), to creak.
knapp, scarce.

knapp (-en, -ar), button, knob.
knappast, hardly.
knattr|a (-ade, at), to crackle.
knopp (-en, -ar), bud.
knopp|as (-ades, -ats), to bud.
knot (-et), complaint.
knuten, see knyta.
knyta (knä, knutit, knuten), to tie, bind.
knä(-et, -n), knee.
knäpp|a (-te, -t), to fasten, buckle; -- händerna, clasp the hands.
knä|att, placed in one's lap.
kog|er (-ret, --), quiver.
koka (-ade, -at), to boil.
kols|vart, coal black.
kolv (-en, -ar), butt.
komma (kom, kommit, kommen), to come, get, -- fram, come up, forth, arrive.
konst (-en, -er), art.
konstnä (-en, -er), artist.
konst|arbetad, artistically wrought.
konst|er|faren, skilled, artistic.
konst|full, artistic.
konstnä (-en, -er), artist.
konung (-en, -ar), king.
konungasal (-en, -ar), king's hall.
konungason, (-en, -söner), king's son.
konungastad (-en, -städer), royal city.
konungaval (-et, --), royal election.
kopparkö (-en, -ar), copper keel.
kopparstöt, molded in copper.
koppartrösk|el (-eln, -lar), copper threshold.
kor|a (-ade, -at), to choose.
korall (-en, -er), coral.
korn, (-et), barley, grain.
kornland (-et, --), field of grain.
kors|a (-ade, -at), to cross.
kort, short; inom --, shortly, ere long, soon.
kos, gå fly sin --, depart.
kos|a (-an, -or), course.
kost|a (-ade, -at), to cost.
kostelig, costly, precious.
kraf|s|a (-ade, -at), to scratch.
kraft (-en, -er), power, strength.
kraftlös, powerless.
kram (-et), merchandise, gimcrack, trumpery, trash.
krans (-en, -ar), wreath.
krets (-en, -ar), circle.
krig (-et, --), war.
kring, round, around, about.
kringdans|a (-ade, -at) to dance around.
kring|stryka (-strök, -strukit), to roam about.
kringsväm|a (-ade, -at), to roam about.
kring|å|g|a (-ade, -at), surround by perfume.

kroknäbb (-et, --), hook-bill, one having a crooked beak.
kron|ja (-an, -or), crown.
kropp (-en, -ar), body.
kross|ja (ade, -at), to crush.
kryck|ja (-an, -or), crutch.
kräm|nare (-n, --), merchant, trader.
kränk|ja (-te, -t), to insult, wrong.
kräv|ja (-de, -t), to exact, demand.
kräkt, bent, crooked.
krön|ja (-te, -t), to crown, adore.
kull|ja (-an, -or), cave, den.
kulen, bleak.
kull|je (-en, -ar), knoll, hill.
kum|mel (-let, --), funeral mound, cairn.
kung (-en, -ar), king.
kungablod (-et), royal blood.
kungadotter (-n, -döttrar), king's daughter.
kungaed (-en, -er), royal oath.
kungahus (-et, --), king's house, royal house.
kungahöghet (-en), royal greatness.
kungasal (-en, -ar), royal hall.
kungason (-en, -söner), king's son.
kungastol (-en, -ar), royal seat.
kungaval (-et, --), royal election.
kungasäte (-t, -n), royal seat.
kunglig, royal.
kungsgård (-en, -ar), king's hall or estate.
kungsniding (-en, -ar), traitor king.
kungsord (-et, --), royal word.
kungssal (-en, -ar), king's hall.
kunna (pres. kan, kunde, kunnat), to be able, can, know.
kupig, convex.
kust (-en, -er), coast, shore.
kuttr|ja (-ade, -at), to coo.
kvald, see kvä|ja.
kvar, remaining, left.
kvar|bliva (-blev, -blivit, -bliven), to remain.
kvar|håla (-hö|l, -hå|lit, -hå|len), to retain, keep.
kvarhö|l, see kvar|håla.
kvav, sultry, close; gå|i --, go to the bottom.
kvickn|ja (-ade, -at) vid, to revive, come to life again.
kvida (kved, kvidit), to wail, whine.
kvinn|ja (-an, -or), woman.
kvinnoskepnad (-en, -er), woman's form.
kvist (-en, -ar), branch.
kvittr|ja (-ade, -at), to twitter.
kvä|ta (kvad, kvä|dit, kvä|ten), to sing, speak.
kvä|de (-t, -n), song.
kvä|j|ja (-de or kvalde, kvalt, kvald), to choke, torment.
kväl (-en, -ar), evening.
kvä|j|ja (-de, -t), to suffocate, quench.
kyl|ja (-de, -t), to cool.
kyss|ja (-te, -t), to kiss.

käck, brave, spirited.
källa (-an, -or), spring, fountain.
källare (-n, --), cellar.
kämpja (-ade, -at), to fight, struggle.
kämpje (-en, -ar), warrior.
kämpehand (-en, -händer), heroic hand.
kämpehä (-en, -ar), army of warriors.
känd, known.
kän|na (-de, -t), to know, feel.
känsl|ja (-an, -or), feeling.
kär, dear.
kär| (-et, --), vessel.
kärlek (-en), love.
kärleksbrev (-et, --), love letter.
kärleksfull, loving.
kärn|ja (-an, -or), kernel.
kärnfull, rich, pithy.
kärnfur (-an, -or), sound fir tree.
kärnspråk (-et, --), wise saying.
kär (-en, -ar), keel.
körd (-en), cold.
kör|ja (-de, -t), to drive.

L.

lack|ja (-ade, -at), to drip (of perspiration).
lad|ja (-an, -or), barn, granary.
laddning (-en, -ar), cargo.
lade, see lägga.
lag (-en, -ar), law.
lag (-et, --), group, crowd.
lagerlund (-en, -ar), laurel grove.
lamm|m (-met, --), lamb.
land (-et, länder or --), land.
landsflykt (-en), exile.
lans (-en, -ar), lance.
larm (-et), noise, din.
larm|ja (-ade, -at), to make noise.
le (log, lett), smile, laugh.
led, mean, ugly.
led, see lida.
leda (ledde, lett), to lead, direct.
ledig, vacant.
ledsen, sad; --vid, weary of.
lek (-en, -ar), play, frolic.
lek|ja (-te, -t), to play.
lekplats (-en, -er), playground.
let|ja (-te or -ade, -at), to search.
lev|ja (-de, -t), to live.
levnad (-en), life.
levnadslust (-en), joy of living.
lida (led, lidit, liden), to suffer pain; -- mot, or emot, approach.
lidande (-t, -n), suffering.

ligga (låg, legat, legad), to lie.
lik, lika, like, just as, equally.
likafullt, just the same.
lik|e (no def. sing., -ar), equal.
likn|a (-ade, -at), to resemble.
liksom, just as, as though, as.
likvä, anyway.
lilj|a (-an, -or), lily.
liljehy (-n), lily white complexion.
liljekull|e (-en, -ar), lily mound.
liljestäng|el (-eln, -lar), lily stem.
liljevit, lily white.
lilla, little, small.
lind (-en, -ar), linden tree.
lind|a (-ade, -at), to twine around.
list (-en), deceit, cunning.
lit|a (-ade, or let, -at), to depend upon.
liten, little, small.
liv (-et, --), life, waist.
livstid (-en, -er), life time.
ljud (-et, --), sound.
ljuda (ljöd, ljudit), resound.
ljuga (ljög, ljugit), to lie.
ljung (-en), heather.
ljung|a (-ade, -at), to flash.
ljungare (-n) the thunderer.
ljungeld (-en, -ar), flash of lightning.
ljus, bright, light.
ljus (-et, --), light.
ljusalf (-en, -er), light elf.
ljusblå light blue.
ljuslockig, light-haired.
ljuv, beautiful, sweet.
ljuvlig, sweet, delightful.
lock (-en, -ar), lock.
lock|a (-ade, -at), to entice, lure.
lodrä, perpendicular.
log, see le.
loft (-et, --), loft.
lossa (-ade, -at), to loosen, set free.
lott (-en, -er), lot, fate.
lottning (-en, -ar), casting of lot.
lov (-et), praise.
lov|a (-ade, -at), to promise, praise.
lovlig, permissible.
luden, hairy, shaggy.
luft (-en), air.
luftig, airy.
lugn (-et), peace, calm, lull.
lugn, quiet, calm.
lull|a (-ade, -at), to hum.
ljummig, leafy, shady.
lumpen, mean, paltry, sordid.

lumpor, no sing., rags.
lund (-en, -er or -ar), grove.
lungja (-an, -or), lung.
lur (-en, -ar), trumpet.
lurja (-ade, -at), to lurk.
lurvhåig, shaggy.
lust (-en), pleasure, desire.
lustig, comical, lively, pleasurable.
lutja (-ade, -at), to incline, bend, lean.
luttrja (-ade, -at), to purify.
lycka (-n), good fortune.
lyckjas (-ades, -ats), to succeed.
lycklig, fortunate, happy.
lyda, (lydde, lytt), to obey.
lydig, obedient.
lyftja (-ade, or -e, -at, or lyft), to lift.
lyktja (-ade, -at), to close.
lyktja (-an, -or), lantern, lamp.
lysa (-te, -t), to shine.
lysmask (-en, -ar), glowworm.
lyssnja (-ade, -at), to listen.
lysja (-te, -t), to desire.
låg, low.
låg, see lägga.
lågja (-an, -or), flame.
lågja (-ade, -at), to glare, glow.
lånja (-ade or -te, -at or -t), to borrow, loan.
L̄NG, long, far.
långsam, tedious, slow.
långskepp (-et, --), warship of the viking period.
lås (-et, --), lock.
låa (lä, låit), to let, permit, sound.
lägga (lade, lagt, lagd), to lay, put; -- i land, to land.
lägre, lower.
lämnja (-ade, -at), to leave.
lånja (-te, -t), to borrow, loan.
länd (-en, -er), loin, side.
länge, long time, long.
länger, längre, longer.
längs (med), along, along the side of.
längst, longest, farthest.
längtja (-ade, -at), to long.
längtan, indecl., longing.
längtansfull, longingly.
längterskja (-an, -or), the longing one.
länthe, see läna.
läpp (-en, -ar), lip.
lä, likely, it is said.
lära (-de, -t), to learn, teach.
lära (-an, -or), teaching, doctrine.
läkja (-an, -or), lark.
läospån (-en, or -et, --), first exploit, achievement.
läsa (-te, -t), to Read.

lä, see låa.
lätt, light, easy, lightly.
lädig, of pure metal, genuine.
löfte (-t, -n), promise.
lōja (-ade, -at), to wash.
lōgn (-en, -er), lie.
lōje (-t, -n), laughter, smile.
lōn (-en, -er), reward.
lōnvalv (-et, --), secret vault or chamber.
lōpning (-en, -ar), running, race, run.
lös, loose.
lösja (-te, -t), to loosen, dissolve; -- en uppgift, discharge a duty.
löslig, loose.
lōv (et, --), leaf.
lōv|as (-ades, -äs), to sprout, become green, get leaves.
lös|al (-en, -ar), leafy bower, arbor.

M.

makja (-ade, -at), to move, shift.
maka (-n, -r), mate, wife.
mak|e (-en, -ar), husband.
makt (-en, -er), power, might.
malm (-en, -er), ore.
man (-en, -ar), mane.
man (-nen, män, or poet, manner), man.
man, one.
mandomsrōn (-et, --), manly achievement.
manlig, manly.
mannaring (-en, -ar), circle of men.
manshög, man high.
mant|el (-eln, -lar), mantle, cloak.
mark (-en, -er), mark (about 1/2 kilogram).
mark (-en), ground.
marmorbarm (-en, -ar), marble breast.
marmorklyft (-en), solid block of marble.
marmorsten (-en, -ar), marble.
marmortempel (-let, --), marble temple.
marvad, i --, waterlogged.
mast (-en, -er), mast.
mastfur|a (-an, -or), fir tree, mast tree.
mat (-en), food.
mat|a (-ade, -at), to feed.
matt, weak.
med, with, along, for, to, of.
mellan, between.
men, indecl., injury, bane.
men, but.
men|a (-ade or -te, -at or -t), to mean, intend,
mened (-en), perjury,
mening (-en, -ar), meaning, intention, opinion,
mer(a), more,
middag (-en, -ar), midday, dinner.

midjja (-an, -or), waist.
midnattsdagg (-en), midnight dew.
midnatssol (-en), midnight sun.
midnatstid (-en), time of midnight.
midsommar (-en, -sorrar), midsummer.
midsommarfest (-en, -er), festival of midsummer.
midsommarsol (-en), midsummer sun.
mig, acc. of jag, me.
mil (-en, --), mile.
mild, mild.
mildhet (-en), mildness, kindness.
min, mitt, mina, my, mine.
mindre, less, smaller.
min|nas (-des, -ts), to remember.
minne (-t, -n), memory, token of remembrance.
minst, least, smallest.
missnögd, dissatisfied.
mist|a (-ade, or -te, -at or -t), to lose.
mjäll (-et), mead.
mjällhorn (-et, --), meadhorn.
mjölkvit, milk white.
mod (-et), courage, valor.
moder (-n, mödrar), mother.
modig, brave.
mogen, ripe.
mogn|a (-ade, -at), to ripen.
moln (-et, --), cloud.
mor, abbrev. of moder.
mordbrand (-en), incendiarism.
mordbrännarkung (-en, -ar), incendiary king.
mogn|a (-ade, -at) sig, to become fully awake.
morgon (-en, morgnar), morning.
morgondager (-n), dawn.
morgondagg (-en), morning dew.
morgondröm (-men, -mar), morning dream.
morgonglans (-en), morning light.
morgongryning (-en), dawn.
morgonrodnad (-en, -er), glow of dawn, aurora.
morgonstund (-en, -er), morning hour.
morgonvind (-en, -ar), morning wind.
morn|a (-ade, -at) sig, to become fully awake.
mossväxt (-en, -er), moss.
mot, against, towards.
mot|a (-ade, -at), to stop, keep back.
motväg|a (-de, -t), to counterbalance.
mulen, dark, gloomy.
mull (-en), ground, sod.
multen, decayed.
mun (-nen, -nar), mouth.
mund, see mun.
munter, jolly, jovial, glad.
mur (-en, -ar), wall.
mur|a (-ade, -at), to do masonry work.

must (-en), sap, juice, fat.
mycket, much.
myntad, coined.
må(måte), may.
må (-et, --), goal.
må|ja (-ade, -at), to paint.
må|sman (-nen, -män), advocate, sponsor.
mån (månde), perchance, might.
månad (-en, -er), month.
månde, see mån.
mån|e (-en, -ar), moon.
mången, many a one, many.
mångfaldig, manifold.
mångvis, erudite, very wise.
måne, perhaps, do you think.
månskensblick (-en, -ar), dim glances.
månskensfö|st|e (-en, -ar), moonlight prince.
mård (-en, -ar), marten.
måste, must.
måt (-et, --), measure.
mäktig, mighty.
mängd (-en), great number.
männer, poetical for män, men.
mänska, see människa.
mänsklig, human.
mänsklighet (-en), humanity.
mänskobrö|st (-et,--), human heart, breast.
människ|a (-an, -or), man, human being.
människokraft (-en, -er), power of man.
mänskohand (-en, -händer), human hand.
mänskoät (-en, -er), human family.
mänskoö|le (-et, -n), human affairs, human destiny.
mäg (-en), marrow.
märk|a (-te, -t), to notice.
mästare (-n, --), master.
mö(-n, -r), maiden.
möd|ja (-an, -or), hardship, pains.
mö|derne (-t), mother's side.
mönstr|a (-ade, -at), to review, examine.
mörd|ja (-ade, -at), to kill, murder.
mördarhand (-en, -händer), murderer's hand.
mörk, dark.
mörkblå dark blue.
mörk|er (-ret), darkness.
mörkn|a (-ade, -at), to grow dark.
mö|ja (-te, -t), to meet.
möde (-t, -n), meeting.

N.

nag|el (-em, -lar), finger nail, spike.
naken, naked, bare.
nalk|as (-ades, -ats), to approach.

namn (-et, --), name.
namnlös, nameless.
narr (-en, -ar), fool.
narrspel (-et, --), foolery.
natt (-en, nätter), night.
nattgammal, one night old.
nattlig, nightly, dark as night.
natur (-en), nature.
ned, neder, ner, down.
nedanför, below.
neder, see ned.
nederkalla (-ade, -at), to call down, invoke.
nederslagen, see nederslå
nederslå(-slog, -slagit, -slagen), to strike down.
nederst, lowest.
nedrig, low, rascally.
nedsteg, see nedstiga,
nedstiga (-steg, -stigit, -stigen), to step down, descend.
nedå, downwards.
nej, no.
nekja (-ade, -at), to deny, refuse.
nerifrån, from below.
ner, see ned.
nere, down.
nickja (-ade, -at), to nod.
nidingsdåd (-et,--), villainous deed.
niding (-en, -ar), outlaw, villain.
nidingsfunder, no sing., malicious artifices.
nidingsstång (-en, -stänger), niding post, pillory.
njuta (njät, njutit, njuten), to enjoy.
nog, indeed, enough.
noga, careful, carefully.
nord (-en), the North, Scandinavia.
nordbo (-n, -r), Northerner.
nordisk, Northern.
nordland (-et), the Northland, Scandinavia.
nordman (-nen, -män), Northerner.
nordmannakung (-en, -ar), king of the North.
nordmannasät (-et, --), manner of the North.
nornja (-an, -or), norn.
norr, north.
norrsken (-et, --), Northern light.
norräna, Norse tongue.
nu, now.
ny, new.
nyck (-en, -er), whim.
nyckel (-eln, -lar), key.
nyfäld, new-fallen.
nyfödd, newborn.
nyinvidd, newly dedicated.
nyskapad, newly created.
nyss, just now, a while ago, recently.
nyttig, useful.

nyvald, newly elected.
nå(-dde, -tt), to reach.
någon, some, some one, any, anyone.
näktergal (-en, -ar), nightingale.
nänn|a (-de, -t), to mention, call.
nä, when.
näa, nä, near.
nä|a (-de, -t), to nourish.
näring (-en, -ar, pl. in sense of occupation), nourishment.
nämast, nearest.
näs (-et, --), point, peninsula.
näst, next.
nä (-et, --), net.
nöd (-en), misery, hardship.
nödig, necessary.
nödvändig, necessary.
nödvändighet (-en), necessity.
nöjd, contented.

O.

o, oh, O.
oavvänd, fixed, unceasing.
obemärkt, unnoticed.
obeprövad, untried.
obeväpnad, unarmed.
och, and.
ock, also.
också also.
odalbond|e (-en, -bonder), freehold land owner.
odölig, immortal.
off|er (-ret, --), sacrifice.
offerboll (-en, -ar), sacrificial bowl.
offerlamp|a (-an, -or), sacrificial fire.
offerhus (-et, --), sacrificial temple.
offerkniv (-en, -ar), sacrificial knife.
offerlund (-en, -ar), sacrificial grove.
offerfrest (-en, -er), sacrificial priest.
offersten (-en, -ar), sacrificial stone.
offerång|a (-an, -or), sacrificial incense.
offr|a (-ade, -at), to sacrifice.
ofruktbar, sterile, unfruitful.
ofta, often.
ofäd (-en), misfortune, disaster.
oförsönlig, unrelenting, unforgiving.
oförsont, unpropitiated.
ohämnad, unavenged.
ohörd, unheard, unheeded.
okänd, unknown.
om, about, if, concerning, for, during, in, at.
ombord, aboard.
omfluten, encompassed, surrounded by water.
omge, see omgiva.

om|giva, omge (-gav, -givit, -given), to surround.
omhäng|a (-ade, -at), to protect, hedge in.
omkring, around.
omlind|a (-ade, -at), to entwine.
omsider, at last.
omstrå|a (-ade, -at), to surround with light.
omö|lig, impossible.
ond, evil, angry, bad.
onö|dig, unnecessary.
opp, upp, up.
ord (-et, --), word.
orm (-en, -ar), serpent.
ormsling|a (-an, -or), serpentine ring or figure.
orolig, disturbed.
ort (-en, -er), place, locality.
oräknelig, innumerable.
orät, wrong.
orät (-en), injustice, wrong.
osedd, unseen.
oskadd, uninjured.
oskapelig, unshapely.
oskuld (-en), innocence.
oskuldsfull, innocent.
oss, us.
osviklig, unfailing.
oså|dd, unsown.
outsä|glig, unspeakable.
outtydd, unexplained.
ovan, above.
ovan, unaccustomed, unusual.
ovanfrån, from above.
ovanfö|, above.
ovanom, above.
ovanuppå above.
oviss, uncertain.
ovän (-nen, -ner), enemy.
oändlig, illimitable, infinite.

P.

palm (-en, -er), palm.
pann|a (-an, -or), forehead,
pansar (-et, --), armor, sheath.
par (-et, --), pair.
park (-en, -er), park.
parvis, in pairs.
pass|a (-ade, -at), to fit, be fitting.
pek|a (-ade, -at), to point.
pelargång (-en, -ar), colonnade.
pelarrad (-en, -er), row of pillars.
pelarstam (-men, -mar), shaft of column.
pelarstod (-en, -er), column.
pels (-en, -ar), fur coat.

pestsjuk, pestsmitten.
pil (-en, -ar), arrow.
pilregn (-et), shower of arrows.
pilt (-en, -ar), lad.
plank|a (-an, -or), plank.
plant|a (-an, -or), plant.
plats (-en, -er), place, spot.
plock|a (-ade, -at), to pluck, gather.
plog (-en, -ar), plow.
plundr|a (-ade, -at), to plunder.
port (-en, -ar), gate, portal.
prakt (-en), splendor.
pris (-et), price, prize, honor.
pris|a (-ade, -at), to praise.
propp|a (-ade, -at), to stuff.
pryda (prydde, prytt), to adorn.
pråktig, excellent, splendid.
präst (-en, -er), priest.
pröv|a (-ade, -at), to test, try.
puls (-en, -ar), pulse.
pung (-en, -ar), pouch, purse.
purpur (-et), purple.
purpurbetslad, with purple bridle.
purpurbrän (-et, --), purple border.
purpurduk (-en), purple cloth.
purpurglans (-en), purple glow.
purpurhatt (-en, -ar), purple hat.
purpurtäcke (-t, -n), purple drapery.
på on, upon, at, in, by.
påskjuta (-skå, -skjutit), to push, press forward.
pärl|a (-an, -or), pearl.

R.

rad (-en, -er), row, line.
radvis, line by line, in lines.
ragl|a (-ade, -at), to stagger.
rak, straight.
rand (-en, ränder), edge, stripe.
rand|a (-ade, -at), to make lines, stripe, make edge or border.
rand|as (-ades, -ats), (dagen), to dawn.
rank|a (-an, -or), vine.
ras|a (-ade, -at), to rage.
rasslande, rattling.
red, see rida.
redan, already.
redlig, honest.
redo|göra (-gjorde, -gjort, -gjord), to give an account.
regn (-et, --), rain.
ren, pure, clean.
ren, contr. of redan, already.
ren|a (-ade, -at), to cleanse, purify.
res|a (-te, -t), to rise, raise, go, travel.

ret|a (-ade, -at), to arouse to anger, irritate.
rev|a (-ade, -at), to reef; -- segel, take in the sail.
rida (red, ridit), to ride.
rig|el (-eln, -lar), bolt.
rik, rich.
rike (-t, -n), kingdom, dominion.
rikedom (-en, -ar), wealth.
ring (-en, -ar), ring.
ringa, little, insignificant.
ring|el (-eln, -lar), coil, ring.
rist|a (-ade, -at), to cut, scratch.
rit|a (-ade, -at), to write, trace.
riva (rev, rivit, riven), to tear.
ro (-n), peace, quiet.
ro (-dde, -tt), to row.
rod|er (-ret, --), rudder.
roderstång (-en, -stånger), rudder bar.
rod|a (-ade, -at), to blush.
rop|a (-ade, -at), to call, cry, shout.
ros (-en, -or), rose.
rosenfärg (-en, -er), rose color.
rosenfärgad, rose-colored.
rosengård (-en, -ar), rose garden.
rosenkalk (-en, -ar), rose calyx.
rosenkind (-en, -er), rosy cheek.
rosenknopp (-en, -ar), rosebud.
rosenläpp (-en, -ar), rosy lip.
rosenröd, roseate, red.
rosenvingle (-en, -ar), roseate wing.
rosig, rosy.
rost (-en), rust.
rostad, rusty.
rot (-en, rötter), root.
rotfästad, rooted, firm.
rov (-et, --), prey, quarry.
rubb|a (-ade, -at), to disturb.
rubin (-en, -er), ruby.
rubinknapp (-en, -ar), ruby gem.
rull|a (-ade, -at), to roll, revolve.
rum (-met, --), room, place.
run|a (-an, -or), rune.
runbeskriven, inscribed with runes.
rund, round.
rund (-en, -er), circle.
rund|a (-ade, -at), to surround.
rund|el (-eln, -lar), circle.
runeskript (-en, -er), runic inscription.
runetav|a (-an, -or), runic tablet.
runogriff (-en, -er), runic crypt.
runohäl (-en, -ar), rune stone.
runoflåg|a (-an, -or), rune flame.
runstav (-en, -ar), rune staff.
runsten (-en, -ar), rune stone.

runtomkring, round about.
rus (-et, --), spree, intoxication.
rut|ja (-an, -or), square, check, pane.
ruttn|ja (-ade, -at), to rot.
ruv|ja (-ade, -at), to brood.
ryck|ja (-te, -t), to tear, pull.
rygg (-en, -ar), back.
ryka (rök, rukkit, or rykte, rykt), to smoke or steam, emit smoke.
rykte (-t, -n), report, fame, rumor.
rymd (-en, -er), space.
rymlig, spacious.
rynk|ja (-ade, -at), to knit, as eyebrow or forehead.
rys|ja (-te, -t), to shudder.
ryslig, hideous.
ryst|ja (-ade, -at), to shake.
ryta (räd, rutit, or rytit), to roar.
rå(-n, -r), yard (nautical term).
rå(-dde, -tt) för, to be responsible for, -- över, govern.
råd (-et, --), advice.
råda, (rådde, rått), to rule, advise.
råg (-en), rye.
råg|ja (-ade, -at), to fill to overflowing.
rån|ja (-ade, -at), to rob.
räck|ja (-te, -t), to reach, extend.
räddas (räddes), to be afraid.
rädd, afraid.
rädd|ja (-ade, -at), to save.
räkn|ja (-ade, -at), to count, reckon.
ränna (-ade, -at), to split open.
rät, right.
räta, med --, justly, by right.
rät (-en), justice, right.
rätvis, just.
rätvisa (-n), justice.
räv (-en, -ar), fox.
röd, red.
rök, see ryka.
rök (-en), smoke.
rökfång (-et, --), smoke escape, flue.
rökmoln (-et, --), cloud of smoke.
rön|ja (-te, -t), to experience.
röra (-de, -t), to move, touch.
röppil (-en, -ar), reed.
röst (-en, -er), voice.
röd, see ryta.
röv|ja (-ade, -at), to rob.
rövare (-n, --), robber.

S.

sade, see säga.

sag|ja (-an, -or), saga, story.

sagt, see säga.

sak (-en, -er), matter, thing.
sakn|a (-ade, -at), to miss.
saknad (-en), regret, longing; känna --, to miss.
sakta, slowly.
saktmod (-et), meekness.
sal (-en, -ar), hall, main room.
salig, blessed.
salighet (-en, -er), blessedness.
salsdör (-en, -ar), hall door.
salt (-et), salt, adj. salt.
saltad, salt.
saltskum (-met), briny foam.
sam, see simma.
samarv (-et, --), joint inheritance.
sam|ja (-ade, -at), to gather.
samma, the same.
samman, together.
sammetsmantel (-eln, -lar), velvet cloak.
sand (-en), sand.
sann, true.
sanning (-en, -ar), truth.
sans|ja (-ade, -at) sig, to compose oneself.
sansad, reasonable, sober.
sansking (-en), sense, composure.
satt, see sltta or säta.
schack (-et), chess.
schackbord (-et, --), chess board.
scharlakansröd, scarlet.
se (såg, sett, sedd), to see, look.
sed (-en, -er), custom.
sedan, sen, since, after.
seg|el (-let, --), sail.
seg|er (-ern, -rar), victory.
seg|ja (-ade, -at), to sail.
seg|lare (-n, --), sailor.
seg|ling (-en, -ar), cruise, sailing.
segr|ja (-ade, -at), to conquer.
sen, see sedan; -- dess, since then.
sen, late, tardy; sent omsider, at last.
sen|ja (-an, -or), sinew.
sett, see se.
sex, six.
si, behold.
sid|ja (-an, -or), side.
sig, himself, herself, itself, themselves.
silverblank, bright as silver.
silverbäte (-t, -n), silver belt.
silke (-t, -n), silk.
silv|er (-ret), silver.
silverbild (-en, -er), silver image.
silverfat (-et, --), silver platter.
silverfot (-en, -fötter), silver foot.
silverfå|ja (-an, -or), silvery furrow or band.

silverhjälm (-en, -ar), silver helmet.
silverhår (-et, --), silvery hair.
silverhårig, silver-haired, gray.
silverlock (-en, -ar), silvery lock.
silvermåne (-en, -ar), silver moon.
silverplåt (-en, -ar), silver plate.
silverport (-en, -ar), silver gate.
silverskridja (-an, -or), silver scabbard.
silverskir (-et), silver gauze.
silverskägg (-et), gray beard.
silverstake (-en, -ar), silver candlestick.
silverstol (-en, -ar), silver chair.
silvertak (-et, --), silver roof or ceiling.
silvervåg (-en, -or), silvery wave.
samma (sam, summit), to swim.
simmare (-n, --), swimmer.
sin, sitt, sina, his, her, its, their.
sinne (-t, -n), mind.
sirja (-ade, -at), to adorn, entwine.
sist, last.
sitta (satt, pl. sutto, suttit), to sit.
sjunde, seventh.
sjunga (sjöng, sjungit, sjungen), to sing.
sjunka (sjönk, sjunkit" sjunken), to sink.
själ (-en, -ar), soul.
själv, self.
sjö(-n, -ar), lake.
sjöblå water blue.
sjögrön, sea-green.
sjöhäst (-en, -ar), sea horse.
sjökonung (-en, -ar), sea king.
sjöng, see sjunga.
sjönk, se sjunka.
skadja (-ade, -at), to hurt.
skadja (-an, -or), injury, harm, waste, misfortune.
skaft (-et, --), handle.
skakja (-ade, -at), to shake.
skal (-et, --), shell,
skalja (-ade, -at), to scale.
skald (-en, -er), poet.
skalk (-en, -ar), rogue.
skall, see skola.
skallra (-ade, -at), to rattle.
skallja (-ade, -at), to resound.
skalle (-en, -ar), skull.
skapja (-ade, -at), to create.
skapelse (-n, -r), creation.
skar, see skära.
skarja (-an, -or), flock, crowd.
skarp, sharp, keen.
skatt (-en, -er), tax, treasure.
skattja (-ade, -at), to value, treasure.
skattskyldig, liable to taxation.

ske (-dde, -tt), to happen.
sken (-et, --), light.
sken, see skina.
skepnad (-en, -er), form.
skepp (-et, --), ship.
skeppsbord (-et, --), deck.
skeppsdäck (-et, --), deck.
skeppsvrak (-et, --), wreck.
skick|ja (-ade, -at), to send.
skidgård (-en, -ar), paling, palisade.
skift|ja (-ade, -at), to exchange, apportion, change, shift.
skifte (-t, -n), vicissitude.
skiltvakt (-en, -er), sentry.
skill|ja (-de, -t), to divide, separate, part, distinguish.
skim|mer (-ret), shimmer, gleam.
skimr|ja (-ade, -at), to shimmer.
skina (sken, skinit), to shine.
skinn (-et, --), hide, fur, skin.
skip|ja (-ade, -at) lag, to administer law.
skir (-et), gauze.
skiv|ja (-an, -or), plate, disk.
skjuta (skä, skjutit, skjuten), to shoot, push.
sko (-dde, -tt), to shoe.
skog (-en, -ar), forest.
skola (skall, skulle, skolat), shall, will, must.
skon|ja (-ade, -at), to spare.
skoning (-en), mercy, exemption.
skot (-et), sheet, sail.
skraml|ja (-ade, -at), to rattle.
skrap|ja (-ade, -at), to scrape, paw.
skred, see skrida,
skrek, see skrika.
skrev, see skriva.
skri (-et, --), shriek.
skrida (skred, skridit, skriden), to glide, proceed, walk slowly.
skrika (skrek, skrikit), to cry.
skriva, (skrev, skrivit, skriven), to write.
skrud (-en, -ar), attire.
skräck (-en), terror.
skräm|ma (-de, -t), to frighten.
skugg|ja (-an, -or), shadow.
skuggig, shady.
skuld (-en, -er), debt, blame, fault.
skulderblad (-et), shoulder-blade.
skuld|lös, guiltless, innocent.
skuldr|ja (-an, -or), shoulder.
skull, sake, fault; för någons --, on account of, for the sake
of some one.
skulle, see skola.
skum (-met), foam.
skum, dark.
skumma (-ade, -at), to foam.
skur|ja (-ade, -at), to scrub, wash, polish.

skurit, see skära.
skuro, see skära.
skvallrja (-ade, -at), to tattle, gossip.
sky (-n, -ar), sky, cloud.
skydd (-et), protection.
skyddja (-ade, -at), to protect.
skygd, indecl., protection.
skymf (-en, -er), insult.
skymfja (-ade, -at), to insult.
skymtja (-ade, -at), to appear by a glimpse, catch a glimpse of.
skyndja (-ade, -at), to hurry.
skålja (-ade, -at), to see, be-hold.
skå (-en, -ar), cup, toast, health.
skåp (-et, --), cupboard.
skägg (-et, --), beard.
skä (-et, --), reason.
skävja (-de or skalv, skävt), to tremble.
skämtja (-ade, -at), to jest.
skänk (-en, -er), gift.
skänkja (-te, -t), to donate, give.
skä (-et, --), rock, skerry.
skära (skar, pl. skuro, skurit, skuren), to cut.
skärad, cleansed, shriven.
sköld (-en, -ar), shield.
sköldborg (-en, -ar), circle of shields.
sköldburen, borne or lifted on a shield.
sköldegny (-et), din of shields.
sköldeklang (-en), clang of shields.
sköldmö(-n, -r), shield maiden, valkyr.
sköldrand (-en, -ränder), edge of a shield.
skön, beautiful.
skönja (-de, -t), to discern.
skörd (-en, -ar), harvest.
skå, see skjuta.
skåe (-t), lap, bosom.
slag (-et, --), stroke, battle.
slagsmå (-et, --), fight.
slagsväd (-et, --), sword.
slaktning (-en, -ar), battle, slaughter.
slapp, slack, lax.
slav (-en, -ar), slave.
slet, see slita.
slita (slet, slitit, sliten), to tear, wear.
slockna (-ade, -at), to become extinct.
slag, see slå
slumrja (-ade, -at), to slumber.
slungja (-ade, -at), to hurl.
slup (-en, -ar), boat, sloop.
slut (-et), end; till --, at last.
sluta (slå, slutit, sluten), to cease, press, close, attack.
slutligen, finally.
sluttande, sloping.
slå(slog, slagit, slagen), to strike; -- ned, alight,

cast down, -- an en sång, strike up a song.
slås (slogs, slagits), to fight.
släck|a (-te, -t), to extinguish.
släd|e (-en, -ar), sleigh, sled.
slä|travare (-n, --), sleigh-trotter
släkt (-en, -er), generation, kinsfolk.
slang|a (-de, -t), to throw.
släpp|a (-te, -t), to relinquish, release; -- ut, to let out.
slät (-en, -er), plain, level place.
slö|ja (-an, -or), veil.
slö|ja (-ade, -at), to squander.
smak|a (-ade, -t), to taste.
smal, slender, narrow.
smalt, see smäta.
smattr|a (-ade, -at), to beat, crackle, blare.
smida (smidde, smitt), to forge.
smidig, lithe.
smultron (-et, --), strawberry.
smyck|a (-ade, -at), to adorn.
smycke (-t, -n), ornament.
smyga (smög, smugit), to go stealthily, steal.
små(pl. of liten), small, little.
små|le (-log, -lett), to smile.
smäl|ta (-te, or smalt, smultit or smät), to melt.
smät, slender.
smäd|lig, derisive.
smät|a (-an, -or), pain, suffering.
smög, see smyga.
snar, soon, near, quick.
snäck|a (-an, -or), shell, ship.
snäll, good, quick.
snö(-n), snow.
snö|berg (-et, --), snow-capped mountain.
snö|täck|t, snow-covered.
snö|blomm|a (-an, -or), snow drop, snow white flower.
snö|ja (-ade, -at), to snow.
snög, snowy.
snöre (-t, -n), string, cord.
snö|vit, snow white.
sol (-en, -ar), sun.
solblank, bright as the sun.
solbrun, sunburnt.
solhus (-et, --), sun house, conservatory.
solsken (-et), sunshine.
som, who, which, that, whom.
som, as, like.
somm|ar (-en, somrar), summer.
somm|arnatt (-en, --natter), summer night.
somm|arsol (-en), summer sun.
somm|artorr, sundried, withered.
somm|arvind (-en, -ar), summer wind.
somm|n|a (-ade, -at), to go to sleep.
son (-en, söner), son.

sona, see fösöna.
sorg (-en, -er), sorrow, care, responsibility.
sorgfri, carefree.
sorglig, sad, sorrowful.
sorglös, carefree.
sorgsen, sad.
sorl (-et), hum, commotion.
sorl|a (-ade, -at), to murmur.
sotad, sooty.
sova (sov, sovít), to sleep.
spak, meek, tractable.
spar|a (-ade, -at), to save, spare.
sparr|e (-en, -ar), rafter.
spegl|e (-eln, -lar), mirror.
spegelklar, clear as a mirror.
spegelvåg (-en, -or), clear, calm water.
spegl|a (-ade, -at), to reflect, view in mirror.
spel (-et, --), play.
spell|a (-te or -ade, -t or -at), to play.
spets (-en, -ar), point, tip.
spill|a (-de, -t), to spill, waste
spillo, giva till --, to abandon.
spilt|a (-an, -or), stall.
spinna (spann, pl. spunno, spunnit, spunnen), to spin.
spis|e (-eln, -lar), fireplace.
spjut (-et, --), spear.
spol|a (-ade, -at), to flush, wash away.
spolad, spun.
spord, see spörja.
sporr|a (-ade, -at), to spur on.
sprang, see springa.
sprak|a (-ade, -at), to crackle.
spratt (-et, --), trick.
sprida (spred or spridde, spridit), to spread, scatter.
springa (sprang, pl. sprungo, sprungit), to run, spring, break.
spring|a (-an, -or), crack, narrow opening.
springare (-n, --), courser.
sprungo, see springa.
språk (-et, --), language.
språk|a (-ade, -at), to converse, talk.
språng (-et, --), leap.
spräcklig, mottled, speckled.
spånan (-nen, -män), sooth-sayer.
späck|a (-ade, -at), to fill, Interlard.
späd, tender, infantile.
spok|a (-ade, -at), to haunt.
spän|na (-de, -t), to stretch out, bend, draw, buckle, -- hop, clinch.
spörja (sporde, sport, spord), to inquire, learn, hear, ask.
stack, see sticka.
stad (-en, städer), city.
stadig, steady, constant.
stal, see stjää.

stam (-men, -mar), stem, post, trunk, framework.
stamfar, see stamfader.
stamfader (-n, -fäder), progenitor.
stamm|a (-ade, -at) från, to descend from.
stamp|a (-ade, -at), to stamp.
stann|a (-ade, -at), to stop, remain.
stark, strong.
stav (-en, -ar), staff.
steg, see stiga.
steg (-et, --), step.
sten (-en, -ar), stone.
stenek (-en, -ar), holly oak.
sticka (stack, pl. stucko, stuckit), to stick, reach forth,
-- i brand, put on fire.
stick|a (-ade, -at), to knit.
stickbloss (-et, --), wood torch.
stift|a (-ade, -at), to found, establish.
stig (-en, -ar), path.
stiga (steg, stigit), to step, -- upp, to arise, -- av, to dismount.
stiltje (-n), calm.
stilla, still.
stinga (stäng, pl. stungo, stungit, stungen), to pierce, sting.
stjåk (-en, -ar), stem,
stjåa (stal, pl. stulo, stulit, stulen), to steal.
stjarn|a (-an, -or), star.
stjärnekrans (-en, -ar), starry wreath.
stjärnenatt (-en, --, -nätter), starry night.
stjärnetfilt (-et, --), starry tent.
stjärnevimmel (-let), starry throng.
stjärnklar, starlight,
stjärnskott (-et, --), shooting star.
stjät (-en, -ar), tail.
stod, see stå
stoft, (-et), dust, earth.
stol (-en, -ar), chair, seat.
stolt, proud.
stolthet (-en), pride.
stor, great, large.
storm (-en, -ar), storm.
storm|a (-ade, -at), to storm.
stormig, stormy.
stormön (-en, -ar), storm eagle.
strand (-en, stränder), shore.
strandlös, without a shore, endless.
strax, immediately,
strid (-en, -er), battle, strife, conflict.
strid, swift, rapid,
strida, (stred, stridit), to fight.
stridsbror, stridsbroder, comrade in arms.
strimm|a (-an, -or), line, streak.
stryka (stråk, strukit, struken), strike, give up, roam.
strå|d (-en), natural death.
strå|a (-ade, -at), to beam, shine.

stråbägare (-n, --), sparkling bowl.
stråle (-en, -ar), ray.
sträckla (-te, -t), to stretch, extend.
sträckning (-en, -ar), stretching, extent.
sträng (-en, -ar), string, chord.
sträng, severe.
strö(strödde, ströt), to strew, scatter.
ström (-men, -mar), stream.
strömmja (-ade, -at), to flow, stream.
strömoln (-et, --), small, scattered clouds.
stulen, see stjäla.
stum, dumb, silent.
stund (-en, -er), moment.
stundja (-ade, -at), to be impending, about to happen.
stundom, occasionally.
stungo, see stinga.
stupja (-ade, or stöp, -at), to fall (in battle).
stycke (-t, -n), piece.
styrja (-de, -t), to steer, direct.
styre (-t, -n), helm.
styrbord, starboard.
styrka (-n), strength.
styrman (-nen, -män), pilot.
styv, stiff.
stå(stod, ståt), stånd; -- äer, to remain.
stå (-et), steel.
ståblank, bright as steel, burnished.
ståblå steel blue.
ståbågje (-en, -ar), steel bow
ståbägare, (-n, --), steel goblet.
ståhandskje (-en, -ar), gauntlet.
stågjuten, of wrought steel.
ståhjälm (-en, -ar), steel helmet.
ståbeklädd, steel clad, mailed.
stårand (-en, -ränder), band or edge of steel.
ståsko (-n, -r), skate.
ståskodd, steel shod,
stång (-en, stänger), pole, pike.
stångja (-ade, -at), to butt, gore.
ställja (-de, -t), to place, put.
ståle (-t, -n) place.
ständma (-de, -t), to summon; -- mäde, to set a meeting,
make an appointment.
ständma(-an, -or), voice,
ständig, constant.
stångja (-de, -t), to shut.
stångjel (-eln, -lar), stalk.
ståv (-en, -ar), stem.
ståvja (-an, -or), pail.
stådja (stådde, ståt, städd), to support, lean.
stöp, see stupa.
störe, greater, large.
störst, greatest, largest.

stötja (-ade, -at) fram, rush forward.
stä (-en, -ar), blow.
stötja (-te, -t), to strike, encounter.
suck (-en, -ar), sigh.
suckja (-ade, -at), to sigh.
sund (-et, --), sound.
sunnanskog (-en, -ar), southern forest.
sus (-et), murmur, rustle, sough.
susja (-ade, -at), to murmur, rustle, whizz.
sutto, see sitta.
svag, weak.
sval, cool.
svalg (-et, --), mouth, jaw.
svall, (-et), swell, surge.
svallja (-ade, -at), to swell.
svallvåg (-en), surge, roller.
svandunsbarm (-en, -ar), bosom as soft as swan's down.
svar (-et, --), answer.
svarja (-ade, -at), to answer.
svart, black.
svartklädd, dressed in black.
svartekung (-en), black art king.
svartskäggig, having black beard, swarthy.
svarvja (-ade, -at), to lathe, turn.
sveda (svedde, svett), to singe, burn.
svedjeland (-et, --), fire swept land, burnt clearing.
svek (-et, --), deceit.
sven (-nen, -ner), youth, page, comrade.
svett (-en), perspiration.
svika (svek, svikit, sviken), to fail, betray.
sviktja (-ade, -at), to give way under weight.
svindlja (-ade, -at), to grow dizzy.
svingja (-ade, -at), to swing, fly.
svurit, see sväja.
svår, hard, difficult.
svängja (-de, -t), to swing.
svära (svor, pl. svuro, svurit), to swear, take oath.
svärdlös, swordless, disarmed.
svärdshugg (-et, --), blow or strike of the sword.
sväja (svor, pl. svuro, svurit, svuren), to swear, make solemn promise,
or take oath.
svärmja (-ade, -at), to swarm, roam, dream.
svärmare (-n, --), dreamer, visionary.
svāja (-ade, -at), to hover, rove.
syn (-en, -er), sight, vision.
synja (-ade, -at), to examine, spy.
synjas (-tes, -ts), to seem, appear.
syskonstjänja (-an, -or), sister star.
sysslja (-ade, -at), to be busy.
systjer (-ern, -rar), sister.
så(-dde, -tt), to sow.
så thus, so.
så, see se.

säl|ja (-ade, -at), to sift.
sång (-en, -er), song.
sångare (-n, --), singer.
sångarskara (-an, -or), group of singers.
sångfå|jel (-eln, -lar), songbird.
sä (-et, --), wound.
sår|ja (-ade, -at), to wound.
säd (-en), seed.
sä|ja (sade, sagt), to say, tell, relate.
säg|jen (-nen, -ner), saying, legend.
säker, sure, secure.
sä|ja (såde, såt, såd), to sell.
säl, happy, blessed.
säl|je (-en, -ar), fellow, vulgar fellow.
säl|het (-en), bliss.
sälsam, singular.
sän|da (-de, -t), to send.
sändebud (-et, --), messenger.
sänder, i --, at a time.
sändman (-nen, --män), messenger.
säng (-en, -ar), bed.
sänk|ja (-te, -t), to lower, sink.
särskild, special, separate.
säe (-t, -n), seat.
säta (satte, satt), to put, locate, fix; -- sig, to sit down,
locate; -- ut, set out; -- åstad, start, sally forth.
säv (-en), rushes.
söder (-n), South.
sök|ja (-te, -t), to seek.
sönn|ja (-ade, -at), to sew, embroider.
sönn (-en), sleep.
sömnig, sleepy, drowsy.
sönnlös, sleepless.
sör|ja (-de, -t), to grieve.
sov|ja (-de, -t), to put to sleep.

T.

ta, abbrev. of taga.
tack (-en), thanks.
tack|ja (-ade, -at), to thank.
tad|jel (-let), blame, reproach, blemish.
tafs (-en, -ar), tassel.
tag (-et, --), hold, grip.
taga, ta (tog, tagit, tagen), to take.
tak (-et, --), roof, ceiling.
tal (-et, --), speech, number.
tal|ja (-ade, or -te, -at, or -t), to speak.
tank|je (-en, -ar), thought.
tanklös, thoughtless.
tapper, brave.
tapp|ja (-ade, -at), to lose.
teck|jen (-net, --), sign, omen.

teckn|a (-ade, -at), to trace, write, make signs.
teg, see tiga.
temp|el (-let, --), temple.
tempelbrand (-en), burning of the temple.
tempeljungfru (-n, -r), temple maiden.
tempellund (-en, -ar), temple grove.
tempelrund (-en, -er), temple circle.
tempelrök (-en), smoke from the burning temple.
tempelskändare (-n, --), one who profanes the temple.
tempelsläkte (-t, -n), temple tribe.
tempeltilj|a (-an, -or), temple floor.
tempelvalv (-et, --), temple arch, dome.
tempelvägg (-en, -ar), temple wall.
tid (-en, -er), time.
tidning (-en, -ar), news.
tiga (teg, tegat), to keep silent.
tigg|a (-de, -t), to beg.
tigg|arstav (-en, -ar), beggar's staff.
tillj|a (-an, -or), floor.
till, to, as, for.
tillbaka, back, in return.
till|bedja (-bad, -bedit, -bedd), to worship.
tillhopa, together.
tillhor|a (-de, -t), to belong to.
tillika, also.
till|komma (-kom, -kommit), to come into existence, to befit,
be proper, incumbent upon.
tills, until.
tillsamman, together.
till|lägga (-lade, -lagt), to add.
timme (-en, -ar), hour.
timr|a (-ade, -at), to build.
ting (-et, --), thing, court of justice.
tinga, see betinga.
tinn|e (-en, -ar), pinnacle.
tinning (-en, -ar), temple.
tio, ten.
titt|a (-ade, -at), to keep, look.
tjus|a (-ade, -at), to fascinate.
tjuv (-en, -ar), thief.
tjäl (-et, --), hut, home.
tofs (-en, -ar), tassel.
tog, see taga.
tolv, twelve.
tolvmannakraft, strength of twelve men.
tolvt (-en, -er), dozen.
tom, empty.
tomhänt, indecl., empty handed.
tomt (-en, -er), plot, lot.
ton (-en, -er), tone, sound.
topp (-en, -ar), top.
torn (-et, --), tower.
torr, dry.

torv (-en), sod, turf.
torv|a (-an, -or), turf, sod.
tre, three.
travare (-n, --), trotter.
trenne, three.
trevlig, pleasant.
trettio, thirty.
triv|as (-des, -ts), to thrive, feel at home.
tro (-dde, -tt), to believe, think.
tro (-n), faith, belief, trust.
trofast, faithful, steadfast.
trogen, faithful.
trohet (-en), faithfulness.
troll (-et, --), goblin, monster.
trolldom (-en), witchcraft.
trollpar (-et, --), pair of monsters.
trollsång (-en, -er), incantation.
trolö, faithless.
tron (-en, -er), throne.
trots (-et), defiance; in spite of.
trots|a (-ade, -at), to defy.
trotsig, defiant.
tryck|a (-te, -t), to press.
tryckning (-en, -ar), pressure.
trygg, secure.
träbeläe (-t, -n), wooden image.
trä|d (-et, --), tree.
trä|da (trä|dde, trä|t), to step, walk, proceed.
trä|f|a (-ade, -at), to meet with, hit, strike.
trä (-en, -ar), serf, slave.
träng|a (-de, -t), to press.
trög, dull.
trösk|el (-eln, -lar), threshold.
tröst (-en), consolation.
tröt, weary.
trötad, tired.
tröt|nia (-ade, -at), to grow tired.
trötsam, tiresome.
tu, two.
tugg|a (-ade, -at), to chew.
tull (-en, -ar), toll.
tum|a (-ade, -at), to tumble, roll.
tumm|e (-en, -ar), thumb.
tung, heavy.
tung|a (-an, -or), tongue.
turturduv|a (-an, -or), turtledove.
tusen, thousand.
tusental (-et, --), a thousand.
tuv|a (-an, -or), knoll.
tvekan, indecl., hesitation.
tvemännings, two together.
tvenne, two.
tvinga (tvång, pi. tvungo, tvungit, tvungen), to compel, subdue.

tvinn|a (-ade, -at), to twine.
tvist (-en, -er), quarrel.
tvist|a (-ade, -at), to dispute.
två two.
tvång (-et), compulsion.
tvänne, two.
ty, because, for.
tyck|a (-te, -t), to think, mean.
tyst|a (-ade, -at), to silence.
tyck|as (-tes, -ts), to appear, seem.
tyst, silent, quiet.
tystn|a (-ade, -at), to become silent.
tystnad (-en), silence.
tyvär, alas.
tå (-n, -r), toe.
tåg (-et), march, campaign.
tåg|a (-ade, -at), to march.
tå|a (-de, -t), to endure.
tåig, patient.
tår (-en, -ar), tear.
tårlös, tearless.
täck|e (-et, -en) covering.
täl|a (-de, -t), to enumerate, relate, count.
tät (-et, --), tent.
tät|a (-ade, -at), to put up tents, encamp.
tän|a (tände or tamde, tamt or tamt, tamd), to tame.
tända (-de, -t), to kindle, light.
tänk|a (-te, -t), to think.
tä|a (-de, -t), to consume,
tän|a (-an, -or), lass, maiden.
tänning (-en, -ar), die, dice,
tä, close.
täv|a (-ade, -at), to contest, vie, compete.
töckenbud (-et, --), gloomy messenger.
töknig, misty.
tön|ma (-de, -t), to empty, drain.
töra (torde), perchance, no doubt, may.
törs (tordes, torts), to dare.
törs (-en), thirst.
törs|a (-ade, -at), to thirst.

U.

ull (-en), wool.
ulv (-en, -ar) wolf.
undan, away.
under, under, beneath, during.
und|er (-ret, --), wonder.
underbar, wonderful.
underlig, wonderful.
undr|a (-ade, -at), to wonder.
ung, young.
ungdom (-en), youth.

ungdomsblod (-et), youthful blood.
ungdomsvän (-nen, -ner), friend from childhood.
ungle (-en, -ar), young one.
ungersven (-nen, -ner), young man, swain.
ungträäd (-et, --), young tree.
unn|a (-ade, -at), to allow, permit without grudging.
upp, up.
upp|fäda (-fäde, -fät), to bring up.
upp|bara (-bar, -burit, -buren), to support.
upp|lösa (-te, -t), to dissolve.
uppsparka, to kick up.
uppsteg, see uppstiga. -
upp|stiga (-steg, -stigit, -stigen), to ascend, rise.
uppstå(-stod, -ståt, -stånden), to arise.
uppå upon, on.
ur (-oxe) (-en, -ar), musk ox.
ur, from, out of.
urn|a (-an, -or), urn.
usel, mean, sordid, wretched.
ut, ute, out.
utan, without.
utanför, outside.
utav, of, among.
ute|bliva (-blev, -blivit, -bliven), to fail to appear, remain away.
uti, in.
utlys|a (-te, -t), to announce, appoint.
utsäde (-t), seed for planting.
utav, out of.
utöver, over, above, beyond.
uppbära (-bar, pi. buro, -burit, buren), to support.

V.

vad, what, whatsoever.
vad'a (-ade, -at), to wade.
vagg|a (-ade, -at), to rock, wave.
vagg|a (-an, -or), cradle.
vaggsång (-en, -er), cradle song.
vaj|a (-ade, -at), to wave.
vak (-en, -ar), opening in the ice.
vak|a (-ade, -at), to watch, keep awake.
vak|a (-an, -or), thrush.
vaken, awake.
vakn|a (-ade, -at), to awaken.
vakt (-en, -er), guard.
vakt|a (-ade, -at), to watch, guard.
vakt|el (-eln, -lar), quail.
val (-en, -ar), whale.
val (-et, --), choice, election.
val|a (-an, -or), seeress.
valhallaarving (-en, -ar), heir of Valhalla.
valhallabarn (-et, --), child of Valhalla.
valhallason (-en, --söner), son of Valhalla,

valhallastol (-en), seat of Valhalla.
valkyrija (-an, -or), valkyr.
vallhö(-et), meadow hay.
valplats (-en, -er), battlefield.
valv (-et, --), arch.
valvdör (-en, -ar), arch door.
van, accustomed.
van|a (-an, -or), habit.
vandrija (-ade, -at), to walk, wander.
vandrare (-n, --), wanderer, walker.
vankelmod (-et), fickleness, inconstancy.
vantro (-n), superstition.
vantrofyllt, full of superstition.
vap|en (-net, --), weapon.
vapenbrak (-et), din of arms.
vapenbroder (-n, -bröder), comrade in arms.
vapenklang (-en), clash of arms.
var, see vara.
var, each, every, wherever, where.
vara (ä, var pl. voro, varit), to be.
vara, tag dig till --, beware, look out.
varann, varannan, each other, every other.
varda (vart, vorden), begin to be, become.
varenda, every.
varför, why.
varg i veum, outlaw, profaner of the temple.
varhelst, wherever.
varifrån, whence.
varje, every.
varligen, carefully.
varm, warm.
varmed, whereby.
varn|a (-ade, -at), to warn.
varning (-en, -ar), warning.
vars, whose.
varsam, cautious.
varthelst, whithersoever.
varöver, over or across which.
vass, sharp.
vatt|en (-net, --), water.
vattendrag (-et, --), water course, stream.
vattenfå|jel (-eln, -lar), waterfowl.
vattenlil|ja (-an, -or), water lily.
vattn|a (-ade, -at), to moisten,
vaulunderverk (-et, --), product of Vaulund.
ve, woe.
ved (-en), wood, fuel.
vedergäll|a (-de, -t), to repay, make retribution.
vek, weak.
veklig, weakly.
vem, who.
vemhelst, whosoever.
vemodsfyll, melancholy.

verk (-et, --), work, deed.
veta (visste, vetat), to know.
vett (-et), sense.
vi, we.
vi, why, wherefore.
vid, by, in, on, at.
vidunderlig, strange, weird.
vift|ja (-ade, -at), to flap, wave, beckon.
vig|ja (-de, -t), to consecrate, wed.
vigd, consecrated.
vik (-en, -ar), bay.
vika (vek, vikit, viken), to yield, turn aside.
viking (-en, -ar), viking.
vikingabalk (-en, -ar), viking code.
vikingafärd (-en, -ar), viking expedition.
vikingaliv (-et, --), viking life.
vikingahännd (-en), viking revenge.
vikingaskepp (-et, --), viking ship.
vikingavinst (-en, -er), viking profit.
vikingavis, in viking fashion.
vikt (-en, -er), weight.
vill|ja (-ade, -at), to rest.
vild, wild.
vilddjur (-et, --), wild animal.
vil|ja (pr. vill, ville, velat), will, want to.
vil|ja (-an, -or), will.
vildsint, ferocious.
vilken, who, which.
vill, see vil|ja.
villig, willing.
viml|ja (-ade, -at), to throng, abound.
vin (-et), wine.
vina (ven, vinit), to whistle, shriek.
vinbägare (-n), wine goblet.
vind (-en, -ar), wind.
vindkall, producing wintry storms.
vingad, winged.
vingle (-en, -ar), wing.
vink|ja (-ade, -at), to beckon.
vinna (vann, pl. vunno, vunnit, vunnen), to win, acquire.
vinpokal (-en, -ar), wine goblet.
vinst (-en, -er), profit, gain.
vint|ler (-ern, -rar), winter.
vintergrön, evergreen.
vinterhim|mel, (-len or himmeln, -lar), wintry sky.
vinterkväl (-en, -ar), winter evening.
vinterköld (-en), winter cold.
vir|ja (-ade, -at), to wind, twine.
virk|ja (-ade, -at), to crochet.
virvelvind (-en, -ar), whirlwind.
virvl|ja (-ade, -at), to whirl.
vis (-et, --), manner.
vis, wise.

vis|a (-an, -or), ditty, song.
vis|a (-ade, -at), to show, direct.
visdomsrun|a (-an, -or), rune of wisdom, sage legend.
vishet (-en), wisdom.
visk|a (-ade, -at), to whisper.
viskning (-en, -ar), whispering.
viss, certain.
vissn|a (-ade, -at), to wither.
vist|as (-ades, -ats), to sojourn, remain, stay.
visthus (-et, --), larder.
vit, white.
vitaktig, whitish.
vitgrå light gray, white and gray.
vitklädd, dressed in white.
vitskummig, white-capped, foaming.
vitt, så--, as far as.
vitter, lettered, cultured, learned.
vitullig, woolly.
vittberömd, far-famed.
vorden, see varda.
voro, see vara,
vred, angry.
vrede (-n), anger.
vredesmod (-et), anger.
vredgad, angry.
vredg|as (-ades, -ats), to be or become angry.
vrå(-n, -r), nook, corner of a room.
vrå|a (-ade, -at), to howl.
vråk|a (-te, -t), to hurl, heave.
vuxen, see växa.
vådlig, risky, dangerous.
våg (-en, -or), wave.
våg (-en, -ar), scale.
våg|a (-ade, -at), to dare, venture.
vågskå (-en, -ar), scale.
våd (-et), force, tyranny.
vår (-en, -ar), spring.
vår, our.
vård (-en, -ar), monument.
vård (-en), care.
vård|a (-ade, -at), to take care of.
vårdag (-en, -ar), spring day.
vårdkas (-en, -ar), signal fire
vårs (-en), spring ice.
vårsol (-en), spring sun.
vårsky (-n, -ar), spring cloud.
vår, wet.
väck|a (-te, -t), to awaken.
vä|ler (-ret), weather.
vä|j|a (-ade, -at), to appeal.
väg (-en, -ar), road, path, way.
väg|a (-de, -t), to weigh.
vägg (-en, -ar), wall.

vägra (-de, -t), to refuse.
vä, well, indeed.
väan, well then.
väbekant, well-known.
väd, indecl., partiality.
väde (-t), power, authority.
vädig, mighty.
väfägnad (-en), good cheer.
väja (valde, valt, vald), to choose.
väkommen, welcome.
väkomstgå|ja (-an, -or), gift of welcome.
väkänd, well-known.
väl|ja (-de, -t), to gush.
väment, well-meant.
väsign|a (-ade, -at), to bless.
väsk, Gaelic.
vät|ja (-te, -t), to roll, overturn.
väv|a (-de, -t), to arch.
vän (-nen, -ner), friend.
vän|da (-de, -t), to turn.
vänlig, friendly.
vänskap (-en), friendship.
vänster, left.
vänt|a (-ade, -at), to wait, expect.
vänsäl, sociable, amiable.
väntan, indecl., waiting.
väpn|a (-ade, -at), to arm.
värd (en, -ar), host.
värd, worth.
väde (-t), worth.
värdig, worthy.
värld (-en, -ar), earth, world.
världsbåslä|ja (-an, -or), flame of the universal pyre.
världshav (-et, --), main ocean.
världshavsböj|ja (-an, -or), wave of the ocean main.
världskung (-en), world king.
världsmoder (-n), mother of the world.
värn (-et, --), defense.
värnlös, defenseless.
väst, worst.
vä|ja (-te, -t), to hiss.
väen, indecl., being, noise, commotion.
västanvind (-en, -ar), west wind.
väster (-n), west.
västerhav (-et, --), Western Sea, North Sea.
västersal (-en, -ar), western hall.
västersalt (-et), western salt, North Sea.
västerväg (-en, -or), western billow or sea.
väv (-en, -ar), web, textile fabric.
väv|a (-de, -t), to weave.
väx|ja (-te, -t or vuxit), to grow.
växl|a (-ade, -at), to change, alternate.
växt (-en, -er), growth, stature, plant.

vörðja (-ade, -at), to respect.

vörðnad (-en), respect.

Y.

yngjlei (-let, --), brood.

yngling (-en, -ar), young man, youth.

yppja (-ade, -at), to reveal, lay bare.

ypperst, foremost.

yppig, luxurious.

yrja (-de, -t), to be delirious, rave, whirl.

yttre, outer.

yvlas (-des, -ts), to glory in, boast.

.

â on.

â(-n, -ar), stream.

âbo (-n, -r), inhabitant, denizen.

âðler (-ern, -ror), vein.

âderdom (-en), old age.

ânger (-n), contrition.

ângest (-en), anxiety, fear.

â (-et, --), year.

âra (-an, -or), oar.

âsbarn (-et, --), born the same year, coeval.

âsvâkt (-en), harvest, crop.

âs (-en, -ar), ridge.

âskja (-an, -or), thunder.

âskdiger, thunder laden.

âskmoln (-et, --), thundercloud.

âstad, away, forth.

âer, again.

â, to, in, toward.

âer|flyga (-flög, -flugit, -flugen), to fly back.

âer|föðas (-föðdes, -föðts), to be born again.

âerkomst (-en), return.

âerlivja (-ade, -at), to revive, quicken to life.

âertän|da (-de, -t), to rekindle.

âerstäl|ja (-de, -t), to restore.

âervän|da (-de, -t), to return.

âskiljja (-de, -t), to separate.

âsporde, see âspörja.

â|spörja (-sporde, -sport, -spord), to question, ask.

.

âdel, noble.

âdelsten (-en, -ar), precious stone.

âjla (-de, -t), to own, possess.

âjare (-n, --), owner.

âgg (-et, --), egg.

âgnja (-ade, -at), devote, dedicate.

ägor, no sing., possessions, estate.
äg (-en, -ar), elk.
äskja (-ade, -at), to love.
äskare (-n, --), lover.
äskling (-en, -ar), darling.
äskog (-en), love.
äv (-en, -ar), river.
ävja (-an, -or), elf.
ävkung (-en, -ar), elf king.
än, yet, then, ever; om --, even if.
än ... än, now ... now, either ... or.
ändja (-n, -r), end.
ändå anyway.
änkja (-an, -or), widow.
ännu, yet.
äntligen, final.
äntring (-en), boarding.
äpple (-t, -n), apple.
är, see vara.
ära (-n), honor, glory.
ära (-ade, -at), to honor.
ärende (-t, -n), errand.
ärlig, honest.
ärrig, scarred.
ärvja (-de, -t), to inherit.
ät (-en, -er), family, tribe.
ätartal (-et, --), descent, ancestry.
ätefar, ätefader, progenitor.
ätehöj (-en, -ar), tribal funeral mound.
ätékullje (-en, -ar), barrow, ancestral grave.
ätelängd (-en, -er), pedigree.
även, even, also.
äventyr (-et, --), adventure.
ävenvä, also, likewise.

Ö

ö(-n, -ar), island.
öde (-t, -n), fate.
öde, deserted, waste.
ödslig, desolate.
öga (-t, ögon), eye.
ögonblick (-et, --), moment.
ökjen (-nen, -nar), desert.
ö (-et), ale.
örn, tender.
örnkja (-ade, -at), to pity.
örnkan, indecl., compassion, pity.
öppen, open, frank.
öppnja (-ade, -at), to open.
öra (-t, öron), ear.
örn (-en, -ar), eagle.
örnevingle (-en, -ar), eagle's wing.

ö|a (-te, -t), to pour.
öster (-n), east.
österut, in the east, towards the east.
österväg (-en, -or), Eastern sea, Baltic.
över, over, above, across.
överallt, everywhere.
över|flyga (-flög, -flugit, -flugen), to spread over.
överflöd (-et), plenty, surplus.
överflög, see överflyga.
över|giva (-gav, -givit, -given), to desert.
överhand (-en), upper hand, mastery.
överman (-nen, -män), superior.
övermod (-et), recklessness, arrogance, pride.
överpräst (-en, -er), high priest.
överskygg|a (-de, -t), to overshadow.
översäll|a (-ade, -at), to overstep.
övertalare (-n, --), persuader.

End of the Project Gutenberg EBook of Fritiofs Saga, by Esaias Tegner

*** END OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK FRITIOFS SAGA ***

This file should be named 8ftfs10.txt or 8ftfs10.zip
Corrected EDITIONS of our eBooks get a new NUMBER, 8ftfs11.txt
VERSIONS based on separate sources get new LETTER, 8ftfs10a.txt

Produced by David Starner, Tapio Riikonen
and the Online Distributed Proofreading Team

Project Gutenberg eBooks are often created from several printed editions, all of which are confirmed as Public Domain in the US unless a copyright notice is included. Thus, we usually do not keep eBooks in compliance with any particular paper edition.

We are now trying to release all our eBooks one year in advance of the official release dates, leaving time for better editing. Please be encouraged to tell us about any error or corrections, even years after the official publication date.

Please note neither this listing nor its contents are final til midnight of the last day of the month of any such announcement. The official release date of all Project Gutenberg eBooks is at Midnight, Central Time, of the last day of the stated month. A preliminary version may often be posted for suggestion, comment and editing by those who wish to do so.

Most people start at our Web sites at:
<http://gutenberg.net> or
<http://promo.net/pg>

These Web sites include award-winning information about Project Gutenberg, including how to donate, how to help produce our new eBooks, and how to subscribe to our email newsletter (free!).

Those of you who want to download any eBook before announcement can get to them as follows, and just download by date. This is also a good way to get them instantly upon announcement, as the indexes our cataloguers produce obviously take a while after an announcement goes out in the Project Gutenberg Newsletter.

<http://www.ibiblio.org/gutenberg/etext03> or
<ftp://ftp.ibiblio.org/pub/docs/books/gutenberg/etext03>

Or /etext02, 01, 00, 99, 98, 97, 96, 95, 94, 93, 92, 91 or 90

Just search by the first five letters of the filename you want, as it appears in our Newsletters.

Information about Project Gutenberg (one page)

We produce about two million dollars for each hour we work. The time it takes us, a rather conservative estimate, is fifty hours to get any eBook selected, entered, proofread, edited, copyright searched and analyzed, the copyright letters written, etc. Our projected audience is one hundred million readers. If the value per text is nominally estimated at one dollar then we produce \$2 million dollars per hour in 2002 as we release over 100 new text files per month: 1240 more eBooks in 2001 for a total of 4000+ We are already on our way to trying for 2000 more eBooks in 2002 If they reach just 1-2% of the world's population then the total will reach over half a trillion eBooks given away by year's end.

The Goal of Project Gutenberg is to Give Away 1 Trillion eBooks! This is ten thousand titles each to one hundred million readers, which is only about 4% of the present number of computer users.

Here is the briefest record of our progress (* means estimated):

eBooks Year Month

1	1971	July
10	1991	January
100	1994	January
1000	1997	August
1500	1998	October
2000	1999	December
2500	2000	December
3000	2001	November
4000	2001	October/November
6000	2002	December*

9000 2003 November*

10000 2004 January*

The Project Gutenberg Literary Archive Foundation has been created to secure a future for Project Gutenberg into the next millennium.

We need your donations more than ever!

As of February, 2002, contributions are being solicited from people and organizations in: Alabama, Alaska, Arkansas, Connecticut, Delaware, District of Columbia, Florida, Georgia, Hawaii, Illinois, Indiana, Iowa, Kansas, Kentucky, Louisiana, Maine, Massachusetts, Michigan, Mississippi, Missouri, Montana, Nebraska, Nevada, New Hampshire, New Jersey, New Mexico, New York, North Carolina, Ohio, Oklahoma, Oregon, Pennsylvania, Rhode Island, South Carolina, South Dakota, Tennessee, Texas, Utah, Vermont, Virginia, Washington, West Virginia, Wisconsin, and Wyoming.

We have filed in all 50 states now, but these are the only ones that have responded.

As the requirements for other states are met, additions to this list will be made and fund raising will begin in the additional states. Please feel free to ask to check the status of your state.

In answer to various questions we have received on this:

We are constantly working on finishing the paperwork to legally request donations in all 50 states. If your state is not listed and you would like to know if we have added it since the list you have, just ask.

While we cannot solicit donations from people in states where we are not yet registered, we know of no prohibition against accepting donations from donors in these states who approach us with an offer to donate.

International donations are accepted, but we don't know ANYTHING about how to make them tax-deductible, or even if they CAN be made deductible, and don't have the staff to handle it even if there are ways.

Donations by check or money order may be sent to:

Project Gutenberg Literary Archive Foundation
PMB 113
1739 University Ave.
Oxford, MS 38655-4109

Contact us if you want to arrange for a wire transfer or payment method other than by check or money order.

The Project Gutenberg Literary Archive Foundation has been approved by the US Internal Revenue Service as a 501(c)(3) organization with EIN [Employee Identification Number] 64-622154. Donations are tax-deductible to the maximum extent permitted by law. As fund-raising requirements for other states are met, additions to this list will be made and fund-raising will begin in the additional states.

We need your donations more than ever!

You can get up to date donation information online at:

<http://www.gutenberg.net/donation.html>

If you can't reach Project Gutenberg,
you can always email directly to:

Michael S. Hart <hart@pobox.com>

Prof. Hart will answer or forward your message.

We would prefer to send you information by email.

****The Legal Small Print****

(Three Pages)

*****START**THE SMALL PRINT!**FOR PUBLIC DOMAIN EBOOKS**START*****

Why is this "Small Print!" statement here? You know: lawyers. They tell us you might sue us if there is something wrong with your copy of this eBook, even if you got it for free from someone other than us, and even if what's wrong is not our fault. So, among other things, this "Small Print!" statement disclaims most of our liability to you. It also tells you how you may distribute copies of this eBook if you want to.

***BEFORE!* YOU USE OR READ THIS EBOOK**

By using or reading any part of this PROJECT GUTENBERG-tm eBook, you indicate that you understand, agree to and accept this "Small Print!" statement. If you do not, you can receive a refund of the money (if any) you paid for this eBook by sending a request within 30 days of receiving it to the person you got it from. If you received this eBook on a physical medium (such as a disk), you must return it with your request.

ABOUT PROJECT GUTENBERG-TM EBOOKS

This PROJECT GUTENBERG-tm eBook, like most PROJECT GUTENBERG-tm eBooks, is a "public domain" work distributed by Professor Michael S. Hart through the Project Gutenberg Association (the "Project").

Among other things, this means that no one owns a United States copyright on or for this work, so the Project (and you!) can copy and distribute it in the United States without permission and without paying copyright royalties. Special rules, set forth below, apply if you wish to copy and distribute this eBook under the "PROJECT GUTENBERG" trademark.

Please do not use the "PROJECT GUTENBERG" trademark to market any commercial products without permission.

To create these eBooks, the Project expends considerable efforts to identify, transcribe and proofread public domain works. Despite these efforts, the Project's eBooks and any medium they may be on may contain "Defects". Among other things, Defects may take the form of incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other intellectual property infringement, a defective or damaged disk or other eBook medium, a computer virus, or computer codes that damage or cannot be read by your equipment.

LIMITED WARRANTY; DISCLAIMER OF DAMAGES

But for the "Right of Replacement or Refund" described below, [1] Michael Hart and the Foundation (and any other party you may receive this eBook from as a PROJECT GUTENBERG-tm eBook) disclaims all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees, and [2] YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE OR UNDER STRICT LIABILITY, OR FOR BREACH OF WARRANTY OR CONTRACT, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES, EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGES.

If you discover a Defect in this eBook within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending an explanatory note within that time to the person you received it from. If you received it on a physical medium, you must return it with your note, and such person may choose to alternatively give you a replacement copy. If you received it electronically, such person may choose to alternatively give you a second opportunity to receive it electronically.

THIS EBOOK IS OTHERWISE PROVIDED TO YOU "AS-IS". NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, ARE MADE TO YOU AS TO THE EBOOK OR ANY MEDIUM IT MAY BE ON, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR A PARTICULAR PURPOSE.

Some states do not allow disclaimers of implied warranties or the exclusion or limitation of consequential damages, so the above disclaimers and exclusions may not apply to you, and you may have other legal rights.

INDEMNITY

You will indemnify and hold Michael Hart, the Foundation, and its trustees and agents, and any volunteers associated with the production and distribution of Project Gutenberg-tm texts harmless, from all liability, cost and expense, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following that you do or cause: [1] distribution of this eBook, [2] alteration, modification, or addition to the eBook, or [3] any Defect.

DISTRIBUTION UNDER "PROJECT GUTENBERG-tm"

You may distribute copies of this eBook electronically, or by disk, book or any other medium if you either delete this "Small Print!" and all other references to Project Gutenberg, or:

[1] Only give exact copies of it. Among other things, this requires that you do not remove, alter or modify the eBook or this "small print!" statement. You may however, if you wish, distribute this eBook in machine readable binary, compressed, mark-up, or proprietary form, including any form resulting from conversion by word processing or hypertext software, but only so long as *EITHER*:

[*] The eBook, when displayed, is clearly readable, and does *not* contain characters other than those intended by the author of the work, although tilde (~), asterisk (*) and underline (_) characters may be used to convey punctuation intended by the author, and additional characters may be used to indicate hypertext links; OR

[*] The eBook may be readily converted by the reader at no expense into plain ASCII, EBCDIC or equivalent form by the program that displays the eBook (as is the case, for instance, with most word processors); OR

[*] You provide, or agree to also provide on request at no additional cost, fee or expense, a copy of the eBook in its original plain ASCII form (or in EBCDIC or other equivalent proprietary form).

[2] Honor the eBook refund and replacement provisions of this "Small Print!" statement.

[3] Pay a trademark license fee to the Foundation of 20% of the gross profits you derive calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. If you don't derive profits, no royalty is due. Royalties are payable to "Project Gutenberg Literary Archive Foundation" the 60 days following each date you prepare (or were legally required to prepare) your annual (or equivalent

periodic) tax return. Please contact us beforehand to let us know your plans and to work out the details.

WHAT IF YOU *WANT* TO SEND MONEY EVEN IF YOU DON'T HAVE TO?

Project Gutenberg is dedicated to increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine readable form.

The Project gratefully accepts contributions of money, time, public domain materials, or royalty free copyright licenses.

Money should be paid to the:

"Project Gutenberg Literary Archive Foundation."

If you are interested in contributing scanning equipment or software or other items, please contact Michael Hart at: hart@pobox.com

[Portions of this eBook's header and trailer may be reprinted only when distributed free of all fees. Copyright (C) 2001, 2002 by Michael S. Hart. Project Gutenberg is a TradeMark and may not be used in any sales of Project Gutenberg eBooks or other materials be they hardware or software or any other related product without express permission.]

*END THE SMALL PRINT! FOR PUBLIC DOMAIN EBOOKS*Ver.02/11/02*END*

the only ones

that have responded.

As the requirements for other states are met, additions to this list

will be made and fund raising will begin in the additional states.

Please feel free to ask to check the status of your state.

In answer to various questions we have received on this:

We are constantly working on finishing the paperwork to legally

request donations in all 50 states. If your state is not listed and

you would like to know if we have added it since the list you have,

just ask.

While we cannot solicit donations from people in states where we are not yet registered, we know of no prohibition against accepting donations from donors in these states who approach us with an offer to donate.

International donations are accepted, but we don't know ANYTHING about how to make them tax-deductible, or even if they CAN be made deductible, and don't have the staff to handle it even if there are ways.

Donations by check or money order may be sent to:

Project Gutenberg Literary Archive Foundation

PMB 113

1739 University Ave.

Oxford, MS 38655-4109

Contact us if you want to arrange for a wire transfer or payment method other than by check or money order.

The Project Gutenberg Literary Archive Foundation has been approved by the US Internal Revenue Service as a 501(c)(3) organization with EIN [Employee Identification Number] 64-622154. Donations are tax-deductible to the maximum extent permitted by law. As fund-raising requirements for other states are met, additions to this list will be

made and fund-raising will begin in the additional states.

We need your donations more than ever!

You can get up to date donation information online at:

<http://www.gutenberg.net/donation.html>

If you can't reach Project Gutenberg,

you can always email directly to:

Michael S. Hart <hart@pobox.com>

Prof. Hart will answer or forward your message.

We would prefer to send you information by email.

****The Legal Small Print****

(Three Pages)

*****START**THE SMALL PRINT!**FOR PUBLIC DOMAIN EBOOKS**START*****

Why is this "Small Print!" statement here? You know: lawyers.

They tell us you might sue us if there is something wrong with your copy of this eBook, even if you got it for free from someone other than us, and even if what's wrong is not our fault. So, among other things, this "Small Print!" statement disclaims most of our liability to you. It also tells you how you may distribute copies of this eBook if you want to.

***BEFORE!* YOU USE OR READ THIS EBOOK**

By using or reading any part of this PROJECT GUTENBERG-tm eBook, you indicate that you understand, agree to and accept this "Small Print!" statement. If you do not, you can receive a refund of the money (if any) you paid for this eBook by sending a request within 30 days of receiving it to the person you got it from. If you received this eBook on a physical medium (such as a disk), you must return it with your request.

ABOUT PROJECT GUTENBERG-TM EBOOKS

This PROJECT GUTENBERG-tm eBook, like most PROJECT GUTENBERG-tm eBooks, is a "public domain" work distributed by Professor Michael S. Hart through the Project Gutenberg Association (the "Project").

Among other things, this means that no one owns a United States copyright on or for this work, so the Project (and you!) can copy and distribute it in the United States without permission and without paying copyright royalties. Special rules, set forth below, apply if you wish to copy and distribute this eBook

under the "PROJECT GUTENBERG" trademark.

Please do not use the "PROJECT GUTENBERG" trademark to market any commercial products without permission.

To create these eBooks, the Project expends considerable efforts to identify, transcribe and proofread public domain works. Despite these efforts, the Project's eBooks and any medium they may be on may contain "Defects". Among other things, Defects may take the form of incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other intellectual property infringement, a defective or damaged disk or other eBook medium, a computer virus, or computer codes that damage or cannot be read by your equipment.

LIMITED WARRANTY; DISCLAIMER OF DAMAGES

But for the "Right of Replacement or Refund" described below,

[1] Michael Hart and the Foundation (and any other party you may receive this eBook from as a PROJECT GUTENBERG-tm eBook) disclaims all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees, and [2] YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE OR UNDER STRICT LIABILITY, OR FOR BREACH OF WARRANTY OR CONTRACT, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES, EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGES.

If you discover a Defect in this eBook within 90 days of

receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending an explanatory note within that time to the person you received it from. If you received it on a physical medium, you must return it with your note, and such person may choose to alternatively give you a replacement copy. If you received it electronically, such person may choose to alternatively give you a second opportunity to receive it electronically.

THIS EBOOK IS OTHERWISE PROVIDED TO YOU "AS-IS". NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, ARE MADE TO YOU AS TO THE EBOOK OR ANY MEDIUM IT MAY BE ON, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR A PARTICULAR PURPOSE.

Some states do not allow disclaimers of implied warranties or the exclusion or limitation of consequential damages, so the above disclaimers and exclusions may not apply to you, and you may have other legal rights.

INDEMNITY

You will indemnify and hold Michael Hart, the Foundation, and its trustees and agents, and any volunteers associated with the production and distribution of Project Gutenberg-tm texts harmless, from all liability, cost and expense, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the

following that you do or cause: [1] distribution of this eBook,
[2] alteration, modification, or addition to the eBook,
or [3] any Defect.

DISTRIBUTION UNDER "PROJECT GUTENBERG-tm"

You may distribute copies of this eBook electronically, or by
disk, book or any other medium if you either delete this
"Small Print!" and all other references to Project Gutenberg,
or:

[1] Only give exact copies of it. Among other things, this
requires that you do not remove, alter or modify the
eBook or this "small print!" statement. You may however,
if you wish, distribute this eBook in machine readable
binary, compressed, mark-up, or proprietary form,
including any form resulting from conversion by word
processing or hypertext software, but only so long as
EITHER:

[*] The eBook, when displayed, is clearly readable, and
does *not* contain characters other than those
intended by the author of the work, although tilde
(~), asterisk (*) and underline () characters may
be used to convey punctuation intended by the
author, and additional characters may be used to
indicate hypertext links; OR

[*] The eBook may be readily converted by the reader at no expense into plain ASCII, EBCDIC or equivalent form by the program that displays the eBook (as is the case, for instance, with most word processors);

OR

[*] You provide, or agree to also provide on request at no additional cost, fee or expense, a copy of the eBook in its original plain ASCII form (or in EBCDIC or other equivalent proprietary form).

[2] Honor the eBook refund and replacement provisions of this "Small Print!" statement.

[3] Pay a trademark license fee to the Foundation of 20% of the gross profits you derive calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. If you don't derive profits, no royalty is due. Royalties are payable to "Project Gutenberg Literary Archive Foundation" the 60 days following each date you prepare (or were legally required to prepare) your annual (or equivalent periodic) tax return. Please contact us beforehand to let us know your plans and to work out the details.

WHAT IF YOU *WANT* TO SEND MONEY EVEN IF YOU DON'T HAVE TO?

Project Gutenberg is dedicated to increasing the number of

public domain and licensed works that can be freely distributed
in machine readable form.

The Project gratefully accepts contributions of money, time,
public domain materials, or royalty free copyright licenses.

Money should be paid to the:

"Project Gutenberg Literary Archive Foundation."

If you are interested in contributing scanning equipment or
software or other items, please contact Michael Hart at:

hart@pobox.com

[Portions of this eBook's header and trailer may be reprinted only
when distributed free of all fees. Copyright (C) 2001, 2002 by
Michael S. Hart. Project Gutenberg is a TradeMark and may not be
used in any sales of Project Gutenberg eBooks or other materials be
they hardware or software or any other related product without
express permission.]

*END